

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్ర వారపత్రిక

సమస్తాంధ్ర మహాజనులకు సంక్రాంతిక సుక

18-1-56 తేదీ సంచిక సంక్రాంతి సంచికగా
వెలువడుతోంది.

ఎక్కువ పేజీలతో - కొత్త అంధాలతో - కొత్త ఆకర్షణలతో

* తెలుగుసీమలో సంక్రాంతికి ప్రత్యేక విశిష్టత ఉన్నది. ఊరూరా, ఇంటింటా ఛోగిమంటలు, బొమ్మలకొలుపులు, రంగవల్లులు కలకలలాడుతూ శోభిస్తాయి. తెలుగువారికి ప్రీతి పాత్రమైనది సంక్రాంతి పర్వం.

* ఏటేటా పండుగలాగా వచ్చే ఆంధ్రవారపత్రిక సంక్రాంతి సంచికకు కూడా ఇటు వంటి ప్రత్యేకతే ఉన్నది.

* కొత్త అంధాలతో ఆంధ్రమహాజనుల హృదయాలలో ఉత్సాహాన్ని, ఉల్లాసాన్ని నింపడానికి మా సంక్రాంతిసంచిక అయితే మవుతున్నది.

* మేము నడిపిన కథానికల పోటీకి అసంఖ్యాకంగా రచనలు వచ్చాయి. వచ్చిన వాటిలో ప్రథమ, ద్వితీయ బహుమతులకు తగినవని నిర్ణయింపబడిన రెండుకథలనూ సంచికలో ప్రచురించుతున్నాము.

* ఇవిగాక చక్కనికథలు, వ్యాసాలు, తదితరరచనలు సంచికలో ఉంటాయి.

* సంక్రాంతికి సంబంధించిన త్రివర్ణచిత్రాలు, రేఖాచిత్రాలు, తదితర చిత్రాలుకూడా ప్రచురిస్తున్నాము.

* ఇంటింటా, ప్రతివారిచేతిలో ఉండవలసిన మా సంక్రాంతి సంచిక పాఠకులకు ఆనందం కలిగించగలదని మా నమ్మిక.

పండుగనాటికే సంచిక మీకు అందుతుంది

వెల సావలా మాత్రమే. మీ ప్రతి నేడే రిజర్వేషన్ కోండి

సంపత్కర చందా
రూ 12-0-0
విడిపై తిక 4 ఆ

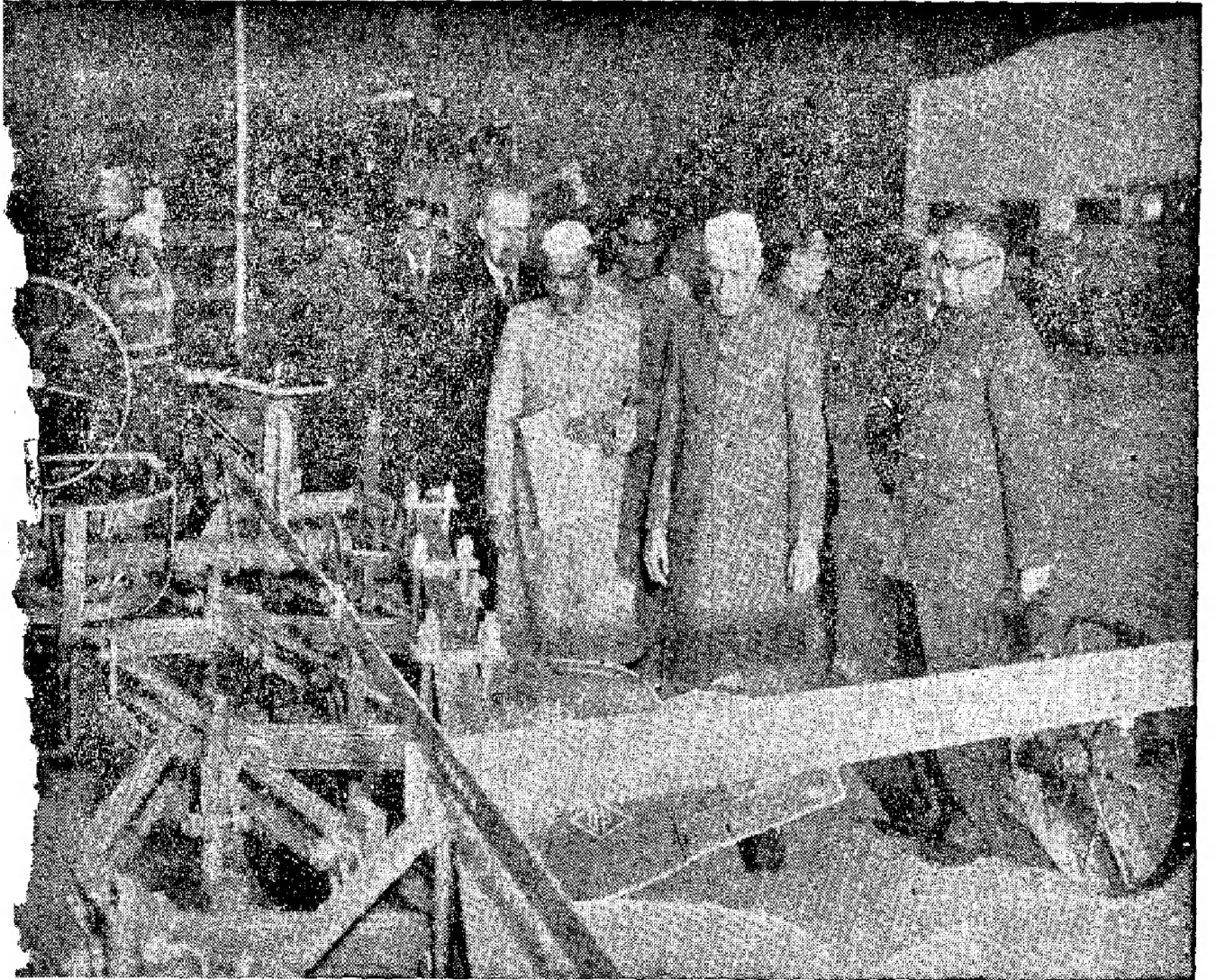
ఆంధ్రవత్రిక

సచిత్రవార్తపత్రిక

Founder K. NAGESWARA RAO

నంబరులు 48
నంబర 18
4.1-56

మన్యుధ మార్గశిర బహుళ సప్తమి బుధవారం

సోవియట్ రష్యా కానుకగా పంపిన వ్యవసాయయంత్రాలను, రాయబారి మెన్సికోవ్, భారతప్రధాని శ్రీ నెహ్రూకు ఇటీవల సమర్పించారు ఆధునికయంత్రం ఆశుష్కిర కొత్తరకం నాగలిని ఈ చిత్రంలో చూడవచ్చు.

ముఖ చిత్రం : "అశ్వార్య
మధుర రక్తి" చిత్రకారుడః
డా. శశిభూషణ్-మద్రాసు.

గురు పరీక్ష—సి. గణతత్వాశ్రమి 4

ఆ చేతి చేత...—రవణ 8

మరో తపంచం—

కొడవంటి సరసింహం 11

లేడీస్ క్లబ్—

నెంపటి సప్తిదానంద శర్మ 18

విద్యయానుక్రమణిక

అశ్వార్యహంతకులు (సీరియల్) 17

హరిసమిలనం—శ్రీధర్ 21

సినిమా— 28

అబల— (సీరియల్) 38

జానమా 38

వనితాలోకం—

ఇల్లింజల సరస్వతీదేవి 48

కోకిలికా— 44

కాలాపానీరి :

మల్లపాల కర్మకోడు—

మధురాంతకం రాజారాం 48

కాలగేయం—

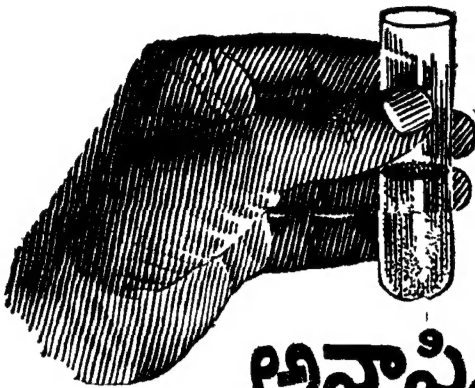
రెంటాల గోపాలకృష్ణ 50

చార్జిస్ రాట్లర్—

(సీరియల్) 52

శుభకృష్ణలక్ష్మీ రణం

అవసరాల రామకృష్ణరావు 58

అనాసిన్ నాలుగు

మందులయొక్క
ఒక వైజ్ఞానిక విశ్రమము.

'అనాసిన్' నాలుగు మందులయొక్క వైజ్ఞానిక విశ్రమము అది నరముల ముఖ్య
ప్రాణములందు తీవ్రమైన దుఃఖములను అరిచి, వెచ్చ, తలవెచ్చ, జలుములు,
జ్వరం, తక్కువెచ్చ మరియు కండరాల నొప్పిలనుండి శ్రమించునట్టివి కలిగించును.

- 1 తీవ్రమైన అధిక కత్తి విచ్చు మరియు జ్వరసారము
మొనర్చు గుణములను ప్రత్యాఘాత గాంచినది.
జ్వరాన్ని తగ్గించడంలో మిక్కిలి కత్తిగలది.
- 2 కఫం, అలసావానికి మరియు చిక్కిపోయినందు
లకు తగిన ద్రవ్యమని నిరవిగా వాడబడుచున్నది.
నివాసినిచ్చి, తీవ్రమైన బాధా వివరణ జ్వర
వివరణయని త్యాగించినది.
- 3 అనలైర్ పొలిసింక్ అనిడో, తలవెచ్చ, మరియు
అలాని బాధలను పోగొట్టటకు, మిగుల
అవయవ క్రిమినది.

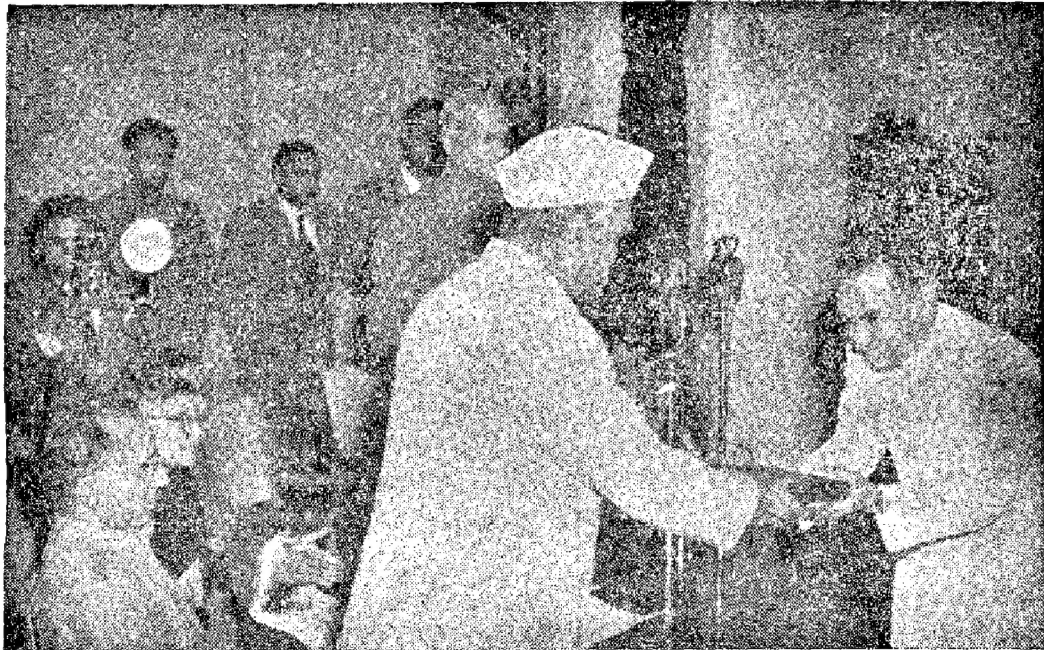
ఈ నాలుగు మందుల పరిగ్గా వైద్యునియొక్క ద్రవ్యయోగము
వరి పనిచేయును 'అనాసిన్' గుండెకు హాని కలిగించదు లేక
కడుపును అవకతవక చేయదు. వెచ్చ, తలవెచ్చ జలుములు,
చచ్చునెచ్చ మరియు కండరాల నొప్పిలనుండి శ్రమంగా సురక్షితమైన
మరియు దురియైన విముక్తికొరకు నిర్లప్యదా 'అనాసిన్'నే వాడండి.

ఓక్షలాది మందికి బాధావిముక్తిని కలిగించును

ఉజ్బెక్ కళాకారుల గౌరవార్థం డిసెంబరు 21 న ఢిల్లీలోని లాల్ కలాన్‌లో ఉద్యానవనంలో గోపికా నృత్యం ప్రదర్శించబడింది.

ప్రభుత్వ చలనచిత్రనిర్మాణశాఖ నిర్మించిన, దాత్యుమెంటరీ 'పబ్లిక్ ఆఫ్ ది టూం'కు రాష్ట్రపతి డా॥ రాజేంద్ర ప్రసాద్ సువర్ణ పతకం అభిషేకించి ఈ చిత్రంతో ఈ బహుమతి గెలుపును టూన్స్ వారు ఆశాభావ

గురు పరిక్ష

“తమ సన్నిధిని సాంగ వేదాధ్యయనం చేదామని వచ్చాడు” అన్నాడు ఉపమన్యుడు సవినయంగా చేతులు జోడించి. ధామ్యుని ఆశ్రమంలో ఆకాశం అంత మృరిచెట్టు నీడలో కూర్చుని యజ్ఞోపవీతాలు వేళ్ళకు చుట్టుకుంటూ వేదాలు వలె వేస్తున్న ిష్యులంతా కళ్ళెత్తి ఒక్క క్షణం ఆ ఉప మన్యునికేసి చూశారు. ఆ అనవసర ప్రమే యం తమ కెందు కనుకున్నారేమో! మళ్ళీ కళ్ళు వార్చి తమ వేదాధ్యయనంలో వడ్డారు.

ధామ్యు మహర్షి దుర్బాక్షుల మెల్లిగా వళ్ళ నందులలోనుంచి జారవిడచుచోలగా ఆ కొత్త వటువును పరకాయించాడు.

మహర్షి కన్నులు చాలా చిన్నవి. కాని మాపులు మాత్రం నూదులు! దట్టంగా గుబురులుగా పెరిగిన

కనుబొమ్మలు! తెల్లగా దూదిపింజూ వెరిసిన గడ్డం ఎడంచేరి మనివేళ్ళతో తడుముతూ మహర్షి ఒక్క నిట్టూర్పునిడిచాడు.

ఉపమన్యుడలాగే నిలబడి ఉన్నాడు.

“ఈ సాంగ వేదాధ్యయనం అనే ధారా వ్రతం!” అన్నాడు ధామ్యుడు.

ఉపమన్యుడెంతో ఆశ్రంగా ఆచార్యుని నోట నెలవడి నూటలు విన్నాడు. అలాగ మరికొన్ని క్షణాలు గడిచిపోయాయి.

“సరే! ప్రతిదినము ఆవుర్ని అడివికి తోలుకు వెళ్ళి, బాగ్రతగా కొమ్మండారి మరి!” అన్నాడు ధామ్యుడు. అంతేగాని వేదాధ్యయనం పంకతే సృరింపలేదా ఆచార్యుడు! అయినా ఉపమన్యుడా మాటకే ఎంతో ఆనందించాడు.

మరునాడు పొద్దున్న ఆశ్రమంలో చెట్ల నీడలు మెల్లిగా మెలుకుతే సరికే ఉపమన్యుడు ఆవుర్ని అడివిలోకి తోలుకుపోయాడు. మళ్ళీ దీపదీపాలవేళ ఆవులమందతో ఆశ్రమానికి తిరిగి వచ్చాడు!

“ఉపమన్యు! మధ్యాహ్నం భోజనానికి మళ్ళీ ఆశ్రమానికి తిరిగి రాలేదా?”

“లేదు!”

“అయినా అరిసినట్లు కనబడడం లేదే!”

“అరణ్యంలో మహర్షుల ఇళ్ళ వద్ద మాధుకరం ఎత్తుకున్నాను!”

ధామ్యుడు ఉపమన్యుని కేసి ఉరివిసట్లు చూసి—“ఆచార్యునికి నివేదన చెయ్యనిదే ఆ ఆహారం స్వీకరించవచ్చునా? ఎంతటి అపచారం!” అన్నాడు.

మరునాడు ిష్యుడు మాధుకరం ఎత్తి తెచ్చిన అన్నం అంతా గురుజీవునికే అర్పించాడు. దానిలో తనొక్క మెతుకైనా ముట్టలేదు. అయినా సాయంత్రం అయ్యేసరికి ఆవులమంద పెంటబెట్టుకుని, యథాప్రకారంగా ఆడుతూ పాడుతూ ఆశ్ర

మాత్రాలాగ అఖండంగా వెలిగి పోతున్నాయి! పండుటాకులు, ఎండుటాకులు గారిలో కలిసి గలగలాడుతూ ఆకాశంలో నుట్లు తిరుగుతున్నాయి ఆవుల మందలు అడవిలోకి వెళ్ళినా కొంచెం పేపచ్చి కమేసి పెంటనే చెట్ల నీడలో పడుకుని మ్రాగన్ను పెట్టి నెదురులు వేసుకుంటున్నాయి. నీ కెండిపోయిన నెలయేళ్ళ ఇసుక తిన్నెలో మిగిలిన వట్టి ఎండమావులే జలప్రవాహాల్లాగ తళతళ మెరుగున్నాయి. పాపం! అడివిలో తళ్ళిన్న అవే మంచినీళ్ళనుకొని అక్కడికి పరుగెత్తుకువచ్చి కళ్ళు తిరిగి నురగలు గట్టుకుంటూ పడిపోతున్నాయి!

ఆ వేసవిలో కూడా ఉపమన్యుడలాగే తెల్లతేలే వేళ ఆవులమందతో అడివికి పోయేవాడు మూర్యాస్తమయం కలకల

లాగే చింత నిప్పులా మెరిసే సమయానికి ఆలమందతో ఆశ్రమానికి చేరుకునేవాడు. అయినా అతని ముఖంలో ఎక్క

డా అరిసినలాడే కనబడేదికాదు!

ఆచార్యుని కిడి చాలా వింతగా తోచింది. ఒకనాడు ఒక చిన్న లేగదూడ నెత్తుకుని మందతో తిరిగి వచ్చిన ఉపమన్యుని ఓరగంట మాచి ఇలాగన్నాడు.

“ఉపమన్యు! మాధుకరం మానివేసినా మాంచి మదించిన వ్యవధింలాగే ఉన్నావే! ఏమిటీ అద్భుతం!”

ిష్యుడు కొంచెం తిటవటాయించినమాధానం చెప్పాడు.

“అవ్వడప్పడు కొంచెం గోడీరం త్రుచ్చుకుంటున్నాను.”

ఆ మాట విన్నవేసరికి ఆచార్యుని రెండు కళ్ళూ రెండు విణుగురు పురుగుల్లా మెరిసి పోయాయి ఉపమన్యుపై ఒక్కసారి విరుచుకు పడ్డాడు

“గురుద్రోహీ! గుర్యాజ్ఞలేనిదే—గురుద్రవ్యం అవహరించిన నీ ముఖం మరి చూడకూడదు! శా ఎటెట నిలబడకు! పో!”

ఉపమన్యుని నోట మాట తెగల్లేదు!

ప్రాచీన గాథాలహరి

మానికి చేరకున్నాడు. ఉపమన్యుడానాడు కూడా ఏమీ నీరసపడినట్లు కనిపించలేదు! ధామ్యుడు తిరిగి దానికి పోతువేమని ప్రశ్నించాడు.

“మీకు భిక్షాన్నం నివేదించిన తరవాత ఇంకొకమారు మాధుకరం ఎత్తుకొన్నాను!”

“అది ధర్మ విరుద్ధం! ఇతర బ్రహ్మచారుల భిక్షులకు అదు రావచ్చునా?”

ఉపమన్యుడు తలవంచుకు వెళ్ళి పోయాడు. ఇంక మరి మాధుకరం ఎత్తుకోవడమే మానివేశాడు.

అలాగ కొంత కాలం గడిచిపోయింది. క్రమంగా ఎండ తక్కువై మంచు వేసనిగా మారిపోయాయి. అడవులో అంటుకున్న దావాన్నులు రాత్రింబగళ్ళలాగే నిత్యగ్ని

పి. గణపతిశాస్త్రి

నాలుక నీడచగట్టుకపోయింది. ఆచార్యుని కాళ్ళమీదపడి తన అవతారం మున్నించవలసింది పరిపరి విధాల బ్రతిమాలుకున్నాడు. ఆ ఆచార్యుని కోపం వారణి కర్పూరం. ఇట్టే మండి చల్లారిపోతుంది ఇలాంటి అప్పుచ్చపు పసులెన్నడూ చేయవద్దని హెచ్చరిక చేసి అనాటిక తన్ని విడిచి పోతాడు.

అలాగ అమర్మిళలు గడిచిపోతున్నాయి. మిగిలిన శిష్యులంతా ఆచార్యుని ఆశ్రమంలోను, మునిపల్లెలోను, హాయిగా మాధుకరం ఆరగిస్తూ వేదాలు వల్లె వేస్తున్నారు. ఇతర శిష్యులెవరూ ఉపమన్యునితో అంతగా అన్యోన్యంగా సంభాషించడమేలేదు! ఒక్క గురుపత్ని మాత్రమే అవ్యుదవ్యు డాచార్యుని కంటపడకుండా అతనికి కొన్ని చిన్న కంద మాల ఫలాలందిస్తూండేది.

ఆ సమయంలో ఉపమన్యునికి దూరంగా ఎక్కడో మునిపల్లెలో ఉన్న తిల్లిదండ్రు లొక్కసారిగా జ్ఞాపకం వచ్చేవారు. వెంటనే అతని కళ్ళు చెయ్యిలేవి.

అత డాశ్రమానికి వచ్చిన తరవాత హేమంత శిశిర వసంత ఋతువులు మూడు గడిచిపోయాయి ఇక గ్రీష్మం కూడా చాలా తరకు గడిచిపోయినట్టే! కాని ఎండలొకా చండనివ్వలు చెరిగిపోస్తూనే ఉన్నాయి.

ధామ్యుచార్యుడెంతో కార్యం వహించినట్టున్నా ఉపమన్యు డాయన కొంతో భయభక్తులతో పరివర్తలు చేస్తుండేవాడు. ఒక్కనాడు వేళ తప్పకుండా ఆవుల్ని అడవికి తీసుకుపోతూ, జాగ్రత్తగా వాటికి సంరక్షణ చేసేవాడు అందులోను లేగలంటే అతనికి ప్రాణం. వాటి నెంతో వాత్సల్యంతో ఆదరించేవాడు. అవి అతడు పక్కన లేకపోతే పాలుకూడా కుడుచుకునేవికావు!

ఒకనాడు అరణ్యంలో ఎక్కడచూచినా దావాగ్ని పొగలే! దానికి తోడుగా కణకణలాడే మందులెండలో గాలి కొంచెం చూచాయగా వీచి, ఒక్కసారిగా అగిపోయింది. సాయంత్రం అయినా గాలి అలికిడి వినిపించలేదు. చెల్లవీడ కాళ్ళు నోలైండి పోయికొవుకొవని అరుస్తూన్నాయి మృగాలు ఆ ఎండవడిమికి, వడకూ తలకొలేక తిమతమ

శ్రమభావం కూడా మరిచిపోయి కళ్ళ పక్క పొడల్లో దా క్కుని ప్రాణాలు నిలబెట్టుకుంటున్నాయి. కొంచెం నీకటి పడింది. ఋషివాటికలో గారకాయల నూనె ప్రమిదలలో పోసి వెలిగించిన చిన్న చిన్న దీపాలక్కడక్కడ మినుకుమినుకు మంటున్నాయి దూరంగా సాయంకాల హోమమంత్రాలు గంభీరంగా వినిపిస్తున్నాయి.

మందుగా గోవు లొక్కటొక్కటే ఆశ్రమానికి చేరుకున్నాయి. వాటికి కొంత దూరంలో ఉపమన్యుడున్నాడు అతిడాశ్రమానికి వస్తూనే ధామ్యునికి సాష్టాంగ నమస్కారం చేశాడు.

ఈనాడుకూడా అతడంతగా అరిసిపోయినట్టు కనపడలేదు. ధామ్యునికి ఆశ్చర్యం వేసింది! వెంటనే అరికాలిమంట నెత్తికెక్కింది! అయినా కోపం లోపల నే అణచుకుని శ్రుతాంతంగా కారణమేమిటని అడిగాడు. ప్రక్కనే గురుపత్ని పర్వతాల వ్యవరం వెనుక నిలబడి ఉంది ఆమె ముసీలి పండు ముత్రయిదువు! అయినా ధామ్యుని కెదుట నిలబడడానికింకా ఆమెకు భయమే!

ఉపమన్యునికి ఊపిరాడలేదు. ఒక్కొక్క మాటే తడుముకుంటూ మాడిలిపోతూ ఇలాగ విన్నవించుకొన్నాడు

“ఈ వేళ నే నేమీ అపచారం చెయ్యలేదు. అడివిలో లేగలు పాలు కుడుచుకుంటుంటే—పాల నురగలు రాలితే, అవి మాత్రమే ఆరగించి ప్రాణాలు నిలబెట్టుకున్నాను.”

ధామ్యుడు ఎత్తిపొడుపుగా ఒక పెద్ద నవ్వు నవ్వి—

“ఎంత ఇంద్రజాలం కల్పించావు!” అన్నాడు.

ఉపమన్యుడు నిర్ఘాంతపోయి, కాలి పొటన వేలతో నేలమీద రాస్తూ తలవంచుకున్నాడు.

“ఆ లేగలన్నిటిని మాయచేసి, మచ్చిక చేసి—పాపం! అవి తాగే పాలుకూడా తాగి వేస్తున్నావా?” అన్నాడు ధామ్యుడు!

ఉపమన్యుడు మాయ, చెయ్యలేదు; మచ్చికా చెయ్యలేదు! కాని ఆ లేగలు కూడా అతనికి ప్రసూఖాలు లేలునుకున్నాయి. తాము పాలుతాగేటప్పుడతనికింకా ఎక్కువగా పాలనురగ రాలేటట్టు పాలు కుడుచుకునేవి! ఉపమన్యుడు వాటి నెంతో వాత్సల్యంతో అన్నదమ్ముల్లా ఆదరించేవాడు! అడివిలో లేగ లతని మాటలర్థం చేసుకుని పలకరిస్తూన్నట్టుగానే అతనితో కలిసి మెలిసి తిరుగుతూ గంతులు వేస్తూ ఆడుకునేవి. ఆచార్యు డొక్క మాటలో అదంతా

సిగరెట్ కథ
సిగరెట్టు వ్యాప్తిలోకి వచ్చి దాదాపు వంద ఏళ్ళ పైగా అయింది. అల్టిర్న దేశంలో పొగాకును జొన్న ఆకుల్లో చుట్టి కాల్యడంచూసి ఫ్రెంచి సైనికులు కూడా అదే చెయ్యడం మొదలెట్టారని కొందరి వాదం. అది కాదు, స్పెయిన్ లో మొదట సిగరెట్లు జన్మించాయని మరికొందరి వాదం. మొట్టమొదటి సిగరెట్ ఫ్యాక్టరీ ఫ్రాన్సులో 1843 లో స్థాపించబడింది తరవాత ఇంగ్లండుకు కూడా సిగరెట్ల అలవాటు ప్రాకింది. నవలా రచయిత చార్లెస్ డి కెన్స్ అస్తమానం సిగరెట్లు కాల్చేవాడట. 1870 నాటికి సిగరెట్ల అలవాటు చాలా మందికి పట్టుకుంది.

గ్రహించుకొన్నాడు. కాని ఒక్కరకం కోపంతో అతన్ని మాయచేశావని నిందించాడు!

ఉపమన్యుని కొంతో మధనపడ్డా తనతమ్మిడం కనపడలేదు! ఆచార్యుని కార్యం మాత్రమే పెద్ద వర్వతంలా ప్రత్యక్షమయినది. అయినా ఏమనడానికి పాలుపోక ఎంతో దైన్యంతో ఆచార్యుని కళ్ళకి చూస్తూ—

“ఎంత మధనపడినా నేను చేసిన అత చారమేమో గోచరించడంలేదు!” అన్నాడు.

ఆచార్యుని కళ్ళు కేళ్ళరించాయి!

“అయితే నేనే అన్యరవాదినన్నమాట!”

“నేనా మాట ఉచ్చరించనే లేదు.” అన్నాడు ఉపమన్యుడు తిరిగి సవినయంగా. ఆ జినయం మరి భరించలేకపోయాడు ధామ్యుడు.

మళ్ళీ కళ్ళలో నివ్వలు చెరుగుతూ— “నీవు నాకే ధర్మబోధ చేస్తున్నావే!

తెలంగాణ సంజ్ఞానాదు పండ్లసాది
అగత్యమైన కుటుంబ విషయములు
కానీమన కష్టాల మాత్రమే... 0-8-0
కరణ గోరూపి మాత్రమే... 0-8-0
బాలక్వి అవినవగుట మాత్రమే... 0-6-0
మా మందుల పూర్ణ వాణిజ్యం వీధి మధ్యనుంచి
య్యనెట్టి కరణ్ కో, బండల వీధి, మధ్యనుంచి వాణిజ్యం.

★ గురు ప రీ క్ష ★

బాబో! బాబో! నీ అధ్యయనం! పా! నా ఎదుటనించి! అన్నాడు.

ఉపమన్యుడు వంచిన తల ఎత్తలేదు!

అతని కళ్ళమ్మట జలజలా బాష్పధారలు ప్రవహించాయి.

పక్కనించి ఇది చూస్తున్న గురుపత్ని! గుండెతడుక్కుపోయింది. వెంటనే ఇవతలికి వచ్చి, ఉపమన్యుని చిన్ని జావపాలు చేతితో దువ్వడూ "అయ్యో! ఇదేమిటి

రాక్షసత్వం! పాపం! పసివాణ్ణి వివాల హింసిస్తున్నాడు!" అన్నది ఆచార్యునితో. ధౌమ్య డామె కేసి కిసి చేటట్లు చూశాడు!

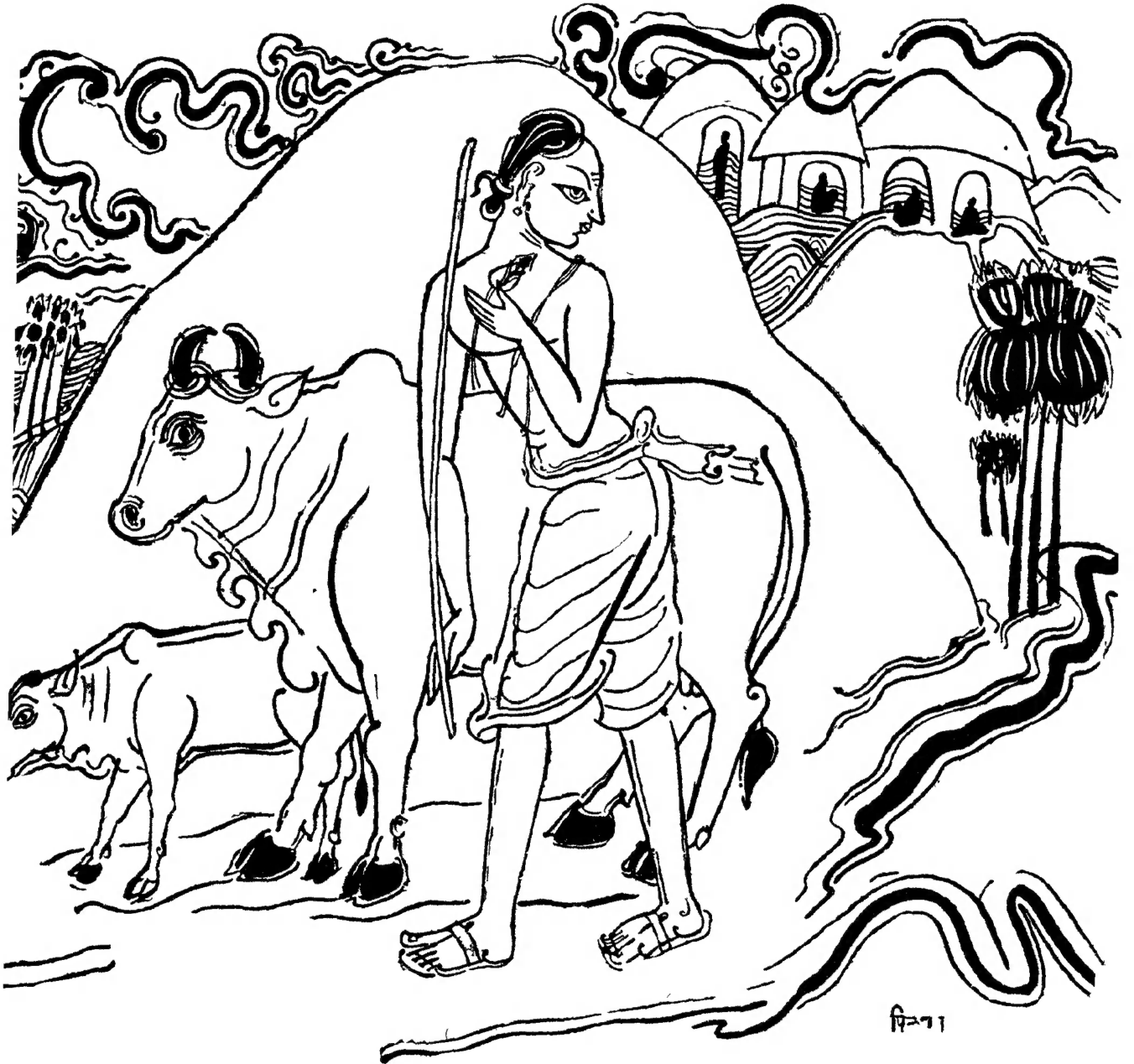
"అయ్యో! నా చిట్టి తండ్రీ! పాలమర గలకల కడు పేం నిండుతుంది నాయనా! రా! కొంచెం నివరి అన్నం తిందువు గాని!" అన్నది వాత్సల్యం ఉట్టిపడేటట్లు! ధౌమ్య డామె మాటలు విని ఆజ్ఞాధార

పోసిన అగ్ని శోత్రంలా మండిపడ్డాడు.

"నీవే! దీనికంతటికీ మూలకారణం! నీ మూలానే ఇంతటివాడికింతటి ధిక్కారం బలినీసోయింది. ఇక నేనది భరించలేను! ... పొండి! మీ ఇద్దరు నాయెవటనుంచి... ఎంతటి గురుధిక్కారం! ఎంతటి అహంకారం!"

ఇద్దరు ఆ తని ఎదుట తలవంచుకొని అలాగే నిలబడ్డారు. కాని ఎవరూ అక్కడి నుంచి కదలలేదు!

వారని ఎదురుగా చూస్తూన్న కొద్దీ

ప్రతి-71

అవ్వలకాపరి ఉపమన్యుడు

చిత్రకారుడు : పి. ఎల్. నరసింహమూర్తి

“నేను మానవజాతి అంతటికీ చెందినవాణ్ణి. ప్రపంచంలో మానవుడు ఎక్కడెక్కడున్నా అతడు నావాడే. నేను ఇంగ్లండులో జన్మించానంటే, దాని బాధ్యత నాది కాదు, నా తెల్లి గారిది.”

—చార్లీ చాప్లిన్.

భౌమ్యునికీ నఖశిఖ పర్యంతము కోపాగ్ని జ్వాలలు ప్రజ్వలించాయి.

“ఏం ఇద్దరు ఇక నా ఎడలునుంచి కదలరా!” అని భౌమ్యుడొక్క ఉరుము ఉరిమాడు!

అంతే మరుక్షణంలో చేతిలోని జపమాల నేలకు పేసి కొట్టి ఒక్క అంగలో అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు!

క్రమంగా అప్పటికే ఆకాశంమీద దట్టంగా కొరుముట్టులు పట్టాయి! ఒక్కసారి ఢేళ్ళ ఢేళ్ళ గర్జనతో కుండపోతగా వర్షం కురిపడం ప్రారంభమైనది!

ఆచార్యుని వెనువెంటనే ఆచార్య భార్య కూడా అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయింది ఉపమన్యు దొక్కసారిగా అక్కడినే కుప్పగా కూలబడి పోయాడు.

ఆచార్యుని భార్య భౌమ్యునిపాదాల మీద పడి ఎంతో బలిమూలకొన్నది. అటు తిరవారే ఎట్టకేలకు భౌమ్యుడు తిరిగి ఉపమన్యుడు గోవులను అడవికి తీసుకుపోవడానికంగీకరించాడు. అతని కోపమే అంతటిది!

అలాగ రెండుమూడవార్లు తిరిగిపోయాయి ఆనాడు ఆకాశం అంతటా దట్టంగా కుమ్ము పట్టింది. పాపంకాలం చాటిపోయింది అయినా ఉపమన్యుడు వర్షకాలకు తిరిగిరాలేదు కొంతసేపటికి గోవులు, గోవత్సాలు “అంభా” అని అరుస్తూ ఒక్కటొక్కటే ఆశ్రమానికి మరలివచ్చాయి. ఒక్క గోవు, గోవత్సము మాత్రం తిరిగిరాలేదు! బాటితో బాటు ఉపమన్యుడూ రాలేదు!

గురుపత్నికీ మరి కాళ్ళాడలేదు. మాటి మాటికీ పర్వకాలద్వారందగ్గరికి వెళ్ళిచూచింది బాగా చీకటిపడింది! ఇంకా ఉపమన్యుడు రాలేదు! కీచురాళ్ళ మూతలు కూడా ప్రారంభమైనాయి! అయినా కనుమాపు మేరలో ఎక్కడా అతడు కానరాలేదు!

భౌమ్యుడు ఉలకుండా నలకుండా

అలాగే అగ్నిహోత్రంలో ఇహం చేస్తున్నాడు.

గురుపత్ని ఇక నిలవలేక అడవికి ప్రయాణమయింది. భౌమ్యుడిక చేసేది లేక తానూ బయలుదేరాడు. శిష్యులకూడా వారివెంట పడ్డారు.

అందరూ అడివి అంతటా గాలించారు! ఎక్కడా ఉపమన్యుని జాడ కనబడలేదు! ఆచార్యుని “ఓఉపమన్యు!” అని ఎలుగైతీ పిలిచింది. భౌమ్యుడుకూడా మేఘగంభీర స్వరంతో “ఓఉపమన్యు!” అని పిలిచారు. శిష్యులంతా ఒక్క గొంతుతో “ఓఉపమన్యు!” అని పిలిచారు!

వారి కేకలకు ప్రతిస్పందించిన కొండగుహలన్నీ “ఉపమన్యు!” అని ఎంతో ఆప్యాయంగా పిలిచాయి! చెట్టుకొమ్మలమీద పురివిప్పి నిలబడిన నెమళ్ళన్నీ “ఉపమన్యు!” అని కేలు చేశాయి! అలాగే అర్ధరాత్రిదాకా కేలు చేశారు. ఎక్కడా ఉపమన్యుని జాడ పొడగట్టలేదు!

చివరికి అందరూ ఒక్క గొంతుతో “ఉపమన్యు!” అని గంభీరంగా గర్జించినట్లు పిలిచారు.

ఇంతలో ఎక్కడో ఒక్క రేగ “అంభా” అని అరిచింది వెంటనే ఆపక్కన ఆవు అంతికన్న గట్టిగా “అంభా” అని అరిచింది.

అందరూ అటువైపు పరిగెత్తారు. ఒక పాడు దిగుడు బావిదగ్గర ఒక రేగ, ఆవు నిలబడి “అంభా” “అంభా!” అని అరుస్తున్నాయి. అందరూ అక్కడికి వెళ్ళారు. ఉపమన్యుడా దిగుడుబావి ఒడ్డు పట్టుకుని నీరసంగా మూలుగుతున్నాడు!

వెంటనే శిష్యు లరెన్ని మైకీ తీశారు. ఆచార్యుని అరిచి గుండెలో పాడువు కొని నారచీర చేర గుతో ఒళ్ళంతా తుడిచి కూడా తీసుకువచ్చి చిక్కని గోశీరపాత్ర నోటి కందించింది. ఉపమన్యు దాపాలన్నీ ఒక గుక్కలో తాగి కొంతసేద తీశాడు. ఆవు, రేగ ఇదిమాచి తోకెత్తి ఇంకా గట్టిగా “అంభా” అని అరిచాయి! ఇదంతా చూస్తున్న భౌమ్యుని రెండుకళ్ళమ్మట కన్నీరు పాలమన్నీరై సంతతి ధారగా ప్రవహించింది! ఆచార్యుడికి ఎంతో ఆప్యాయంగా దిగ్గిరకు తీసుకుని -

“ఏమి నాయనా! ఇంతటి ఘోరవిపత్తులో చిక్కుకొన్నావు?” అన్నాడు.

ఉపమన్యుడి లాంటి అదరవాక్యాలు వినిడాని కిదే మొదలు! అంగుచేత కొంచెం ధైర్యం తెచ్చుకొని “నే నీరెండుమూడు రోజులనుంచి జిల్లేదాకులతోనే ప్రాణాలు నిలబెట్టుకొంటున్నాను. ఆ పాలతోనే గొంతు క తిడుతుంటున్నాను. ఎందు

* సముద్రంమీద ఉన్నప్పుడు ఉరుము వినిపించదు.

* విమానంలో చాలా ఎత్తు ఎగిరిపోతే ఇంద్రధనుస్సు వలయాకారంగా కనిపిస్తుంది.

* ఆవులు ప్రతి 8 గంటలకీ దూడలకు పాలివ్వ గోరుతాయి.

* మొట్టమొదట్లో ఎడ్లను నాగలికి కట్టినప్పుడు, అవి కొమ్ములతో నాగలిలాగుతూ దున్నేవి.

* మనిషి బాగా అన్నం తిన్నప్పటికంటే ఉపవాసం చేసినప్పుడే ఎక్కువ బరువు తూగుతాడు.

* ప్రపంచంలో నూరేళ్ళ వయస్సువారిలోని సగంమంది బల్గేరియాలో ఉంటారు.

* “రమ్యాను ఇప్పటిదాకా ఎవరూ సరిగా అర్థంచేసుకున్నట్టు కనబడదు. రమ్యా ప్రధానంగా కమ్యూనిస్టు దేశం,” అని 1942 లో ఫ్రెంచి చరిత్రకారుడు మ్రికే లెట్ వ్రాశాడు.

వలనో నా దృష్టి పోయింది. తిరిగివస్తూ ఈ దిగుడుబావిలో పడిపోయానాను. నాలవ కాథం ముగించాలి!” అన్నాడు.

అందరు ఒక్కసారిగా ఆ ఉపమన్యుని కళ్ళకని చూశారు. ఉపమన్యుడు కళ్ళు తెరిచి అందరినీ తిలకిస్తూనే ఉన్నాడు. అయినా అవి వెర్రిమాపులు! గురుపత్ని ఇదిగ్రహించుకుని మళ్ళీ అతని జానపాలు వేళ్ళతో సకరిస్తూ దగ్గరికి తీసుకుని ఆచార్యునివైపు రప్ప

(47-వ పేజీ చూడండి)

అ చేతి చేత ....

బొమ్మపంట చేస్తూ ఉండగానే, అక్కడ తొరటాడి, అవిడ కన్ను మరగిసి వత్తుల పెట్టో డబ్బులు చెక్కెయ్యడంలో భీమ శంకరం గారు చిన్న పుత్రుడు సిద్ధహస్తుడు. ఆరోజుల్లో వెనకబడ్డ స్నేహితులకు ఈ నిద్ర కీటుకులు ఉపదేశించి గురు వనిపించు కున్నాడు. బడిఎగేసి కాలవగట్టువెంబ బీడీలు కాలుస్తూ రోజుల తరబడి తిరిగినా గోడ కట్టినట్టు అబద్ధాలు చెప్పి ఎవరికీ అంకకుండా నిభాయించుకోగలిగిన పాటిలేని మేటి మొన గాడు. దరిమిలా పెద్దవాడయ్యాక, ఆఫీసుకు, చెప్పిన జబ్బు చెప్పకుండా సెలవు పెట్టి సెగ్గ కొచ్చిన ధీశాలి. ఇంగ్లీషు పుస్తకాల సలహా లతో ఇంకా ఎన్నో పరిస్థితులకు తట్టు కోవడం, సమస్యలను ఎదుర్కొనడం, ఎదిర్చి నిలబడడం, నిలచి పరిష్కరించడం చేర్చుకున్నాడు. అనేక గొప్ప విద్యలలాగే ఇదీ క్రమేపీ రూపుమాసింది. ఆ రోజులూ ఇల్లి పోయాం.

అంతటి భీమశంకరం గారు ఏధయ్యా పడిలో పడ్డాక, ఒక ఆదివారంనాడు ఎదుట గోళు గిల్లుకుంటూ కూర్చున్న పాతికేళ్ళ కుమారరత్నం వంకబాధగా చూస్తూ పడక కుర్చీలో పడుకుని సతమతి ముత్రుకున్నాడు.

“వలేస్తోందని చెప్పి చూడరా నాయనా” అన్నాడు చివరకి.

“కాలునా కప్పుకో ముందండి. లేపోలే సావిత్రి కొచ్చి పడుకో మంటోందండి.” అన్నాడు కుమారుడు వివరంగా.

“అఘోరిందకపోయింది ... అయినా కాబోయినా ఏం మహిళలూ అబ్బాయి. ప్రాణాలు తోడేస్తున్నారనుకో. మొగుడు పెద్దవకి ఆదివారం పూటకొస్త ఊళ్ళోకెళ్ళడానికి బీళ్ళనిఘా ఏబిట్రా” అన్నాడు భీమశంకరంగారు ప్రాణం విసుగెత్తిపోయి.

కొడుకు రీల వంచుకున్నాడు మాట్లాడ కుండా.

“ఓ మొంతయిందిరా?”
“మాకున్నరండి”
“అయ్య బాబోయ్ రైలుకింక గంట స్పూర ఉందన్న మాట” అన్నాడు భీమ శంకరం గారు.

అయన ఆఉదయం 9 గంటలనించి చూడు స్పూర వరకూ పదిసార్లు టైమడిగి తొమ్మిది సార్లు అయ్యబాబోయ్ అన్నాడు. ఒక

సారి అబ్బా అవుతే రెండయిందిరా అన్నాడు. క్రతం రాత్రి తొమ్మిదినుండి ఆరోజు ఉదయం 7 గంటల వరకూ, కొడుక్కి డబ్బివ్వమని, 7 నుండి 9 వరకూ, తన పంచె, చొక్కాకండునా తన ముఖాన తగలెయ్యమని భార్యను పరిపరివిధాల బ్రతి మాలుతూ వచ్చాడు.

అరమాడయేదిమూడుఅరయేది‘ఆయాభా’ మాత్రం ఇచ్చేదిలేదని అవిడఖరారుగా చెప్పే సింది. “కట్నం లేకుండా పిల్లని చేసు కున్నాంకదా. ఆ మాత్రం అల్లుడు గదా అని ఓ నూటపదహారు పండుగ చేరు చెప్పి వాల్చివ్వరాదా. మన పెదవ, పెళ్లం చేతి అడిగించ రాదా.” అవిడ రాత్రి గట్టిగా అనేసింది.

మెల్లిగా వెదవా అంటే గట్టిగా ముండ అనే తరహామనిసి భీమశంకరంగారి భార్య.

పండక్కి అత్తారింటికెళ్ళి మళ్ళా పట్టం వెళ్తూ కొడుకూ కోడలూ ఇక్కడ దిగారు. ఓ సెల జీతం ముందే తీసుకుని ప్రయాణాలకు ఖర్చు పెట్టేసినందువల్ల, పట్నంలో కొంప చేరిగానే ఆవగించ దగ్గర్నుంచి తక్కుముకో వాలని బండి దిగిన గంటలో కొడుకు విన్న వించుకున్నాడు. ఉన్నడబ్బు రైలుకి కటా కటిగా సరిపోతుందని కూడా చెప్ప కున్నాడు. భీమశంకరంగారి గుండె కరిగి పోయింది. అయనభార్య సనేమిరా కానీ ఇవ్వడానికి వల్లకాదండి. ఆపాటి జాలి తనకీ ఉందనికూడా చెప్పింది. అవశల కొడుకూ కోడలు విని ఏమనుకొంటారో అని భీమశంకరంగారి బెంగ.

“సరేలే నువ్వు ఇవ్వద్దు పొద్దున నేనే చూసుకుంటా”అన్నాడు చాల గంభీరంగా.

ఆదివారం ఉదయం ఆయన లేచి అన్నకు వెళ్ళబోయేదరికి, చొక్కా పంచె, కండునా కనబడలేదు పెట్టె తాళం వేసుంది.

“జూనే. నా చొక్కా ఏదీ?”
అంటూ నంటింట్లోకి వెళ్ళాడు.
‘ముందు స్నానం చేయండి’ అందామె.
శంకరం గారు స్నానం చేసి కట్టుకున్న పంచె తడి పేతాడు. ఓ అంగ వస్త్రం, తువ్వాలూ అందించించావిడ. అవి కట్టు కుని, దేవుడికి దీపం వెలిగించి, ఓ పువ్వు ముక్క పడేసి లేచాడు. ఉట్టి వెనక చిటక కొయ్యకి తగిలించి ఉన్నాయి తన ఆఫీసు దుస్తులు. కాస్త ఆశ్చర్యపడుతూ తీసుకో బోయే సరికి “ఆగండి. ఆది వారం పూట ఎక్కడిక్కడైదు!” అందామె.

‘పనుంది’
“నాకు తొలుత ఆ రాచకార్యం. మీరేం వాడికి డబ్బు తెచ్చివ్వక్కర్లేగు. అంత అవ సరమయితే ఇక్కడింకొకకోడూ ఉండి, అత్తారింటినించి తీగెటపామిద తెప్పించుకో మువండి”

“అది కాదే...”
“మీరు ముందు వీధి గుళు మీద కెళ్ళి కూర్చుని పేపరు చదువుకోండి నాకుపనుంది. పాలకాయలు జంతుకలు చెయ్యాలి.”

శంకరంగారు నొరు మూసుకుని వీధిగురు మీద కెళ్ళి పోయాడు

కొడుకు అక్కడ కూర్చుని ఆలోచిస్తు న్నాడు

ఎన్నడూ నోరెత్తి అడగనివాడు ఇన్నా శక్తి తనని అడగడం తను ఇవ్వలేని పరిస్థితి లో పడడం చాలా బాధ కలిగించింది శంక రంగారికి.

“బాబూ ఇవాళికాగి, శేపు వెళ్లి రాదు

“అబ్బాయి మొహం అణా ఇద్దెనంత అయిందే?”

అంది శంకరంగారి భార్య.

“కోడలు పిల్ల ఊహు ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతోంది.

ఏం కథ తెగించి ఓ పావలా కాసుని నా చేతిలో పెట్టావా?”

అన్నాడు శంకరంగారు హేళనగా.

రా. ఇవాళ ఆదివారం. కొఖం జరపడింది కాదు" అన్నాడు ఎంతో లాలనగా.

"లేదండి నాన్న గారూ రేపే జాయినయి పోవాలి."

శంకరంగారు దిగాలుగా కులబద్ధుడు కుర్చీలో. తన ఒక్కడుగు అలా వెళ్ళిస్తే ఎవడి సెల్లోకొటి యాదై కాదు వందేవా పుట్టించవచ్చునని ఆశించింది. కాని, ఇంట్లో ఆడది మొండికెత్తిపోయి, తన చొక్కా పంచె వంటిట్లో పెట్టుకుని ఇవ్వను పొమ్మంటే ఎలా చావడం? తాలూకా ఆఫీసులో కామియర్ గిరి అహూరిస్తు అంగోస్త్రం కట్టుకు ఉర్రేగడం అంటే ఒళ్లు చచ్చిపోయి నట్లుంది. అబ్బాయికి చీటి రాసిచ్చి పంపు కామంటుంటే మనసాప్పలేదు. వాడిప్పటికే ఎంతో మధనపడి, డబ్బు వద్దరెండి నాన్న గారూ అంటున్నాడు.

కన్న కొడుకుకి కాని డబ్బువలేనివాడినా అనుకుని ఒక్కసారిగా తెగించి, వంటిట్లో కెళ్ళి, నాకు పనుంది ఆ గుడ్డ లీలా పారాయ్ అన్నాడు గంభీరంగా. అవిడవల కాదు పొమ్మండి అంతకన్న గంభీరంగా - ఆ తర వాత, శంకరంగారికి చిన్నప్పటి విద్యలు జ్ఞాపకం వచ్చాయి. అక్కడే కాసేపు తొరట్లాడి చూశాడు. లాభం లేకపోయింది. అవిడ చెయ్యి కళ్ళు పెట్టుకుని చూస్తూ ఉండాయె.

తన చిన్న నాటి కళాచైదగ్గరం ఈ నాడు ఎందుకూ కొరగాకుండా పోయిందని విచారించాడు శంకరంగారు ఏడేనిమిదేళ్ళ కొడుకున్నా, కాస్త తిరిగిదు ఇచ్చి, ఇలాటి సమస్యలను చులాగా ఎదుర్కోవచ్చు. ఉన్నవాడు పొతికేలేవాడాయె వాడికి ఇప్పుడు బోకరా విద్య ఎలా నేర్పడం?

కాసేపు ఆలోచించి కొత్తరకం ఎత్తు చేశాడు ఆయన. విధరుగుమీద కూర్చుని కొడలు విలసి విల్పాడు. "అమ్మాయి - వంటింట చిలకొక్కయ్యని నాచొక్కా పంచా ఉన్నాయిగాని, కాస్త పట్టా అమ్మ." అన్నాడు.

కొడలు మిగ్గి రాలేదు. ఆవిడే వచ్చింది. "చొక్కాడు చెప్పింది. ఏమిటా కుట్ట చేస్తుంది?" అని కూకలేసి వెళ్ళిపోయింది కొడలు విస్తుపోయింది.

భోజనాలయ్యాయి. పదకొండయింది. తన్నెండయింది. ఒంటి గంటల కూడా అయినా, అవిడగారు కునుకు తీసేటట్లు కనబడలేదు. మళ్ళా నివ్వంటించి, పిండి వంటలు ప్రారంభించింది కొడుకు కొడలూ సాయంత్రం జల్లిపోతున్నార గనా అని.

శంకరంగారికి నిద్ర కాలేదు. కాలానా

లిస పిల్లలా తిరుగుతున్నాడు. కొడుకు నిద్ర పోతున్నాడు

ఆయనకో ఊహ వోచింది. వాడి చొక్కా. వేసుకుంటే? పంచె లేవాయె పొడుగు పంటారే ఉన్నాయి

శంకరంగారికి సిగ్గేసింది అయినా సరే అని ఓ పంటం, తొడుక్కున్నాడు. చొక్కాలన్నీ చిత్రంగా ఉన్నాయి పట్టు చొక్కాలు కావోలు ఒకటి పొడ్డు దిగదు - రవికల్లా ఉన్నాయి

అద్దంలా చూచుకున్నాడు. నవ్వు చ్చింది తన నవ్వేలోగానే, ఇంకో రెండు గొంతులు, ఒకటి కిలకిల, ఇంకొకటి ఫెళ ఫెళ నవ్వావి. ఆ నవ్వుకి లేచిన కొడుకు కూడా పకపక నవ్వాడు.

శంకరం గారికి ఒళ్లు చచ్చిపోయినట్లు యింది. దొంగతనం చేస్తూ పట్టుబడ్డటనిపించింది. వీరువాకింద చూశాడు; దూరిపోదా మని. కొడిగడ్డు దీపం ఉండే గూట్లో చూశాడు; అందులో ముడుచుకు కూర్చుందా మని...ఒక క్షణం ఆగి, ముగ్గురి వంకా చూశాడు. ఒక్క పెట్టున తనూ నవ్వెయ్యడం ప్రారంభించాడు.

నవ్వులయిపోయాక, తన పంచె చొక్కా యియ్యమని అడిగాడు భార్యని మీకేం మతి పోయిందా అందామె.

మల్లె అంగవస్త్రం కువ్వాలు కట్టుకుని, అరుగుమీద కుర్చీలో చేరాడు శంకరం గారు—పుస్తాన్నిదనండి ఏ పురుషుడూ దేనికి పడనంతగా విరహతాపం పడుతూ

చూచున్నార అయింది రైలుకింక గంట స్మర ప్రేముంది. ఎలా డబ్బు పుట్టించడం?

వీధివెంట ఓ కుర్రాడు వస్తున్నాడు అట్ట పెట్టిని తన్నుకుంటూ. వాడు తెలుసు. శంకరం గారికి పెద్ద ఊహ పోయింది కుర్రాణ్ణి పిలిచాడు. తెగించాడు. "ఒరేయ్ బాబు నువ్వు, నువ్వారావు గారింటికెళ్ళి అర్థం టుగా...అహాకాదు. నూ ఆఫీసు జవాను నాగన్నింటికెళ్ళి ఇక్కడున్నట్లుగా చిత్ర కలలో కేకేసుకురా నీకు రేపు గాలివడగ కొనిస్తా" అన్నాడు.

ఏకేళ నున్నాడో వాడు సరేనని వెళ్ళాడు. చూచున్నరనుండి నాలుగుదాకా శంకరం గారి గుండెకాయ నిమిషానికి చూడు వందలసార్లు కొట్టుకుంది.

నాలుగింటికీ నాగన్నవచ్చి ఏం కాబూ అనగానే స్థిమిత పడింది.

"ఏవోయ్ నాగన్న నీకు పుణ్యం వస్తుంది. రేపు రూపాయెస్తుంది. కాని, వెంటనే నువ్వారావుగారింటికెళ్ళి అర్థం టుగా అమాంతంగా ఒక్క యాదై చూపాయలు అడిగితచ్చి

తండ్రి: "ఒరే. రాజుం! మొన్న నువ్వు ఉద్యోగానికి దరఖాస్తు పెట్టావే, ఆ కంపెనీ వాళ్ళు, నెలకి 70 రూపాయ లిస్తాము, ఉద్యోగంలో చేరమని ఇప్పుడే రాశారు. ఏం, ఎంత మద్రాసైతే మాత్రం నెలకి 70 రూపాయలతో ఉండలేవూ?"

కొడుకు: "అవును, సరిగ్గా ఒక్క నెల ఉండవచ్చునుకుంటాను."

పెట్టు రేపు ఆఫీసుకి రాగానే ఇష్టాని చెప్ప" అన్నాడు.

నాగన్న కళ్ళు పెప్పిచేసి, అంత డబ్బు నాకిత్రారా బాబయ్య తనకే ఒక్కడు గ్లరాదూ?" అన్నాడు.

"వెళ్ళుచుకొని పంచె చొక్కా...దాని కేంలే. నే చెప్పావని చెబుదూ ఇస్తాడు."

"పోనీ నీటి ముక్క రాసేయ్యండి బాబూ"

"నీవే చీటికదూ. మరే చీటి.. అవును చీటి...కాని వీరేదే మా ఇంటా.. నా కరెంటు పనుంది. నువ్వెళ్ళి చెప్ప కావాలంటే ఆయన్నే పట్టమ్యును" అన్నాడు శంకరంగారు కంగారుగా. లోపలికి తొంగి చూశారు. భార్య దగ్గలో లేదు.

పుణ్యం ఉంటుందనీ, జన్మలో మేలు మర్చిపోడనీ, డబ్బు మరూడే ఫీరాయిం చేస్తాడనీ, సంగతి తాపీగా చెప్తాడనీ పుణ్యం ఉంటుందనీ, జన్మలో మేలుమర్చిపోలేడనీ పనేపదే మరీ మరీ నువ్వారావుకు చెప్పి ఎలాగనా కొఖం జరపరచి వట్టావలసినదని నాగన్నకి చెప్పి పంపాడు.

నాగన్న వెళ్ళిన క్షణంనుండి నాలుగు నలభైవిదు వరకూ ఆయన గుండె నిమిషానికి నాలుగువందలసార్లు చొలన కొట్టుకుంది.

ఇంట్లో పిండి తంటలు పూర్తి అయి పోయాయి. చూటక క్షేపి, కొడుకు కొడలూ ప్రయాణానికి సిద్ధమైపోయారు. భార్య పట్టుచీర కట్టేసుకుంది. కొడుకు బండి తీసుకురావడాని కెళ్ళాడు. ఇంకో పదినిముషాలలో అంతా రైంటి బయల్దేరు తారు.

నాగన్న నువ్వారావు ఇంటికి వెళ్తాడా? కట్టి ఆయన ఉంటాడా? ఉంటే డబ్బు

మీదా? ఇచ్చినా, అది తనకి తనకి అందుతుందా? అందినా భార్య కంటపడకుండా ఉంటుందా? కొడుకుకి కష్టం ఆడుకుని శంకరంగారు ఆదర్శపితగా నిరూపించుకుంటాడా?

శుక్లంలోకి బంకి వచ్చేసింది. సామంతేశ్వరుని ముందుకు వెళ్ళి, శంకరంగారి భార్య ఆయన పంచె చొక్కా కండువా ఇచ్చేసి కట్టుకొనుంది శంకరంగారు కదలేదు. తన లోపలికి వెళ్ళే తలోగా కొంప ములుగుతుందని భయం. భార్య గదమాయిస్తోంది.

“మీద వెళ్ళింది అరెంటుగా కాసిని నీళ్ళు కాదు కాపడం పెట్టాలి” అన్నాడాయన వాతాత్మకంగా బాధపడుతూ.

అవిడకి జాతేసింది. ‘పాదుట్టుంచి ఒక్కరూ ఆ పడక మర్రిలోనే కూర్చున్నారాయ్. బెడకదూ మర్రి.’ అంటూ లోపలికి వెళ్ళి కంటపడి రాజేసింది.

తలోగా నాగన్న శుభ్రావంతికి జ్ఞాపకం. సంతోషం అందచేశాడు. కాషాయర్ గారికి అప్పించినాపువ్వులలో పెట్టి మళ్ళా ఇవ్వాలన్న భీమాతో శుభ్రావంతిగారు ఏదైనా పాపాలు నాగన్న కిచ్చిపంపాడు. నాగన్న వాయు వేగ మనో వేగాలతో వచ్చి, శంకరంగారికి రొట్టెం అందిచ్చాడు నాగన్న నన్ను రూపాయేడి బాబూ?” అన్నాడు.

“శేపు శేపు శేపు. లేదు లేదు చిల్లలేదు. శేపు రెండు. శేపు రెండినా- పద పద పద” అంటూ శంకరంగారు ఆదరా బాధకా ఆదిమూ పంచె చొక్కా పట్టుకుని పడమటింట్లో వెళ్ళిపోయి తలుపు మూసుకున్నాడు.

* * *

రైతాచ్చింది నలుగురూ ఎక్కి కూర్చున్నారు - అక్కడ కూడా శంకరంగారికి స్వేచ్ఛ తేకపోయింది - భార్య ఒకపక్క

కోడలికి నీకులు నూరిపోతూనే తనని కంటకని పెతుతోంది.

“అత్తయ్యా, మా అమ్మ లేనికొరత తీర్చారుమారు. ఈ ఒక్క గోజునూ మా పిన్ని ఇంత ఆపాయంగా నన్నెన్నడూ చూడలేదు అత్తయ్యా మీరు మా పూరు రావాలి. నెల్లాళ్ళపాటు ఉండాలి” అంది కోడలు వాతాత్మకంగా.

శంకరంగారి భార్య ఉక్కిరిబిక్కిరై పోయింది. కోడలి కిద్దాన్ని ఆహ్వానించింది మెటికలు విరుచుకు “వాతల్లే.” అంది ఉప్పాం శ్రేమతో. ఒక్కటే గం అగి, “ఏమండీ కోడలుకి పువ్వులు కొనిద్దామనేనా లేదుగదా. వేలైనట్లుంది చిట్టు పట్టున్న వెళ్ళి కాస్త దవనం మరువం నాలుగు చేమంతిపువ్వులూ పట్టుండి” అంటూ ఓ పాపలా తీసి ఇచ్చింది.

శంకరంగారు ఎగిరి గంతేశాడు.

“నువ్వుకూడా వెళ్ళరా-ఆయన చేరంచేస్తే చాడిన పువ్వులే వచ్చేది” అందావిడ.

“చారా నాన్నా” అన్నాడు శంకరం విడుదల అయిన భైదీలా.

పువ్వులు కొన్నాక, అంగీకేబులోనుంచి ఏడ్ల రూపాయలూ తీసి కొడుకు జేబులో పెట్టాడు. “ఏద్రం నాయనా. కోడలికి చెప్పకు అవసరంనుంచుకో ఇంతకన్న ఏం చేయలేక పోయాను తాటిగా పంపుతామలే” అనేసి కొడుకు జవాబు వినకుండానే రెక్క పట్టుకుని రైలుపెట్టె దగ్గరికి తామ్మకొచ్చేశాడు.

రైలు కదిలింది.

రతీ మన్మథులు చెన్నపట్నానికి, పార్వతి పరమేశ్వరులు స్వగృహానికి బయల్దేరారు.

ఒంటెద్దు బండిలో జేంగిలబడి కూర్చుని, “అబ్బాయి మొహం అణియిద్దెనంతయింది. బయల్దేరినపుడు వనకనించి డబ్బు పంపపుతానన్నారూ కొబ్బాలు. ఆవం వల్లకొడు.” అందావిడ హేళనగా.

శంకరంగారు భీమాగా నవ్వాడు. “కోడలు పిల్ల మొహం కలకల లాడుతూ, కనబడింది. ఏమిటి సంగతి తెగించి ఓ పాపలా చేతులో పెట్టి నుప్పిటమూసి, ఇంత కలు కొనుక్కుమన్నావా?” అన్నాడు.

“పిల్లలు అవస్థ పడతారని నాకూ తెలుసు. అక్కడికి మిత్ర శ్రేమ ఉన్నట్లు నిన్నా ఇవాళా నా ప్రాణం తీరారు కాని. పాపలా ఏం కర్మం. నిన్న మిరడిగిన యాత్ర రూపాయలూ, మిమ్మల్ని పువ్వులకి కంపినపుడు పిల్ల చేతిలో పెట్టి, నుట్టుగా వాచుకోమని చెప్పాడు. అబ్బాయి! ఈ

మొట్ట మొదటి విమాన యుద్ధం

మొట్టమొదటి విమాన యుద్ధం 1808 లో పారిస్ లో జరిగింది.

ఇద్దరు వ్యక్తులు విరోధులయ్యారు. తుపాకులతో ద్వంద్వ యుద్ధం చేసి అటో ఇటో తేల్చుకోవాలనుకున్నారు. ఇద్దరూ చెరో కబెలూనూ అద్దెకు తీసుకుని ఎక్కి, రెంటిని ఒకేసారి పైకి వదిలిపెట్టారు. బెలూను గాలిలో అటూ ఇటూ ఊగుతూ ఉంటుంది కదూ. అందుచేత మనిషిని గురిచూచి పేల్పుడం సాధ్యం కాలేదు. అందుకని బెలూన్ తాలూకు గాస్ నింపిన పెద్ద సంచిని మాత్రమే గురిచూచి కొట్టసాగి రద్దరూ. మొదట్లో ఎవరికీ గురి కుదరలేదు. చివరికి ఒకడు రెంహోవాడి బెలూన్ సంచి బద్దలు కొట్టేశాడు. గాస్ బయటికి పోగానే బెలూన్ ధామ్మని కిందపడి అందులో మనిషి చచ్చిపోయాడు. గెలిచినవాడి బెలూన్ కొన్ని మైళ్ళ అవతల నెమ్మదిగా నేలకు దిగింది. అందులోంచి మొదటి వైమానిక విజేత నగర్వంగా దిగాడు.

సంగతి రాయబోకండి. శతే తగతేమో” అందావిడ విలీనంగా.

“అబ్బే. నేను రాసి నా పాపలా అడగతులే.” అన్నాడు శంకరంగారు సంతోషంగా. “రవణం”

పంచతంత్రం
బొమ్మల కథల పుస్తకం
మొదటి భాగం
(మిత్రభేదం, మిత్రలాభం)

కర్త: డి. శే.

విశ్వాత్మల సరసింహమూర్తి

వెల: రూ. 1-8-0

అంధ్ర గ్రంథమాల ముద్రాణం.

మరొక ప్రపంచం

66 క్షణాల్లో చెప్పే రక్కల జోడు దొరికితే బావులు, నాలుగుదేశాలూ తిరిగి అన్ని వింతలూ చూచి వద్దను కదా" అని అనుకొంటూ సిద్ధార్థుడు ఇంట్లోంచి బయటకు అడుగు పెట్టేసరికి, వాకిట్లో ఒక పాదరక్షల జత కంటబడ్డది. వాటికి రక్కల కూడా ఉన్నాయి. తనకోరిక విని దేవతలు ఆజోడు పంపించి ఉంటారని సిద్ధార్థుడు సంకోషించేడు. తొందరగా ఆజోళ్ళ దగ్గరకు వెళ్లి, వాటిని తనకాళ్ళకు తొడుగుకొన్నాడు. ఆతరువాత 'కైపరమేశ్వరా' ఆశీస్సరికి, 'నేలమీదనుండి లేచి గాలిలో ఎగిరిపోతున్నాడు. చింత ఏమిటంటే సిద్ధార్థుడలా ఎగిరిపోవడం ఎవరూ చూడలేదు.

అతడలా ఎగిరిఎగిరి ఒక దట్టమైన అడవి మీదనుండి పోతున్నాడు. ఏపట్టణానికి వెళ్లే డిమా అతడింకా నిశ్చయించుకోలేదు. అక్కా స్వామిగా సిద్ధార్థుడి ఎడమ అరికాలిలో దురద పుట్టింది. గాలిలో ఎగురుతూనే సిద్ధార్థుడు వంగి, ఎడమకాలు జోడుతీసి, అరికాలు గోకుకొనే సమయంలో చెయి బారి ఆజోడుక్రింద పడి ముక్కలయింది! ఒక కాలిజోడుతో ఎంత ప్రయత్నించినా ఇకముందుకు పొగలేకపోయాడు సిద్ధార్థుడు!

మెల్లగా నేలమీద దిగేడు. ఒకజోడు నాశనమయింది. రెండవ జోడుతో ప్రయాణం పొగడు. "అద్దిరా! దైవమహిమ! ఎంత లోనే! ఎంతకు వచ్చింది. ఇంటి దగ్గర పోయిగా కూర్చోలేక ఈమాయ జోడు

తొడుగుకొని బయలుదేరాను. ఏదేశాలూ చూడకుండానే ఈ అడవిలో చిక్కుకొన్నాను. ఏమిటి దారి?" అని సిద్ధార్థుడు ఊరికే ఆలోచిస్తున్నాడు.

ఏకటి పడుతోంది. సిద్ధార్థుడి చుట్టూ పొదలూ కీచురాలి రొదలూ పుట్టలూ, — గులక రాళ్ల గుట్టలూ — ఎక్కడో పులుగుల అరుపులూ. సిద్ధార్థుడికి భయం వేసింది. ఎటుచూసినా దారి లేన్నా కనబడటంలేదు. ఏమిటి చెయ్యడమా అని కొట్టుకొంటూన్న గుండెలతో, సిద్ధార్థుడు భగవంతుణ్ణి ప్రార్థించడం ప్రారంభించేడు.

కొడవంటి నరసింహం

ఉన్నట్టుండి, ఎందుటాకులమీద ఎవళ్లో నడుస్తూన్న శబ్దమైంది. సిద్ధార్థుడు తలఎత్తి చూసేడు. ఎదురుగా పొదలు కదులుతున్నాయి. ఎక్కడనుండో 'బ్యాటరీలైట్లు' వెలుగుతూన్నట్లు కౌంతి కనిపిస్తోంది. సిద్ధార్థుడు ఆశ్చర్యంతో చూస్తున్నాడు. పొదలన్నీ చీల్చుకొని, నలుగురు విచిత్రవ్యక్తులు ముందుకు వచ్చేరు. వాళ్లు మానవులూ, రాక్షసులూ తెలియదు. ఒంటినిండా లోహకవచం ధరించిఉన్నారు. వాళ్ల నడుటిమీద మూడవకన్నులూ, ఒక 'బుల్బు' వెలుగుతోంది. ఆ వెలుగే 'బ్యాటరీ' వెలుగులూ, నేలమీద పడుతోంది. వాళ్ల లోహ కిరీటాల మీద నిటారుగా, సుమారు ఒకటిన్నర అడు

గుల పొడవుగల ఇవప ఊచలున్నాయి. వాళ్లు మెల్లగా అడుగులు వేసుకొంటూ సిద్ధార్థుణ్ణి సమాపించారు. అతడు భయంతో కవుణ్ణున్నాడు. స్వప్నా తప్పిపోయింది...

మళ్ళీ, తెలివి వచ్చేసరికి, సిద్ధార్థుడొక పెద్ద యంత్రాగారంలో ఉన్నట్లు తెలుసుకొన్నాడు. ఆ నలుగురు లోహ మానవులూ, కనబడలేదు. చుట్టూ చూసేడు. అంతా విచిత్రంగా ఉంది. తన ఎవ్వడూ చూడని యంత్రాలు - లోహ భేదనపులూ, లోహ క్వాలూ-అంతా అయోమయంగా ఉంది! సిద్ధార్థుడలా వెట్టివాడిలా ఏమీ తోచక నాలు దిక్కులూ చూస్తూఉంటే, ఒక ప్రక్కనుండి గంభీరమైన కంఠస్వరం ఒకటి అతడిని పలుకరించింది. సిద్ధార్థుడు ఆవంక తిరిగి చూచేడు. ఒక ఎత్తైనచోట, పట్టుపరు

పులకుర్చీలో, మానవస్వరూపంతో ఒకవిచిత్ర వ్యక్తి కూర్చొని ఉన్నాడు. మీసం, గడ్డం దట్టంగా బలిసి అతడి పెదవుల్ని పూర్తిగా కప్పి వేసేయి అతడు నిశ్చలంగా కూర్చొని ఉన్నాడు. ఏమీ చెబితన్వంలేదు. అతడి ముందు కొన్ని 'డజన్స్' మీటలు చేతికందు బాటలూ ఉన్నాయి.

సిద్ధార్థుడు నోట మాట లేకుండా ఆ వ్యక్తిని చూస్తూఉన్నాడు. ఆ వ్యక్తిలో నుండి శబ్దాలు బైటకురావడం మొదలు పెట్టేయి. ఆ శబ్దాలు సిద్ధార్థుడి చెవుల కేసి ధంగా వినిపించేయి—

శబ్దం : నేనెవరో నీకు తెలుసా?

సిద్ధార్థుడు : నాకు తెలియదు.

శబ్దం : నేను ఈ నవీన ప్రపంచానికి సృష్టికర్తనీ, పాలకుణ్ణి. నాచేతదగ్గరఉన్న మీటలు-కౌవలసినవి నొక్కుతూ, కదలకుండానే, ఈ యంత్రాగారంఅంతా, చిత్రం వచ్చినట్లు నడవగలను. ఇక్కడి ఎన్నో విచిత్రాలున్నాయి. చూడాలిఉందా?

సిద్ధార్థుడు : విచిత్రాలుచూడాలనే ఇంటి నుండి బయలుదేరేను. దారిలో, అడవిలో పడి దిక్కులేకఉంటే ఎవరో లోహమానవులు నామీదకు వచ్చేరు

శబ్దం : వాళ్లు నా సేవకులు. వాళ్లు

ఒకచోట ఉక్కుకోడి గుడ్లు పెడుతోంది. మరొకచోట మరల సాలీదు పట్టుదారాలతో బట్టలు నేస్తోంది. ఇంకోచోట మీట నొక్కగానే రంగురంగుల బట్టలు కట్టుకొని కొందరు ఆడ పిల్లలు గాలిలోనే నాట్యంచేసి మాయమయ్యారు. ఇంతా ఎన్నో వింతలు, విచిత్రాలు.....

మ రో వ్ర వం చం

నీకట్టాకూడా చూడడానికి, వాళ్ళనుదుట్టా 'బుట్టు' పెట్టి, వాళ్ళబుర్రలో పెట్టిన 'బ్యాంటి'వల్ల వెలిగేలా చేసేను. అంతే కాదు. వాళ్ళంత దూరంలో ఉన్నా నా ఆజ్ఞలు వాళ్ళకు వినిపించడానికి వాళ్ళ తలలమీద ఇనుప డోచలు తగిలించే ను. ఇక్కడ నేను కెల్లగ్రామాక్ యంత్రంలో మాట్లాడితే చాలు, నా మాటలు గాలిలో తేలుతూపోయి, వాళ్ళతలలమీద ఇనుప డోచల గుండా వాళ్ళ మెదడులలోకి ప్రవేశిస్తాయి. వాళ్ళే నిన్నిక్కడికి తీసుకొనివచ్చేరు. ఇక్కడి వింతలన్నీ చూడాలనిఉంటే చెప్పా. ఒక మనిషిని తోగేచ్చిపంపుతాను.

సిద్ధార్థుడు : మారెవరో చాలా గొప్ప జాదు! ఇక్కడి వింతలన్నీ చూడాలనే ఉందికాని పొద్దుటినుండి ఏమీతినలేదు. అతనిచేస్తోంది.

కబ్బం : షరవారేదు. నేను వంటే మనిషే నీకు ఆహారంకూడా ఇస్తాడు.

అలా అని విచిత్రవ్యక్తి ఒక మీట నొక్కేడు. ఎక్కడనుంచో ఒక లోహమా నపుడు వచ్చేడు. అతడికి ఏవో మాటలు చెప్పేడు. అప్పుడా లోహమానపుడు సిద్ధార్థుడి దగ్గరకు వచ్చి తనతో రమ్మని సంజ చేసేడు. 'నెళ్లు' అని చెనుండి కబ్బం వినిపించింది. మారు మాట్లాడకుండా సిద్ధార్థుడు లోహమానపుణ్ణి వెంబడించేడు.

ఇద్దరూ ముందు ఒక ఖాళీ గదిలో వెళ్ళేరు. అక్కడ గోడమీద కొన్ని మీటలున్నాయి. లోహమానపుడు వాట్లో ఒక మీటని నొక్కేడు. చెనుండి ఒక బలదగి నేలమీదికి చాలింది. అలాగే ఒక కుర్చీకూడా చెనుండి దిగి బల్లప్రక్క చేరింది. ఆ కుర్చీమీద కూర్చోమని లోహమానపుడు సిద్ధార్థుడికి సంజ చేసేడు. సిద్ధార్థుడు కూర్చున్నాడు. లోహమానపుడు ఇంకో మీట నొక్కేడు. బలమీదికి ప్లేట్లతో తినుబండారాలు ప్రత్యేకము య్యాయి. వాటిని తినడానికి చెయ్యి ఎత్తిపోతే సిద్ధార్థుణ్ణి వారించి, లోహమానపుడు ఇంకో మీట నొక్కేడు. ఒక్కొక్క తిను బంజారమే ఎగిరి సిద్ధార్థుడి నోటిలో పడడం మొదలు పెట్టింది. దాహం వేసినప్పుడు, అడగకుండానే నీటిగ్లాసు నోటిదగ్గరకు వచ్చి వారి నోట్లో నీరుపోసింది. సిద్ధార్థుడి ఆకలితీరింది! లోహమానపుడొక మీటనొక్కగానే అన్నీ వస్తువులూ మాయమయ్యాయి. అప్పుడు వాళ్ళిద్దరూ తిరిగి యంత్రాగారంలోకి ప్రవేశించారు.

అక్కడ ఒక లోహభేనువువద్ద సిద్ధార్థుడి ఆసేడు లోహమానపుడు. అక్కడ ఒక మీట నొక్కగానే ఆ ఉక్కుఆవు మూతి దగ్గరకు నాలుగు బాట్లూ వరుసగా పోయి

వచ్చాయి. వాట్లోకి తోంగిమానేడు సిద్ధార్థుడు. ఒక వాంట్లో కున్నంసీక్లా-ఒకదాంట్లో మైకాపిండి-మరొక దాంట్లో పంచదారా-నాలుగో దాంట్లో మంచి నీక్లా కనిపించేయి. అంతలో, లోహమానపుడు, ఆవు కడుపు వద్ద ఒక చిన్న మరలిప్పగానే, కడుపులోనే ఒక తలుపు తేరుకుతోంది. సిద్ధార్థుణ్ణి లోపలికి చూడమని సంజ చేసేడు. లోపల ఒక పెద్ద గంగాళంఉంది. అందులోకి, ఆవు మూతి వద్దనుండి నాలుగుగట్టలూ వచ్చి వంగి ఉన్నాయి. గంగాళంమధ్య ఒక ఇనుప కవ్వం తిరుగుతోంది. లోహమానపుడు ఆవు ఎడమచేవి నులిపేడు. బాల్బిలోని పదార్థాలు ఆవు తాగడం మొదలుపెట్టింది. ఒక్కటొక్కటిగా, కున్నం సీక్లా, పంచదార, మైకాపిండి, మంచినీక్లా అన్నీ ఆవుకడుపులో గంగాళంలో పడుతున్నాయి కవ్వం గిరువ తిరుగుతోంది. అలా కొంతసేపయ్యాక ఆవుపొడుగులు నాలుగింటినుండి ఒక్కసారిగా క్రింద కళాయిలోకి పాలుపడడం ఆరంభించింది! సిద్ధార్థుడు విశుభ్రయి చూస్తున్నాడు. ఆ పాలని తుచిచూడమని లోహమానపుడు సంజ చేసేడు. సిద్ధార్థుడు తుచిమానేడు. అవ్వంగా ఆవుపాలు!

అక్కడనుండి ఇద్దరూ కలిసివెళ్ళేరు. ఒక చోట నాలుగైదు నాగుపాములు బుస్సులు కొద్దూ, గాజు పాత్రలలోకి విషం కక్కుతున్నాయి. ఒక గ్లాసుతోనే తాగమని లోహమానపుడు సంజ చేసేడు. భయంతో సిద్ధార్థుడు అక్కడనుండి ముందుకు పారిపోయాడు కాని లోహమానపుడు పట్టుకొని ఆసేడు. తరువాత అతడొక మీట నొక్కగానే పాములు విషం కక్కడంమని పడుకొన్నాయి. ఒకవిషం గ్లాసు ఎగిరి సిద్ధార్థుడి నోటిలో ఒలికింది. అది విషంకాదు అమ్మతం! తియ్యగా ఉంది. అదేవో షరప్ప త్రసుకొన్నాడు సిద్ధార్థుడు.

అక్కడనుండి మళ్ళీ కదిలేరు. ఒకచోట ఉక్కు కొడిగుడ్డు పెడుతోంది! మరొక చోట మరల సాలీడు పట్టుదారాలతో బట్టలు నేస్తోంది! ఇంకో చోట లోహమానపుడు మీట నొక్కగానే రంగురంగుల బట్టలు కట్టుకొని కొందరు ఆడ పిల్లలు గాలిలోనే నాట్యం చేసి మాయమయ్యేరు! ఇంకా, ఇంకా ఎన్నో వింతలు- విచిత్రాలు- వివిధ యంత్రాలు- బరువ కబ్బం చేస్తూ గిరువ తిరిగే లోహ చక్రాలు- అన్నీ చూచి సిద్ధార్థుడి ఒళ్ళు తిరిగింది. కళ్ళు మూతలు పడ్డాయి.

మళ్ళీ కళ్ళు తెరిచేసరికి, లోహమానపుడు లేడు. ఎదురుగా ఎత్తైన స్థలంలో ఆమాయ ప్రవంచపు సృష్టి కర్త ఉన్నాడు. సిద్ధార్థుడి చెవిలో మళ్ళీ కబ్బం ప్రూగింది.

కబ్బం : అన్నీ వింతలూ చూడతా! తూ నేనెంత గొప్పవాణ్ణో! ఏ వని అయినా ఇక్కడనుండే కదలకుండా చేయించుకోగలను. నేనే శత్రుణ్ణి.

సిద్ధార్థుడికి ఈ "అయోమయ" ప్రపంచం రుచిందలేదు. మామూలు మనుష్యులు కనిపించడంలేదు. ప్రకృతి అందంలేదు. అన్నీ మీటలు- యంత్రాలు ఒక సంచేమం అతిడి మనస్సులో మెరసింది. అతడిలా అడిగేడు. "ఓ మహాశక్తి! ఇవన్నీ నీవొక్కడనే సృష్టించేవా?"

కబ్బం : నీకు తెలుసుకోవాలని ఉంటే చెబుతాను. విను. ఈ యంత్రాలు నిర్మించడానికి ఎందరో మానవులు పనిచేసేరు. పని పూరికాగానే అందరినీ పాతాళగృహం లోకి తోసేవేసేను.

సిద్ధార్థుడు : అందరినీ ఒక్కడనే!

కబ్బం : అవును. నా దగ్గర ఒక యంత్రం ఉంది. మీట నొక్కగానే అందులోనుండి కనబడని కాంతి కిరణాలు బయటకు వచ్చి మనుష్యులకై పీల్చి నశింపజేస్తాయి ఆ విధంగానే నాకోసం పనిచేసినవాళ్ళందరినీ శక్తిహీనుల్ని చేసి పాతాళానికి కూలదోసేను.

సిద్ధార్థుడికి ఆ విచిత్రవ్యక్తి అంటే ఒక్కసారిగా అసహ్యం పుట్టుకొచ్చింది. మనుష్యులచేత అవసరం అయినంతవరకు పని చేయించుకొని తరువాత అగాధాలలో కూత దోసిన అతడి క్రూరత్వానికి సిద్ధార్థుడి ఒడంబడిమిపోయినవి. కోపంతో "ఓడి మానవులని పీల్చి పిప్పిచేసి, యంత్రాలతో కులుకుతున్నావు! సృష్టికర్తననీ, జీవులనీ నిర్మింతుకున్నావు! నీదుర్భాగ్యానికి ప్రతీకారం జరక్కబోదులే" అని సిద్ధార్థుడు గట్టిగా అభిప్రాయపడ్డు.

కబ్బం : నన్నే దూషిస్తావుగా! చూడ్కోనిన్నేం చేస్తానో. ఈ మీట నొక్కితే నీ నువ్వు మాడి భస్మం అయిపోతావు.

సిద్ధార్థుడు : భగవంతుడు నన్ను రక్షిస్తాడు. నీఇష్టం వచ్చినట్లు చేసుకో.

విచిత్రవ్యక్తి మీట నొక్కేడు-కాని ఏమీకాలేదు. దెవికంగా ఎక్కడో ఒక విద్యుత్తంతువు తెగింది. దాంతో అన్ని యంత్రాలు ఆగిపోయాయి ఆవ్యక్తికై పవ్వు గిలింది. యంత్రాలను కాపించే ఆవ్యక్తి విద్యుచ్ఛక్తి సమృద్ధిగానే, నిస్సహాయుడైనాడు.

"జై పరమేశ్వరా" అంటూ సిద్ధార్థుడు బయటకు వచ్చేకాడు. ఆకాశంలో నల్లమేఘాలు కూడి, ఢిల్లీని పిడుగుల వర్షం కురిపించేయి.

మరో ప్రపంచం మాడి భస్మం అయింది. ఆ చవ్వకుకు, సిద్ధార్థుడికి మెలకువ వచ్చి, కళ్ళు నలుముకొంటూ సక్కమీదకుండి లేచేడు.

వెండిసేక్కుబిక్కు

(గతవారం తరువాయి)

మరి రెండు రోజులకు దుర్గ తన పట్టుకు వెళ్ళిన ఎంబాయిడర్, నిట్టింగ్ పుస్తకాలతో లోపలికి వచ్చింది.

“శేరెంట్స్ మేగజైన్” లో ఒక డిజైన్ ప్రకారం కల్పనకు “క్లీవ్ నూట్” కుట్టడంలో తీవ్రంగా నిమగ్నమై వున్న మనోరమ కుట్టుమివనను అవతలకు నెట్టి దుర్గను చిగునవ్వుతో జూహించింది.

“చాలా పనిమీద వున్నట్టున్నా!” అంది దుర్గ వచ్చి పక్కన కూచుంటూ.

“అబ్బే! ఉబుసుబాకి చేస్తున్న పని, అంతే! ఏదో గొను కుడిదామని మొదలు పెట్టాను...” అని చురుకైనగా నవ్వేసి;

“అప్పుడే పుస్తకాలు అట్టకొచ్చేకాలేమిటి” అంటూ తీరిగా కబుర్లకు దిగడానికి సిద్ధమై నట్టు కూర్చుంది మనోరమ.

“ఏం చెయ్యమంటారండీ? కుట్టేపత్తు.

కనీసం పాత్ర! తుణంగూడా తీరిక లేకుండా పొడ ప్రమానం పనితోనే సరిపాలోంది. కుట్టేడి పెట్టేడి లేనప్పుడు వీటిని నా దగ్గర వేసే వుంచటమెందుకు, మిగతానా ఉపయోగ పడకుండాను అనిపించింది. అందుకని తెచ్చేశాను.” నవ్వేసింది దుర్గ.

ఆ నవ్వు మాటున ఎంతో నెరితి దాగి వున్నట్టునిపించింది మనోరమకు ఆ నెరితిని లెక్కకడుతూ ఒక్క తుణంగ పాటు అలాగే వుండిపోయింది మనోరమ.

ఆ తరువాత, దుర్గ తన ఇబ్బందులనేమీ చెప్పి పాత్రక పోవడం మనోరమకు ఆశ్చర్యం కలిగించింది. ఆమె ఎంత నిండుకుండలాంటి మనిషి! అనుకుంది. తన పట్టుకు వెళ్ళిన పుస్తకాల్లో డిజైనులు కుట్టకపోవడం కూట అటుంచి, అందుకు తనకు ఫలానా నామానులు కావాలి తెచ్చిపెట్టమని ఆమె ధర్తను! అడిగివుండనైనా అడిగి వుండదని మనోరమ నిర్ధారణ చేసుకుంది.

ఇంతలో ఏదో హఠాత్తుగా జాపకం వచ్చినట్లు “అన్నట్లు, నేనే మీకు కబురు

పంపుదామనుకుంటున్నాను. ఇంతలో మీరే వచ్చారు. సరే, విషయమేమిటో చెప్తాను, వినండి- కుట్టుమివన నేర్చుకోవడం అంటే మీకెప్పుడేమో?” అంది మనోరమ.

“ఏది నేర్చుకోవడమన్నా ఇవ్వమే. అవకాశమూ తీరుబడి వుండాలి కాని...” అంది దుర్గ.

“అవకాశానికేం? నేను నేర్చుతాను. నాకు కాస్త బాగానే వచ్చు విషయం వగైరా సామానులన్నీ నాదగ్గరన్నాయి. మధ్యాహ్నం పూటల అంతా నేను తీరుబడిగానే వుంటాను. వీలుచేసుకు రండి. మీరు నేర్చుకోవడం నిజంగా చాలా మంచిదండీ!” అనిమాత్రం అంది మనోరమ. డబ్బు సంపా

దుర్గకు కుట్టుపనులు నేర్పేవిషయంలో మనోరమ చేతనై నంత శ్రద్ధ తీసుకుంది. చోళీలు, బ్లౌజులు, పిల్లల పేనూట్లు ఇత్యాది దుస్తుల రకాలు ఎన్ని వున్నాయో, వాటికి ఏయే ఆదులు ఎలా తీసుకోవాలో సాధ్యమైనంత త్వరలో దుర్గకు నేర్పడానికి మనోరమ శత విధాల శ్రద్ధ వహించింది.

దనకు వీలుంటుందని నూటిగా చెప్పడం ఇష్టంలేక.

దుర్గ “సరే” నని ఒప్పుకొనక రిప్పింది కాదు.

దుర్గ ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళిపోతూవుంటే, “మధ్యాహ్నం తప్పకుండా వస్తారు కదూ? షి కోసం చూస్తూ వుంటాను. రోజే మొదలు పెట్టాం. విషయం మీద కుట్టడం, ఆదులు తీసుకోవడం ముందుబెస్తే, ఆ తరువాత కత్తిరింపులు నేర్చుకోవచ్చు. వస్తాడ కదూ?” అంది మనోరమ దుర్గతో గేటు దాకా వస్తూ.

మనోరమ తన పట్ట మాపుతున్న శ్రద్ధకు దుర్గ ఆశ్చర్యపోతూ “అలాగే తప్పకుండా వస్తాను” అని పయలుదేరింది.

మర్నాడు, దుర్గ అన్నప్రకారం వచ్చింది. కబుర్లతో ఏవిధమైన కాలయాపనా చెయ్యకుండా మనోరమ కుట్టుపని మొదటి పాఠం ప్రారంభించింది అసలు కుట్టుమివన ఎలా ఉంటుందో, దానిలో దారం ఎలా అనురూపం చెప్పింది. ఆ తరువాత, కుట్టే

టప్పుడు గుడ్డను ఎలా మడచాలో, ఎలా కుట్టాలో కూడా తెప్పి అంతకు పూర్వకే సిద్ధంచేసి వుంటే పాత గుడ్డ ఒకటి ఇచ్చి దుర్గను కుట్టమంది. ఆ తరువాత “ఫ్రీర్స్” వగైరాలు పాత్రకడం ఎలాగో, సుండిలు కుట్టడం ఎలాగో కూడా నేర్పి ఇవి నెయ్యది మీద వస్తాయనీ, మామూలుగా విషయమీద కుట్టడం ముందు సాధన చెయ్యమని చెప్పింది. దుర్గ కూడా ఇవన్నీ అట్టే కష్టమేమో లేకుండానే గ్రహించడం చూచి, ఆమెకు నేర్పడం తేలికే లెక్కని మనోరమ సంతోషించింది.

సాయంత్రం, దుర్గ ఇంటికి వెళ్ళిపోతూ వుంటే మనోరమ పనిమనిషిని పిలిచి, తన

కుట్టుమివన తీసుకు పోయి దుర్గ ఇంటిలో పెట్టి రద్దీ మృది చెప్పింది.

ఈ మాటలకు దుర్గ ఆశ్చర్యపోయి “ఏం దుకండ్డి, రేపు నేనే వస్తానుగా” అంది.

“అదుడు గాని, భూలోపల తీరుబడి అయి నపుడల్లా ఇంటి దగ్గర కూడా మీరు ప్రాక్టీసు చెయ్యాలిగాని. చిన్న విషయాలకే గనక మర్నా రేపు మీరు వచ్చేటప్పుడు పనిమనిషి ఇక్కడికి తీసుకు వస్తుంది.” అంది మనోరమ.

ఇక సమాధానం చెప్పి ప్రయోజనం లేదనుకుంది దుర్గ.

మనోరమ సాయంత్రం లేడీస్ క్లబ్బుకి వెడితే, రమణి వని కట్టుకుని అడిగింది, “ఏమండీ! మీకు బట్టలు కుట్టే అనిజ్జీ అడిగారా?” అని.

మిగతా వాళ్ళు చాలా మంది కూడా సమాధానంకోసం ఆసక్తితో ఎదురు చూచారు.

“అన్నట్లు చెప్పటం మరిచాను. ఆ

వెంపటి సచ్చిదానంద శర్మ

విషయం విచారించాడు. అది
మొత్తం నాకు తెలియలేదు. ఒక
సారి రోజులో చూశాను. దూరమున,
కాగానే చెప్పాను" అని అభయమిచ్చింది
మనోరమ.

అప్పుడునుండి మనోరమ చాలా రాత్రి
అలాగే ఉన్నది. కానీ మనోరమ
ఎవరినీ చూడకుండా ఉంటుంది. తన
మని మరీ చెప్పింది.

తన బట్టలను కట్టి మొదట్లో మనోరమ
మీదాతల కళ్ళనుండి, ఆ మనోరమ ఇంక
మరింత ఎక్కువగా ఉంటుంది. మనోరమ
అప్పుడునుండి తనకోసం బాగా కృషి చేసి
కొనడం మొదలు పెట్టింది!

మీరిలోను దురుగు ముటువంటి వేళ్ళు
విషయంలో చేరడంతో కథ తీసుకుంది.
జోరింపు, బాటలు, పట్టాలు పీకనూలు
ఇత్యాదులను రకాలు ఎన్నో వున్నాయి,
కాటికి ఏయే అయిదు ఎలా తీసుకోవాలి
సాధ్యమైనంత త్వరలో దురుగు వేళ్ళు
మనోరమ కళ్ళ దిద్దాలి కథ వేసించింది.

అందుకు తగ్గట్టు దురుగు మనోరమ ఎంతో
అనీ కనపర్చింది. మొదలు పెట్టిన రేంజీ
కాటికే గ్రహించింది. ఆ క్రితం రోజున దురుగు
అనలు తన చేతులను క్రితం వేళ్ళు
గురించి కృష్ణమూర్తి అక్రితం ఏమిటో
తెలుసుకోవాలనే ఉద్దేశంతో "మనోరమ
వని నేర్చుకొనడాన్ని గురించి ఏమన్నాడు,
మీ అయన?" అని అడిగింది మనోరమ.

"ఏమంటారు? ఇలాంటివాటికి తనేమీ
అభ్యంతరం చెప్పరండి! క్రితం వానికి తన
అనుమతి ఏమిటని మనోరమ అంటారు. తప్ప
కుండా నేర్చుకోవాలి." అంది దురుగు
నిన్నటి లోలోపల నవ్వుకుంటూ.

కృష్ణమూర్తి ఇలా అనడానికి ముందు
ఇంటిదగ్గర ఎంత ప్రశ్నగా సాధన చేసి
వుంటుందో!

అలాగే ముటువంటి ఇంటికి తీసుకు
వెళ్ళడానికి దురుగు చాలా అభ్యంతరం
చెప్పింది. "అనలు మీ మునుపటి నేర్పు

మొదలుకొనే చాలా, ముందుటికి మనోరమ
మొత్తం నాకు తెలియలేదు. తన ఒక ముగ్ధ
కొంటానన్నాడు." అంది కృష్ణమూర్తి
కృష్ణమూర్తి.

మనోరమ ఈ మాటలకు అప్పుడే
"ఇప్పుడే వచ్చింది. మనోరమ కొనార్చింది,
ఎలా కొనార్చింది నేను చెప్పాను. ఇంకా
కొంత కాలం వేసించింది" అంది.
అనలు ఏం జరిగిందో ఇక్కడ కొంత వివర
రేఖలకు వేసించింది.

అలాగే సాయంత్రం కృష్ణమూర్తి అనేను
నుంచి వచ్చేసరికి, దురుగు చాలా ముగ్ధుడిగా
వుంది.

తన ఇంట్లో ముటువంటి వుండడం మనోరమ
కృష్ణమూర్తి అప్పుడే వచ్చాడు. అందు
లోనూ, అనేనునుంచి కొంత ముగ్ధుడిగా
వచ్చాడేమనీ మరీ అప్పుడే వచ్చాడు!

భర్తరాజు దురుగు గమనించిందో తన
తెలియదు కాని, మొత్తానికి గమనించడం
తుంటుంటుంది.

మరి అంత ముగ్ధుడిగా వచ్చిన కృష్ణ
మూర్తిలోకి ఎలా వుండగలను? వెనకగా
వచ్చి భార్య కళ్ళు మూసి, ఒక్క ముగ్ధు
పెట్టుకున్నాడు.

"ఉండండి, కానీ తెలుసు!" అని దురుగు
తప్పించుకు లోపలికి వెళ్ళి వచ్చింది.

"ఇలా తీసుకురా, అనలు!" అన్నాడు
అతడు ప్రేమక చేసి కృష్ణమూర్తి.

ఆ తరువాత పాన్సులో కానీ కప్పులో
సోనుకు తానుకూ, ముటువంటి సంగతి
ఎక్కడు.

ఇంత జరిగినప్పుడు, భర్త ఏమన్నాడో
మనోరమలో తెలియదు. దురుగు నిశ్చయంతో
అప్పుడే వచ్చింది.

"తనకప్పుకుండా ముగ్ధ కొంటానన్నాడు
రండి! మనోరమ! ముగ్ధ వంతుని కాదు
మనోరమ. ఈ విషయంలో అప్పు తీసుకో
వాలికి తనకూ అభ్యంతరం లేదు!" అంది
దురుగు.

మనోరమ నవ్వింది.

దురుగు ఒకసారి ముగ్ధుని అలా
విధిగా ముటువంటి నేర్పుకోవాలి! ఇప్పుడు
నేటి మనోరమ కొన్ని ముగ్ధులకు కట్టి
రించింది, కాటికి ముగ్ధులకు. కొంత
గురుకు ముగ్ధులకు అంతే సరికి, దురుగు
తనకూ ప్రేమక చేసి వచ్చింది సంతోషం
చింది! చాలా క్రమంగా వుంటుంది. కాగానే
వచ్చాయి మనోరమ.

దురుగు ముగ్ధుని ఒక సారి రోజులో వల
నేర్చుకునే కృష్ణమూర్తి మనోరమ తన
ముగ్ధుని ముగ్ధుని వుంటుంటికి వెళ్ళింది

మొదలుకొనే చాలా ఒక
ముగ్ధుని సంగతి కలుగు
న్నాడు. మనోరమ అతనిలో
చెప్పాడు, "ఇక్కడ సంగతి
కలుగుతుంది" అని.
"మనోరమ కలుగుతుంది?
ఇప్పుడే ఇక్కడ కొనార్చి
గదా!"
"అయితేనేం తెలిసి. మనోరమ
ఇక్కడ అనుకుంటుంది కూడా
అనుకుంటుంది ఉంటుంది."

సెల రోజులలో ముందు కలుగులో
కాళ్ళలో వుంటుంది. తన అనుకున్నాడు
కంటే అంతగానే దురుగు ముగ్ధుని వచ్చి
వందుకు తన సామర్థ్యానికి కానీ అప్పుడే
వచ్చింది; దురుగు ముగ్ధుని కృష్ణమూర్తి తన
లోకాను సంతోషించింది.

ఇప్పుడు దురుగు ముగ్ధుని కానీ అందు
గతం ముగ్ధుని పీడనం ఏకైక కృష్ణమూర్తి
రవుతుంది!

దర్శి వనితాన్ని ముగ్ధునితో కలుపు
కృష్ణమూర్తి విద్యం అని మనోరమకు తెలుసు.
అంతేగాక, ఇక్కడ వేరయినా అలా ముగ్ధు
కుంటే ముగ్ధుని ముగ్ధుని ముగ్ధుని, రవుతు
మాత్రం అటువంటి వని ముగ్ధుని ముగ్ధుని
తెలియదని మనోరమ నమ్మకం. అందుకే
ఇప్పుడు తన తయారైంది అని ముగ్ధుని
రవుతు ఏమి వంకరెండుకుందోనని మనోరమ
భయపడింది.

మనోరమ ఇప్పుడే, అప్పుడే వచ్చి
కృష్ణమూర్తిలో ముగ్ధుని ముగ్ధుని,
ముగ్ధునిలో తెలియకృష్ణమూర్తి, అందుకే
ముగ్ధుని గురించి ఒక్క ముగ్ధుని తెలిసి,
"చాలా ముగ్ధుని వుంటుంది!" అంది
రవుతు.

"అతడు వచ్చాడు!" అనుకుంది మనోరమ.

మొగ్ధ ముగ్ధుని ముగ్ధుని ముగ్ధుని
ప్రకటించడం మొదలు పెట్టాడు.

ఈ కృష్ణమూర్తి దురుగు ముగ్ధుని
తన ఒక ముగ్ధుని అని మనోరమ అనుకుంటు
ంటానే వుంది. ఇది తన ముగ్ధుని ముగ్ధుని
ముగ్ధుని తన ముగ్ధుని దురుగు ముగ్ధుని
ఒక్కొక్కటి గలిగింది.

కృష్ణమూర్తి చాలామంది ముగ్ధుని ముగ్ధుని
ముగ్ధుని. మీ ఎక్కువ ముగ్ధుని. మీది

పైటోడెంట్
దంతవైద్యులను
సంహరించే పండ్లపాడి
(ప్రీనెట్) కైమికల్స్ ట్రస్ట్
అమెరికా. మద్రాసు-30.

అదులు తీసుకొండి. క త్తిరింపులు మాత్రం నేను చూస్తాను—కొన్ని రోజులపాటు. వాళ్ళకు మీ ఇంటి ఎడన చెబితే మీ ఆయన ఏమయినా అనుకుంటారా?” అంది మనోరమ.

“అబ్బే! ఆయన మీ అలా అనుకోరండి .. ఇతర్లది కానీ కూడా ముట్టకూడదనేది కూడా ఏమీ లేదాయనకి! అవసరమైనప్పుడల్లా చిల్లర అప్పలు చేసి తీరుస్తూనేవుంటారు!...కొన్ని కొన్ని విషయాలలో మాత్రమే ఆయనకి విపరీతమైన పట్టుదలు... చేతనయితే నన్ను సంపాదించమంటారు ఇప్పుడు ఇదుపుకోమంటారు. ఇంకా చదువేమిటి, నా మొహం!” అంది దుర్గ కరివేసంగా.

“అసలు ఎంతదాకా చదివారు?” అంది మనోరమ.

“ఫివ్ ఫారండాకా... ఆ తరువాత పెళ్ళియింది. దానితో సరి!” అంది దుర్గ సిగ్గుపడుతూ.

అపాటి ధ దు వ య నా వుండడంవల్లనే చెప్పిన విషయాలు గ్రహించి, చెప్పినంత వరకు కుట్టుపని దుర్గ అంత తొందరగా నేర్చుకోగలిగింది అనుకుంది మనోరమ “నిజమే. మెట్రిక్ కి కట్టండి. కావల్సేచేత నయినా దేదో నేనుకూడా నేర్పుతాను. ముందు క త్తిరింపులకూడా కాస్త నేర్పుకుంటేరా అంటే, ఆ తర్వాత మాకు వెసులుబాటు చిక్కుతుంది” అంది.

తన మొట్టమొదట సంపాదన ఇంటికి తీసుకుపోతూ దుర్గ అవ్యక్తమైన ఆసందాహేళాలు పొందింది.

అనాడు సాయంత్రం దుర్గ దగ్గరికి సుమిత్ర, ఇందిర, శాంతి, శారద బాకెట్టు గుడ్డలు తీసుకొచ్చారు. ఎలా కుట్టలో వివరాల్ని తీసుకుని వాళ్ళని పంపింది దుర్గ.

మర్నాడు విధ్యావ్సం ఆ గుడ్డలు తీసుకొని, దుర్గ మనోరమ దగ్గరికి బయలుదేరింది.

“వాళ్ళు మీ దగ్గరికి వచ్చారోలేదో అనుకుంటున్నాను. వచ్చారన్న మాట!” అంటూ దుర్గ చేతిలో గుడ్డలుతీసి మనోరమ సంతృప్తిని ప్రకటించింది.

“నా దగ్గర కుట్టుపనిమీద పుస్తకాలు,

ఫాషన్ మాగజైనులు వున్నాయి. వాటిని ఇంటికి పట్టుకుపోయి తీరిగ్గా వున్నప్పుడు స్టడీ చెయ్యండి... ఇంకనుంచి గుడ్డలుకూడా మీరే క త్తిరిద్దురుగాని. నేను మాత్రం పైనుండి జాగ్రత్తగా చూస్తూవుంటాను,” అంది మనోరమ, దుర్గ తెచ్చిన గుడ్డల్ని అదుల ప్రకారం క త్తిరించి యిస్తూ.

ఈ మాటలతో దుర్గ ఉబ్బి తబ్బిబ్బయింది. దుర్గ ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళేటప్పుడు చాలా పుస్తకాలిచ్చి, “ఇక మీరు పెద్దకుట్టుమిషన్ ఒకటి కొనుక్కుందరుగాని... చాలా తేలిక కూడాను! మూడోవంతు డబ్బు కడిలేచాలు మిషన్ మనకిస్తారు. మిగతాది వాయిదాల మీద తీర్చుకోవచ్చు. ఇందుకు నేను హామీ వుంటాను” అంది మనోరమ.

అప్పటినుంచి గుడ్డల క త్తిరింపుల విషయంలోకూడా మనోరమ చెయ్యి చేసుకొనడం మనివేసి, ఆ పనికూడా దుర్గకే అప్పగించింది. తనమాత్రం పైనవుండి అవసరమయితే సలహాలుమాత్రం ఇచ్చేది.

అయితే, క్లబ్బులో జనానికి మాత్రం, దుర్గదగ్గర బట్టలు కుట్టించుకొనడం విషయంలో ఆస్తకి తగ్గకుండా మనోరమ అమితమైన జాగ్రత్తలు తీసుకునేది. దుర్గ పేరు కేవలం క్లబ్బుమేంబర్లకు మాత్రమే పరిమితం కాక, బయటకూడా వ్యాపించేవరకూ ఈపాటి జాగ్రత్త అవసరమని ఆమె భావించింది.

“మనోరమగారూ! మీధర్మకూ అని... మా బట్టలకాధ తీర్చేకారండీ! బట్టలు బాగా లేవంటూ ఇంటిదగ్గర నానలుగుడులేకుండా చేసినందుకు మా ఆయన మీకు థాంక్స్ అని చెప్పవన్నారండీ!” అంది ఇంజనీరుగారి కొడుకు కమల, ఏదో ప్రసంగవశాత్తు

క్లబ్బులో కూర్చున్న వాళ్ళంతా గలగలా నవ్వారు.

మిషన్ కొనడానికి వెళ్ళిన రోజున దుర్గతోపాటు కృష్ణమూర్తి కూడా ఊళ్ళు వచ్చాడు. అతడి మాటల్ని బట్టి సరసుడే అనే అభిప్రాయం కలిగింది మనోరమకు.

“ఏమండీ, మీరు చెప్పండి... ఒక డిగ్రీ చేతిలో వున్నాడు ఈ రోజులో ఏపాటి కట్నం గుంజుతున్నాడు?” అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

అసలు ఈ ప్రశ్న ఏమిటో, ఎందుకిలా అడుగుతున్నాడో అర్థంకాక మనోరమ వి తీరలేయింది.

ఇంతలో దుర్గ, “ఏమైనాకాని, నన్ను చంపినాసరే కట్నం డబ్బుగా మాత్రం నేనేమీ ఇవ్వను! చూశారండీ—నేను

కొత్తగా ఉద్యోగంలో చేరిన అబ్బాయిని మేనేజరు పిలిచి చెప్పాడు: “అసిస్టెంటు మేనేజరు చెప్పింది విన్నావా? ఆయన చెప్పినట్లలా చేస్తూ ఉండు. ఏ?”

“అలాగేనండీ. మీరు ఆయన్ని పిలిచినప్పుడల్లా, ఆయన్ని నిద్ర లేపవలసిందని చెప్పారండీ. ఇందులో పెద్దకష్టమేముందండీ?”

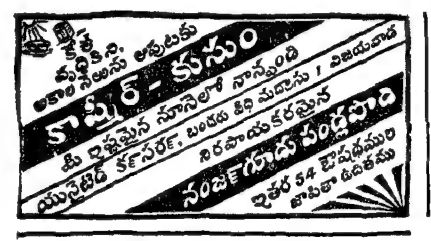
సంపాదించి తన కట్నం డబ్బు తనకివ్వాలిటండీ!” అంది.

అసలు విషయమేమిటో ఇప్పటికి అర్థమై మనోరమ విపరీతంగా నవ్వడం మొదలు పెట్టింది. కుట్టుమిషన్ కొంటున్నంతసేపూ, ఈమాట గుర్తుకువచ్చి పడేపడే తనలో తనే నవ్వుకుంది. స్వార్తిటి బాండుమీద సంతకం చేసి ఇంటికి తిరిగివస్తూ కృష్ణమూర్తితో “చూస్తూ వుండండి! మరి నాలుగురోజులలో మీ ఆ విషయం కంటే ఎక్కువ సంపాదిస్తుంది!” అంది మనోరమ.

ఇంతలో దుర్గ అందుకుని, “నన్ను ఆస్తమానం తను ఎట్లా చేస్తారండీ. ఉద్యోగం చెయ్యడం అంటే బంగారాదుంతులు వేగించడంలాంటిది కాదని! మరి అన్నాడు చెప్పారా కాదండీ--బంగారాదుంతులు వేగించడం అంటే ఉద్యోగం చెయ్యడం అంతే తేలికైన పనికాదని!” అంది.

ఇలాంటి పరిహాసాలకు కృష్ణమూర్తి చిన్నబుచ్చుకునే మనిషేమీ కాదు. ఇంత సంతోషం అననుకూల పరిస్థితుల కారణంగా వాళ్ళలో ఎలా మాటుమోగివుందో గ్రహించింది మనోరమ.

ఆ తరువాత కృష్ణమూర్తి ఇంట్లో క్రమంగా మార్పులు ప్రారంభమైనాయి. ముందు గది, ఎవరయినానస్తే కూర్చోడానికి పీలుగా ఒకవిధమైన షాపు ఆకారానికి మారింది. బట్టలు ఇచ్చిరావడం మొదలైన పనులకి ఒక కుజ్జివాడు కుదిరాడు. ఇద్దరు పిల్లలు పని నేర్చుకొనడానికి కుదిరి, గుండీలు కుట్టడం, కాజాలుతయ్యడం ఇత్యాది చిల్లరపనులు

తేస్తున్నాడు వాళ్ళిద్దరికీకూడా దుర్గ భువం గానే ముట్టచెపుతున్నది.

ఒకనాడు మధ్యాహ్నం పూట దుర్గ మనో రకు దిగిరికి పెరినానికి వచ్చినట్లు వచ్చి, ఇప్పుడు తనసంపాదన తనభర్త సంపాదనను మించిపోయిందని చెప్పింది.

“అది చాలదండీ. మీదగ్గర కుటుంబానికి ఎవరినైనా కుదుర్చుకుని, అవిడకి మీ ఆయన జీతంకంటే ఎక్కువ జీతం మారివ్వగల గాలి!” అంది మనోరమ.

ఇద్దరూ అదేపనిగా నవ్వుడం మొదలు పెట్టారు.

“ఆ తరువాత మీ ఆయనచేత మా ఆయనకు రాజీనామా వుత్తరం ఇప్పించండి!” అంది మనోరమ మళ్ళీ

ఇద్దరూ ఇంకా విరగబడినవ్వడం మొదలు పెట్టారు.

విశేషమేమంటే, ఇలా జరగడం అంత పోస్టాస్పదమైన విషయమనే అభిప్రాయం నిజంగా వాళ్ళలో ఎవరికి లేదు.

అందుకే—

అంత పెద్దజీతానికి తన ఒక మనిషిని పనిలో పెట్టుకో బోతున్నానని ఒకనాడు దుర్గఅంటే అందుకు కృష్ణమూర్తి ఏమీ చలించలేదు. పైగా, “మన శక్తి కొద్దీ మనం ఇవ్వాలిగాని, నా జీతంకంటే ఎక్కువై పోతుందేమోనని చెప్పి పాపం అవిగడి లేకుండా చెయ్యడం ఏమిటి?” అన్నాడు.

ఇస్తామన్న కల్పాన్ని అప్పుగానైనా పుచ్చుకోకూడదని శిష్యపటిస ఆదర్శవాది కృష్ణమూర్తి మాట్లాడిన ఈ మాటలు, అతిడి స్వభావాన్ని ఎరిగిన దుర్గకుగాని, మనోరమకు గాని ఆశ్చర్యం కలిగించలేదు.

అంతేకాదు—

క్రమంగా వ్యాపారం విస్తరించి, రాబడి, ఖర్చుకూడా ఎక్కువై, ఇవన్నీ సరిమానా వుండే గుమాస్తా అవసరం నానాటికీ మరింతగా కనుపిస్తూ వుండేసరికి కృష్ణమూర్తి తన ఉద్యోగాన్ని మానేసే ఆలోచనలోపడ్డాడు. అయితే ఇంకా ఏ నిర్ణయానికి రాలేక పోతున్న సమయంలో ఒక సంఘటన జరిగింది:

ఆఫీసులో నెక్సన్ హెడ్ కి కృష్ణమూర్తి అంటే వున్న కార్యణ్యంకొద్దీ చెప్పిన మాటలు పట్టుకుని హెడ్ క్లర్క్ కృష్ణమూర్తిని దండించడం మొదలు పెట్టాడు. ముందు నెక్సన్ హెడ్ చెప్పినట్లుగా వినడం తన విధి అని కృష్ణమూర్తిని ఆశీర్వాదించాడు.

ఈ నిరంకుశత్వానికి కృష్ణమూర్తికి ఒళ్లు మండింది

“నాకు కూడా సమంజసమనితోస్తే తప్ప

శేవలం ఆయన చెప్పాడుగదా అని మాత్రం నేను చెయ్యను. అసలు విషయమేమిటో నన్ను కూడా చెప్పనివ్వండి—బంజరు భూములకోసం నీతొనగరాన్నుంచి వచ్చిన విషయం ముందుమాడందని ఆయన తొందర చేయడం మొదలు పెట్టాడు. అంతకంటే పాతికాగితాలు పెండింగులో వుంటే, వాటి కంటేకూడా ముందు దీని వ్యవహారం చూడ మంటాడు. పైగా ఆ భూమిన్ని ఇంతకు పూర్వం నుంచీ సాగుచేసు కుంటున్నా మంటూ, అక్కడి నుంచి మరొక పిటిషనువచ్చింది. ఈ పిటిషను లెక్కలోకి రాకముందే కాగితాలు పైకి పోవాలని ఆయనతొందరపడుతున్నాడు. ఇలాటి మాటలు నేను వినను; వినబట్టలేదు” అన్నాడు కృష్ణమూర్తి

“ఇదంతా అనవసరం. ముందు నువ్వు నీసీటులోకి వెళ్లి, ఆయన చెప్పినట్లు చెయ్యి!” హెడ్ క్లర్క్ మల్లా అదేశించాడు. “నేను చెయ్యనని ఇప్పుడే చెప్పాను!” అన్నాడు కృష్ణమూర్తి. హెడ్ క్లర్క్ ఉగ్రుడై “నీ విషయం కలెక్టరుగారిదాకా వెడుతుంది గుమా! జాగ్రత్త” అంటూ బెదిరించాడు.

“అంతదాకా ఆగను. ఇప్పుడే రాజీనామా ఇచ్చేస్తున్నాను ఇదిగో కాగితం పంపుతాను” అని వెళ్ళిపో బోయాడు కృష్ణమూర్తి.

“ఎంత అవమానమైనా దిగమింగి ఉద్యోగాలు నిలబెట్టుకోవాలి” అనేమన ప్రతివ్యతి ఇచ్చే ఖగబతుకుతూ వచ్చిన నెక్సన్ హెడ్ హెడ్ క్లర్క్ ఇద్దరూ కృష్ణమూర్తి మాటలకు నిశ్చేష్టులయ్యారు.

“కృష్ణమూర్తి! ఎందుకు తొందర పడతావు? వృద్ధిలోకి రావలసినవాడివి!” అన్నాడు నెక్సన్ హెడ్ ఒక ఊణానికి తేప్పరిలి.

“ఇలాటి చోట వుంటే ఎప్పటికీ వృద్ధి లోకి రాను. ఆవసరమైనప్పుడు కూడా తొందరపడకపోతే అసలేవృద్ధిలోకి రాను!” అని వెళ్ళిపోయి కృష్ణమూర్తి రాజీనామా కాగితం రాయడం మొదలు పెట్టాడు.

అసలు ఈతగూ ఎలా పరిణమిస్తుందోనని కాసుక్కుచున్న తోటి గుమాస్తాలంతా కృష్ణమూర్తి బల్లమట్టాచేరి ఆకాగితంచూచి ఆశ్చర్యపోవడం మొదలు పెట్టారు.

“ఉద్యోగంమానేస్తావులా!” అన్నాడు గోపాలరావు

ఇది లేకపోతే ఇక జీవితమే లేని మిగతా అభాగ్యులంతా విసుపోయి చూడడం మొదలుపెట్టారు.

“మరేం ఘరవాలేదు. నూ అవిడికి ఒక

ఎక్కంటెంటు కావాలి. ఆపని చేస్తాను” అన్నాడు కృష్ణమూర్తి

కృష్ణమూర్తి స్వభావం సరిగా తెలియని మిత్రబృందం అంతా వెలకారం గా నవ్వింది.

హెడ్ క్లర్క్ మహాశయం కలహంగా సవిరించుకుంటూ ఆదరాబదరా కలెక్టరుగారి గదిలోకి వెళ్లి, కృష్ణమూర్తి “అవిధేయత” గురించి విన్నవించుకున్నాడు.

కలెక్టరుగారు అంతా విని ఒక నవ్వు నవ్వి, “మిఖోటి జీతగాణ్ణి పెట్టుకోగల స్థితిలో వున్నాడండీ, ఇప్పుడాయన! అందు వల్ల మీకు కిధేయతమాపే దేమిటి—అనుకోని వుంటాడు లెండి!” అన్నాడు.

ఈ మాటల అర్థం ఏమిటో పూర్తిగా అవగాహన కాని హెడ్ క్లర్క్ మహాశయం కలెక్టరుగారి “కుటతనాన్ని” మన స్సులో మరొకసారి ఈసడించుకున్నాడు.

* * *

“కలెక్టరుగారు సమర్థులు కాబట్టి, ఈ విషయాన్నంతా కట్టుకథను మరిపించే టట్లుగామీకు చెప్పారు ఒక్క విషయం మాత్రం నేను ఈ క్లబ్బు వార్షికోత్సవ కుభ సమయాన మీకు విన్నవించుకోవలసి కున్నాను—మివల్ల నే నేను వృద్ధిలోకి వచ్చానని ఎల్లప్పుడూ గుర్తుంచుకుంటాను. న్యూయింగ్ న్యూల్ ఏర్పాటు ద్వారా, క్లబ్బు మెంబర్లలో కావలసినవాళ్ళకి కుటుంపని నేర్పి, మీగుణం కొంతవరకు తీర్చుకో బోతున్నందుకు చాలా సంతోషంగావుంది. మీరు చూపిన ఆదరణకు ఎల్లప్పుడూ కృతజ్ఞురాలి!” అని దుగ్గ ముక్తసరిగా తన ప్రసంగాన్ని ముగించింది.

ఇంతలో కలెక్టరుగారు మళ్ళీ పైకొ ముందుకి వచ్చి, “పాథం! ఈ అమ్మాయి మీరు చూపిన ఆదరణకు కృతజ్ఞత తెలుపు తోంది! మీరు ఇంతకు పూర్వం చూపింది ఆదరణ అని మీకు తెలిసివుంటే, అసలు అటవంటి ఆదరణ చూపించే శ్రద్ధ మీలో ఎవరూ తీసుకునే వారు కానేమా! మీ ఆశ వాళ్ళ సంగతి నాకు అట్టే తెలియదు కాని, మా మగవాళ్ళయితే ఇటువంటి సమయాల్లో ఏమి చేసేవాళ్లో నాకు బాగా తెలుసు!” అన్నాడు.

ఈ మాటల్ని గురించి తగినంతగావాళ్ళలో ఎందరు ఆలోచించాలో తెలియ గాని, అదికూ దీర్ఘంగా చప్పులుమాత్రం కొట్టి, చాలా సేపు నవ్వాడు.

(అయిపోయింది)

ఎక్కంటెంటు కావాలి. ఆపని చేస్తాను” అన్నాడు కృష్ణమూర్తి

కృష్ణమూర్తి స్వభావం సరిగా తెలియని మిత్రబృందం అంతా వెలకారం గా నవ్వింది.

హెడ్ క్లర్క్ మహాశయం కలహంగా సవిరించుకుంటూ ఆదరాబదరా కలెక్టరుగారి గదిలోకి వెళ్లి, కృష్ణమూర్తి “అవిధేయత” గురించి విన్నవించుకున్నాడు.

కలెక్టరుగారు అంతా విని ఒక నవ్వు నవ్వి, “మిఖోటి జీతగాణ్ణి పెట్టుకోగల స్థితిలో వున్నాడండీ, ఇప్పుడాయన! అందు వల్ల మీకు కిధేయతమాపే దేమిటి—అనుకోని వుంటాడు లెండి!” అన్నాడు.

ఈ మాటల అర్థం ఏమిటో పూర్తిగా అవగాహన కాని హెడ్ క్లర్క్ మహాశయం కలెక్టరుగారి “కుటతనాన్ని” మన స్సులో మరొకసారి ఈసడించుకున్నాడు.

* * *

“కలెక్టరుగారు సమర్థులు కాబట్టి, ఈ విషయాన్నంతా కట్టుకథను మరిపించే టట్లుగామీకు చెప్పారు ఒక్క విషయం మాత్రం నేను ఈ క్లబ్బు వార్షికోత్సవ కుభ సమయాన మీకు విన్నవించుకోవలసి కున్నాను—మివల్ల నే నేను వృద్ధిలోకి వచ్చానని ఎల్లప్పుడూ గుర్తుంచుకుంటాను.

న్యూయింగ్ న్యూల్ ఏర్పాటు ద్వారా, క్లబ్బు మెంబర్లలో కావలసినవాళ్ళకి కుటుంపని నేర్పి, మీగుణం కొంతవరకు తీర్చుకో బోతున్నందుకు చాలా సంతోషంగావుంది. మీరు చూపిన ఆదరణకు ఎల్లప్పుడూ కృతజ్ఞురాలి!” అని దుగ్గ ముక్తసరిగా తన ప్రసంగాన్ని ముగించింది.

ఇంతలో కలెక్టరుగారు మళ్ళీ పైకొ ముందుకి వచ్చి, “పాథం! ఈ అమ్మాయి మీరు చూపిన ఆదరణకు కృతజ్ఞత తెలుపు తోంది! మీరు ఇంతకు పూర్వం చూపింది ఆదరణ అని మీకు తెలిసివుంటే, అసలు అటవంటి ఆదరణ చూపించే శ్రద్ధ మీలో ఎవరూ తీసుకునే వారు కానేమా! మీ ఆశ వాళ్ళ సంగతి నాకు అట్టే తెలియదు కాని, మా మగవాళ్ళయితే ఇటువంటి సమయాల్లో ఏమి చేసేవాళ్లో నాకు బాగా తెలుసు!” అన్నాడు.

ఈ మాటల్ని గురించి తగినంతగావాళ్ళలో ఎందరు ఆలోచించాలో తెలియ గాని, అదికూ దీర్ఘంగా చప్పులుమాత్రం కొట్టి, చాలా సేపు నవ్వాడు.

(అయిపోయింది)

ఎందరు ఆలోచించాలో తెలియ గాని, అదికూ దీర్ఘంగా చప్పులుమాత్రం కొట్టి, చాలా సేపు నవ్వాడు.

అందరూ దీర్ఘంగా చప్పులుమాత్రం కొట్టి, చాలా సేపు నవ్వాడు.

అందరూ దీర్ఘంగా చప్పులుమాత్రం కొట్టి, చాలా సేపు నవ్వాడు.

అందరూ దీర్ఘంగా చప్పులుమాత్రం కొట్టి, చాలా సేపు నవ్వాడు.

అందరూ దీర్ఘంగా చప్పులుమాత్రం కొట్టి, చాలా సేపు నవ్వాడు.

అందరూ దీర్ఘంగా చప్పులుమాత్రం కొట్టి, చాలా సేపు నవ్వాడు.

అందరూ దీర్ఘంగా చప్పులుమాత్రం కొట్టి, చాలా సేపు నవ్వాడు.

అందరూ దీర్ఘంగా చప్పులుమాత్రం కొట్టి, చాలా సేపు నవ్వాడు.

అందరూ దీర్ఘంగా చప్పులుమాత్రం కొట్టి, చాలా సేపు నవ్వాడు.

అందరూ దీర్ఘంగా చప్పులుమాత్రం కొట్టి, చాలా సేపు నవ్వాడు.

అపూర్వ హంతకులు

మూలం: ఎడ్వార్డ్ వాలెస్

అనువాదం: 'వినాయక'

'బాకా' కార్యాలయంలో దురంతం!

5

బాకా సంపాదకడు ఎక్కడో విందు భోజనం ఆరగించి గబగబా ఆఫీసుకు వస్తున్నాడు. మేడమెట్లెక్కుతూంటే ప్రధాన సంపాదకు లతినికి దొవలోనే తారస పడ్డాడు. ఈయనగారికి ఏళ్లు బాగా పైబడ్డా ఇంకా పసిపాపలాగే కనిపిస్తారు! ఇంతవరకు 'బాకా భవంతి' నిర్వాహాన్ని గురించి పగటికలులు కంటున్న ఈ ప్రధాన సంపాదకులు మరాఠ్తుగా ఈ లోకంలో పనివారై సంపాదకుణ్ణి చూచి "అయితే ఆ హంతకుల సమాచారం ఏమైనా తెలిసిందా?" అని ప్రశ్నించారు.

దానికి సంపాదకుడిలా సమాధానం ఇచ్చాడు "రోజు రోజుకీ ఈ హంతకులను గురించిన గందరగోళం బాగా పెచ్చు పెరిగిపోతూనే ఉంది!"

తచ్చే పార్లమెంటు సమావేశంలో విశేషీయ బహిరష్కార కాసం చిర్రు మొదలైతారు. ఎవరినోట విన్నా ఈ చిర్రుని గురించిన ఆందోళనే! ప్రభుత్వం సర్ ఫీలిప్ రేమన్ కు ప్రాణాపాయం రాకుండా గట్టిగా కట్టుదిట్టాలు చేసింది."

"అయితే మొత్తంమీద జనం అంతా ఏమనుకుంటున్నారో?"

సంపాదకుడు బుజ్జా తెగవేసి—

"పార్లమెంటులో బాంబు దురంతం జరిగినా—ఎవళ్లకీ ఏమీ పట్టడం లేదు!" అన్నాడు.

ప్రధాన సంపాదకులు క్షణకాలం ఆలోచించి— "ఇంతకీ మీ రెమంటారు?" అన్నాడు.

సంపాదకుడు సక్కువ నవ్వి, "ఇంతా చేస్తే చివరికి ఏమీ జరిగదనే నా నమ్మకం! ఈసారి ఈ నలుగురు గట్టిగా కోకరా తిన్నారన్నమాటే! ముందుగా మంత్రికి హెచ్చరిక చేసిఉండకపోతే ఏదైనా కొంత

పని జరిగి ఉండేదేమో! తీరామోసి హెచ్చరిక చేసిన తరువాత—"

పిమ్మట ప్రధాన సంపాదకులు 'సరే' నని స్వగృహోన్ముఖులైనారు.

"ఈ హంతకుల గోల ఇంకా ఎంతకాలం దాకా నిలబడుతుందో!" అని సంపాదకుడినుకున్నాడు. మెల్లిగా ఆఫీసు మేడమెట్లెక్కుతూ మంత్రిని చంపడం అసలు జరిగే పనికొదనీ, అయినా ఇందుమించుగా అంతివసీ జరిగితే బాగుండుననీ ఉవ్విళ్ళూరాడు.

అయిన గదికి తాళం వేసి ఉండి. కొంచెం

సేపు తాళం చెవికోసం జేబులు తడుముకొని అతి కష్టమీద అది పట్టుకొని మెల్లిగా గది తలుపు తీసి లోపలికి వెళ్ళాడు. లోపల అంతా చిమ్మ చీకటి! వెంటనే లైట్ స్విచ్చి నొక్కాడు.

అంతే! కళ్లు జగేల్ మనేటట్లాక పెద మెరుపు మెరిసింది! మరాఠ్తుగా దీపం ఆరి ఉరుకుంది! మల్లీ గది అంతా గాఢాంధకారం!

సంపాదకుడు మాడిలి పోయాడు. కంకారుగా గదినించి ఇవతలకివచ్చి, లైటుకోసం కేక వేశాడు.

"ఆ దరిద్రగొట్టు భూకేదో తగలడిపోయి

జరిగిన కథ:-

స్పెయిన్ దేశంలో ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా తిరుగుబాటు జరుగుతున్న రోజుల్లో విప్లవకారులు ఇంగ్లాండులో మకాం వేశారు. వాళ్ళని వెళ్ళగొట్టడంకోసం ఆంగ్ల దేశమంత్రి పార్లమెంటులో ఒక చట్టం ప్రవేశపెట్టాలని అనుకున్నాడు.

న్యాయశిరక్షణభారం వహించిన నలుగురు 'అపూర్వ హంతకులు' ఆ చట్టం ప్రవేశపెడితే మంత్రిని చంపివేస్తామని బెదిరిస్తూ ఉత్తరం రాశారు. 'బాకా' ప్రతిక ఆ ఉత్తరం నకలు ప్రకటించడంతో ఊరూ వాడూ గుప్పమంది.

పార్లమెంటులో ఈ చట్టం ప్రవేశపెట్టే ముందు ఒకసభ్యునికి ఒక ఉత్తరం అందింది అది 'అపూర్వ హంతకులు' పార్లమెంటు సభ్యులను చట్టం ఆమోదింప జేయవద్దని హెచ్చరిస్తూ రాసిన బెదిరింపు ఉత్తరం! దీనితో పార్లమెంటుసభ్యులలో పెద్ద అల్లకల్లోలం బయలుదేరింది! తరవాత ఆనిజాయితీపరులు నలుగురు లిమిటెడ్ కంపెనీ పెట్టి ఒక పెద్దభవనం అద్దెకు తీసుకుని దానిలో హత్యాసన్నాహాలు ప్రారంభిస్తారు. తరవాత, మాన్ ఫ్రెడ్ గోన్నాలెజ్ లిద్దరు శరిశోధన చేసి ఒక విచిత్రమైన మారణపదార్థం తయారు చేశారు

★ అ హ ర్య హం త కు లు ★

వట్టుంది. వెంటనే పనిమనిషిని పిలు!" అని విగ్రహానికి అరిచాడు.

ఇంతలో అక్కడ కొక దీపం వచ్చింది. కాని అంతటా దట్టంగా పొగ అలుముకు పోయింది. తరవాత రైసు బాగుచేసే పని మనిషి కూడా అదే పరిస్థితి వచ్చాడు. ఎవరో మొత్తం మీద గదిలో ఉన్న బల్బులన్నీ తీసి వేసి బాగ్రత్తగా ఒక బల్బును పేర్చారు. ఒక స్వచ్ఛ దగ్గరనుంచి ఇవసతిగ చుట్టలు చుట్టలుగా నేల మీదకి వేలాడుతూంది. దానికి జతపరిచిన నల్లని కర్ర పెట్టి ఒకటి నేలమీద కనబడింది. దానిలో నించి దట్టంగా పొగ బయలుదేరుతూంది!

"కెట్టికీలు తెలు!" అన్నాడు సంపాదకుడు. తరవాత ఒక నాకరు బాల్బ్ తో నీళ్ళు వట్టుకు వచ్చి, ఆ పెట్టి అతి బాగ్రత్తగా ఆ నీళ్ళలో జారవిడిచాడు.

తరవాత ఎడిటరు ముమూస ఒక ముదురు బూడిదరంగు కవచ కనిపించింది. ఆయన గారది తీసుకుని అటుఇటు తిప్పాడు. వెంటనే అది విప్పాడు. ఆ కవచ అప్పుడే అంతటా దాలో ఏమో! కొంచెం జరుగు చేతికంటలు కుంది. అది సంపాదకుని పేర రాసిన ఉత్తరం.

"మహాశయ!"

హంతకుల దురంతాలను గురించి ఇటీవల మీరు చాలాసార్లు ఉట్టంకించి ఉన్నారు. ఈ వేళ సాయంత్రం స్వచ్ఛ వెయ్యిగానే ఆ 'దురంతం' మీ మీద జరుగుతున్న పడిందని మీరూహించి ఉండవచ్చును. మిమ్మల్ని ఈ విధంగా కొంచెం ఇబ్బంది పెట్టినందుకు మేము చాలా కిందపడుతున్నాం. మీ గదిలో ఒక చోట రైటు తీసివేసి దానిపై ఒక కర్ర పెట్టాం. దానిలో నించి ఒక తీగ వ్యాస మెక్కి పీయం పొడి అంటుకునేటట్లు చేశాం. ఇదే మీ కింత కంటారు కరిగించింది. అక్కడ కొంచెం 'డై నె మెట్' పెట్టడం కూడా చాలా తేలికే. అదే జరిగి ఉంటే— మీ రిపాటి! కరలోకాని! విజయం చేసి ఉండేవారు! విదేశీయ చిహ్న వర్ణన కాననం పార్లమెంటు ఆమోదం పొందినంతే మంత్రిని హత్యచేసి తీరతామని మే మిదివరకే తెలియజేశాం! మా దృఢ నిశ్చయానికి ఒక ముచ్చు తటాకగా అందించాం. ప్రపంచంలో ఎవ్వరూ ఇక మంత్రి ప్రాణాలు రక్షించలేరు! మీది అనన్య సాధారణ ప్రచారంగాల పత్రికా రాజం! మీరు మీ శక్తి సామర్థ్యాలన్నీ ఉపయోగించి ప్రభుత్వం ఈ చట్టం ఉపసంహరించేట్లు చెయ్యవలసిందని న్యాయ సంరక్షకుల భారం

వహించ వలసిందని కోరుతున్నాం. ఈ చట్టం పార్లమెంటులో ఆమోదంప చేయడం చాలా అన్యాయం! ఇది ఉపసంహరింపజేస్తే— ఈ దేశంలో తలదాచుకుంటున్న చాలామంది అమాయకులకు ప్రాణదానం చేసినవా రారారు! ఇందులో ఆంగ్ల శక్తి మంత్రి ప్రత్యేకంగా చేసిన తప్పిదమేమో లేకపోయినా, ఆయన ఈ చట్టం ఎలా గయనా ఆమోదంప జేయాలని గట్టిగా పట్టుకున్నాడు! ఇందువల్లనే మేమి తీవ్ర దరఖా తీసుకోవలసిన అవశ్యకత ఏర్పడు తున్నది. మీరీ చట్టం ఉపసంహరింపజేస్తే మంత్రి ప్రాణాలు కూడా దక్కించిన వారారారు.

(సం) కలసురు న్యాయ సంరక్షకులు.

ఎడిటరు నాయగా ఈలవేసి, ముదురు మీద పొటనురించిన చిరుచెవుట తుడుచు కంటూ ఆ బాల్బ్ నీటలో తేలుతున్న పెట్టె కేసి పరితగా చూశాడు.

"ఏమిటి బాబు! ఈ గందరగోళం?" అని ఆ పనిమనిషి దైర్యంగా అడిగాడు.

"ఆ ఏమిటేమిటే! మల్లీ ఆ బల్బులన్నీ బాగ్రత్తగా తగిలించి, వెంటనే నీపని ముగించి వెళ్ళిపో!" అన్నాడు ఎడిటర్ పాధికారంగా!

రైసు పనిమనిషికింకా తృప్తికలగలేదు. తగిన తీగకేసి, నీళ్ళలో తేలుతున్న పెట్టె కేసి విచిత్రంగా చూస్తూ—

"ఇదో చాలా చిత్రంగా ఉంది బాబూ! - నన్నడిగితే -" అన్నాడు.

"నిన్నేమి అడగడంలేదులే! ముందు తొందరగా పని పూర్తిచెయ్య!" అన్నాడా మహామహాడు!

"మీరు కోపగిస్తే మరి నేనేమనగలను గాని - చాలా చిత్రంగా ఉంది బాబూ!" అన్నాడు మల్లీ ఆ పనివాడు.

అరగంట తరవాత బాకా సంపాదకు డీ విజయం అంతా విదేశీ వార్తా సంపాదకుడు చర్చితో వచ్చిచాడు.

ఈయన లండన్లో ఉన్న వా కందరిలోను చాలా భుజితుడు!

చర్చి కొంచెం మర్యాదగా పరిశీలించి, తన ఆశ్చర్యం అంతా ఈవిధంగా వెళ్ళ గక్కాడు:

"ఏళ్ళు చెప్పిందంతా చేసి తీరతారని నేను అనుకుంటూనే ఉన్నాను. ఇప్పుడీక నీళ్ళు తను పంపించి అంతా నెగ్గించుకు తీరతారనే నా నమ్మకం!"

ఈ విదేశీవార్తల సంపాదకు డైనరికి తెలియని వింత వార్తలు సంపాదించడంలో

ఒక నిమిషంలో

ఈ క్రింది ప్రశ్నలలో ఒక్కొక్కదానికి ఒక నిమిషంలో నమాధానం చెప్పాలి.

(1) ఒక వడంగి ఒక పెద్ద బల్బు చెక్కను రెండు నిలువు చెక్కలుగా కోయడానికి అలా న్నర పుచ్చుకుంటాడు. నాలుగు నిలువు చెక్కలుగా కోయడానికి ఎంత పుచ్చుకుంటాడు?

(2) ఒక మనిషి పొడుగు, మూడు అడుగులవైన ఆతనిలో నగం ఉన్నది. అతడు ఎంత పొడుగున్నాడు?

(3) ఒక పంది రెండుజతల కవలపిల్లల్ని రెండు సార్లు పెట్టింది. మొత్తం దాని కెన్ని పిల్లలు?

(జవాబులు-500 పేజీలో చూడండి)

చాలా గట్టివాడు. ఇతగా డింకా ఇలా గన్నాడు.

"నేనప్పుడు శివనాలో ఉన్నానో పోలీసులో ఉన్నానో కాగా జ్ఞాపకం లేదు.

అక్కడ వా కొక హత్య సంకలి తెలిసింది. తెలియారానాను చివరికి నీటిలో విచ్ఛిన్నమౌతం మీకు కొంచెం జ్ఞాపకం ఉండి ఉండవచ్చును. ఆ నైస్వాధిపతి ఒక నాటిరాత్రి నాటకం చూడడానికి వెళ్ళాడు. అంతే! ఆ మర్నాడు పొద్దున్న నాలుగు విధుల మొగలో చచ్చిపడి ఉన్నాడు! ఎవరో అతన్ని గుండెలో పొడిచి చంపేశారు. ఆ హత్యలో రెండు అత్యద్భుత విషయాలు చైటపడ్డాయి. మొదటిది—ఆ నైస్వాధిపతి కత్తిసాములో గట్టివాడు! అందుచేత అతనికి—ఆ హంతకునికి కట్టు లతో ద్వంద్వయుద్ధం జరిగిఉండాలి. రెండవది నైస్వాధిపతి లోపల ఒక కవచం వేసు కున్నాడు! ఆ హంతకు డెర్బిని కత్తితో పొడిచిన తరవాత—అతడా కవచం విప్పి ఇవతల పొరేసి ఉండాలి. ఏదీ ఏమైనా మర్నాడా కవచం ఆ నైస్వాధిపతి కవచానికి దగిరగా పడిఉంది!"

"ఈ అపూర్వ హంతకు డెవరైనా ఆ

జూర్య చేసిఉంటా ర న దా ని కి—దాఖలా లేమైనా కనిపించాయా ?”

చెప్పి తలబద్ధంగాతిన్నీ—“నేను జూడా అంతకు పూర్వం ఈ హంతకుల సంగతి ఎన్నడూ వివశలేదు !”అన్నాడు. తరివార ఒక నిమిషం ఊరుకుని—

“అయితే మీ గదిలో జరిగిన దానికీ— మీరేం చేశారు?” అన్నాడు.

దీనికి నం పా దకు డి లా సమాధానం చెప్పాడు.

“అక్కడ కౌపలా కానే జాళ్ళు నీ, నాఖర్లనీ, అందరినీ గుచ్చిగుచ్చి అడిగాడు. అయితే కొత్తమనిషి అక్కడికి రావడం, వెళ్ళడం మాత్రం ఎవళ్ళకీ అంతు పట్టడం లేదు. అక్కడికి వచ్చిన వాడు ఒక్కడే అయి ఉండాలి. ఇదంతా చూస్తే చాలా అద్భుతంగా ఉంది. అంతవరకు ఎందుకు ఆ కవరు అప్పజే అలికించి ఉండాలి. అది ఇంకా తడితడిగానే ఉంది. ఇది తలుచుకుంటే వా కింకా బెదురుగానే ఉంది. నేనా గదిలోకి వెళ్ళడానికి ముందే—ఎవరో అక్కడికి వచ్చి, ఆ ఉత్తరం రాసి, వెంటనే ఆ కవరలికించి, అక్కడ పెట్టి వెళ్ళిపోయి ఉండాలి !”

“కిటికీలు తెరిచే ఉన్నాయా ?”

కిటికీలన్నీ గట్టిగా దిగించే ఉన్నాయి. ఆ విధంగా లోపలికి రావడానికి మీ ఆస్కారం కనబడదు.”

అదంతా జాగ్రత్తగా పరిశీలించి రిపోర్టు తయారు చెయ్యడానికి అక్కడికి వచ్చిన ఆపరాధ పరిశోధకుడు జూడా అదేవిధంగా వంత పాడాడు:

“ఈ ఉత్తరం రాసిన మనిషి మీ రిక్కడికి వచ్చిన ముందు నిమిషంలోనే ఇక్కడి నించి వెళ్ళిపోయి ఉండాలి.” అని చెప్పి ఆ ఉత్తరం దిఖలు పరుచుకున్నాడు.

డిటెక్టివ్ చాలా చురుకైన వాడు. ఆ ప్రేమ అతనికింకా ఈ వ్యవహారాల్లో కుర్రతనం వదలలేదు. అందుచేత చాలా జాగ్రత్తగా ఆ గది అంతా గాలించేశాడు. గది గోడలు ఓటు పలుకుతున్నాయేమోనని ఒక సారి మెల్లిగా కొట్టి చూశాడు. గదిలో ప్రతి అంగుళము పేపుతో కొలిచి రెఖ్ఖలు తీసుకున్నాడు. అడుగుబద్దతో ఆ గది అంతా మల్లీ సర్వే చేశాడు. ఇదంతా విద్వూరంగా చూస్తూ నిశ్చలమైన ఎడిటర్ తో ఇలాగన్నాడు:

“డిటెక్టివ్ కథలంటే మన జాళ్ళకి చాలా మందికి ఒట్టి వెలకారము, వేశా కొళమాను! కాని నేను కానన్ దాయిల్ రాసిన ప్రతి అక్షరము కంతకా పట్టాను! అందుకనే ప్రతిదీ అతి జాగ్రత్తగా కొలిస్తేనే గాని వాకు నిద్రపట్టదు! ఈ గదిలో

యే వయస్సులోనైనా
యే పరిస్థితులలో
నైనా సరే.

వెర్నూసిన్
“డిష్కర్”
నేనించి
దగ్గును
అరికట్టండి

అందరి ఆవిష్కరణకర్త దొరుకునా

మిలటరీ లిమిటెడ్, పిన్, రైస్ పిన్స్, స్ప్రింగ్ కస్టమ్ తెరిచి, వీటికోసమి చేసే వ్యవస్థచే, తారక దేవమలో తయారచయవాడు.

ఇన్స్ లిమిటెడ్,
హిస్టారికల్ బక్స్ పెంజర్ 1041 హిందీ

inga

★ ఆ పూర్వ హంతకులు ★

అక్కడైనా సిగరెట్టుపాడి రాత్రికి ఆన వాళ్ళేమైనా కనిపించాయా?"

"ఏమీ లేననుకుంటాను:" అన్నాడు ఎడిటర్ అతి గంభీరంగా.

డిటెక్టివ్ 'అలాగా!' అని అక్కడ ఉన్న పేలుడు సామానంతా ఒక చిన్న మూట కట్టించి అది పట్టించుకు వెళ్ళిపోయాడు.

తరవాత ఎడిటరు వెర్మిన్ ప్రసంగిస్తూ ఇంకోకాయన దుర్మిణీతో ఆ గది అంతా ఇంకోసారి గాలించేశాడని చెప్పాడు.

"కిందటి వారం నేను పా రేసుకున్న పేన్నీ తప్ప మరేమీ దొరకలేదు—దురదృష్టం—"

ఆ ఇద్దరికీ తప్ప మరెవరికీ ఆ గదిలో జరిగిన విధ్వారం సంగతి తెలియలేదు!

వేరే ఒక గదిలో సబెడిటర్లంతా కలిసి బాతఖానా కొడుతున్నారు. ఒకాయన "గర్భగుడిలో ఏదో కొంచెం ప్రమాదం జరిగిందంటే!" అన్నాడు

ఒడిలు రాకపోకలు రానే సబెడిటరు "ఎడిటరుగారు స్విచ్ నొక్కేసరికి గది అంతా ఒక్కసారిగా గప్పునుంది! దాంతో వాడెల్లెటోయి, ఇవతిలికి పరుగెత్తు కొచ్చారు" అన్నాడు.

ఇక వాళ్ళవరణము, వానజల్లులు మానే సబెడిటరు ఎదురుగా ఉన్న కాయితం కేసి చూస్తూ—

"ఇదిగో! సరిగా నిన్న రాత్రి నాకూ ఇలాగే ప్రాణం పోయేటంతి పనిజరిగింది!" అన్నాడు.

డిటెక్టివ్ తిరిగి వెళ్ళేముందు ఎడిటరు తనని కొక గట్టి మోతాదు తిగిలించి—

"ఒక్క మీకు, నాకు, తప్ప ఈ వ్యవహారం గొడ్డోకంటివాడి కేవడికీ తెలియదు! ఇది ఏ మాత్రమే నా బయటికి పోయిందంటే—అది స్కాట్లండ్ యార్డ్ పనే నన్ను చూడ! తెలిసిందా?" అన్నాడు.

మేమింతకు పూర్వమే దీనివల్ల చాలా పెద్ద చెడదల పడిపోయాయి. మామూలంగా

ఒక్క ముక్క గూడా పైకి పోకుండు!" అన్నాడు డిటెక్టివ్.

అద్దీ! బాగుంది!" అన్నాడు ఎడిటర్. ఈ 'బాగుంది!' అన్నదానికి 'బాగ్రత్త! ఖబర్దార్!' అన్నమాట!

ఆవేశ 'బాకా' అద్భుతంగా ఎడిటరు వెర్మి—ఇద్దరు ఈ వార్త అతి రహస్యంగా తొక్కిపెట్టారు

ఈ బాగ్రత్త మానే సామాన్య మానవానికి చాలా ఆశ్చర్యం కలగవచ్చునుగాని వేడి వేడి తాజావార్తలు - అచ్యుతాకండానే అంచలమిద - పైకి వెళ్ళిపోతాయని చేపరు నడిపించేవారందరికీ తెలిసిన సంగతి!

కంపాజిటరు చాలా దుర్మార్గులు! - ఈ వ్యవహారంలో కంపాజిటరుంటేటి సామాన్యులు కూడా అభూయత్యలు చేసేస్తారు! సందేహం లేదు! వీళ్ళలో కొంతమంది ప్రత్యేకంగా వచ్చిన తాజావార్తల కాపీలు కిటికీలగుండా వీధుల్లోకి విసిరివేస్తారు! అక్కడ వీటికోసం పొంచిఉన్న ఘరానా ముఘలు కొంతమంది వెంటనే ఆ కాపీలు పోటాపోటీలుపడే సాటి చేపర్ల కమ్మేస్తారు! పైవాళ్ళు ఆ కాపీల కత్తరలత్తులిచ్చి కొనేస్తారు! ఇలాంటి వెన్నెన్నో పత్రికల్లో జరుగుతుంటాయి!

ఆ తరవాత ఒక అరగంటకి బాకా కార్యాలయంలో సముద్రపు హోరు మారు మోగింది. అరేటే - పత్రిక అచ్చయిపోయిందన్నమాట! అందాకా సబెడిటర్లవారికీ, తమ కార్యాలయంలో జరిగిన అభూయత్యం సంగతి తెలియనేతెలిదు!

ఆవేశ బాకా పత్రికలో మొదటి పేజీలో పెనించి చివరిదాకా అన్నీ తాటికాయ శీకరిత!

"మళ్ళీ అపూర్వ హంతకులు!"
"బాకా పత్రికలో ఘోరప్రమాదం!"
"అసాధారణ రాక్షస కృత్యం!"
"తిరిగి ఇంకో బెదిరింపు!"
"అపూర్వ హంతకులు తమ కంతం నెగించుకుంటారట!"
"అత్యద్భుత శక్తి!"
"పోలీసులు మంత్రి ప్రాణాలు రక్షించగలరా?"

ఈవిధంగా శీకరికలు దొరిపోయాయి! ప్రధాన సంపాదకులు వీటి ప్రావులు చదువుతూ "చాలా శేషుగ్గాఉందే!" అన్నారు!

ఇంతలో వెర్మి అక్కడికి విచ్చేశాడు. ప్రధాన సంపాదకు లతనితో "మొత్తం మీద బాగానే ఉంది—నా అభిప్రాయం

"మీ ఆయనకీ కొంచెం చెవుడు ఉన్నట్లుండేమమ్మా?" అని అడిగింది పక్కింటి ఇల్లాలు.
"కొంచెమేం ఖర్మం తల్లీ! మొన్న గావును పెద్ద పిడుగు పడింది మన ఇళ్ళకి దగ్గరలో. అది విని నన్నడిగారు 'అలా దగ్గకపోతే ఏవన్నా మాత్రలు వేసుకోరాదా,' అని."

ఏమిటంటే—" అని ఏదో చెప్పి, వెంటనే ఇంటికి బయలుదేరాడు.

ఇంతలో ఒక నాఖరక్కడికి వచ్చాడు. ప్రధాన సంపాదకుడతనిని చూస్తూనే— "ఏమిటి కథ" అన్నాడు. ఆ నాఖరు వెనకాల ఎవరో ఇంకో కొత్త మనిషి కనిపించాడు.

ఆ నాఖరు ప్రధాన సంపాదకునితో ఇలా గన్నాడు.

"ఈయనెవరో కొత్తాయన - ఇక్కడివారెవరో నైనా - అర్థంబుగా మాట్లాడాలంటున్నారు సార్! ఆయన దీదేశం కాను. ఆ చెప్పేదో నాకు తిన్నగా తెలియడం లేదు! అందుచేత మీ దగ్గరికి తీసుకు వచ్చాను సార్!"

"మీ కవరు కావాలి?" అన్నాడు ప్రధాన సంపాదకుడు స్త్రోచి భావలో. కొత్త మనిషి తలపంకించి గబగబా ఏదో మాట్లాడాడు! అది ఏవరికీ బోధపడలేదు.

వెర్మి ఆ మాటలు విని "అది స్పానిష్ భాష" అన్నాడు. వెంటనే ఆ మనిషి కేసి తిరిగి, ఆ భాషలోనే "మీ కేం కావాలి?" అన్నాడు. "ఇది ఈ పేపరు ఆఫీసేనా?" అన్నాడా కొత్త వ్యక్తి బాకా పత్రిక కాపీ చూపిస్తూ.

"అవును"

"నేను ఎడిటరుతో మాట్లాడాలి." ప్రధాన సంపాదకుడు కొంచెం అనుమాన పడి ఆ ఎడిటర్ని నేనే అన్నాడు.

కొత్త మనిషి ప్రధాన సంపాదకుల బుజం దగ్గరిగా వంగి కొంచెం తలపటాయించా— "నేనా అపూర్వ హంతకులలో వాణ్ణే!" అన్నాడు.

"నీ పేరేమిటి?" అన్నాడు ప్రధాన సంపాదకుడు నిర్ఘాంతపడి

"శేరి!" అన్నాడా కొత్తవ్యక్తి!
[ఇంకాఉంది]

అదైర్య పడవద్దు

శ్రీప్రయమైన, నిజమైన SEX—ADVICE పొందవచ్చును. మీకు ఉండుకొన్న లక్షణములు వ్రాయుచూ, యింకా వివరాలకు కవరు పంపేది.

డాక్టరు రత్నం నన్నె,

(Estd 1904)

మలకపేట బిల్డింగ్స్-హైదరాబాద్-2.
(దక్కన్)

మారిన్ విలువలు

.....)తలు పరుగు సంచేలు చేస్తున్నాయి రాజు "అగరా ఆగు" అన్నాడు మారాత్తుగా. అగి వాడి మొహం లోకి చూశాను "అలా దూరాన దొర్లుతూ పోతున్న మనుష్యులారీని చూడు" అన్నాడు రాజు ఏమిటోనని చూశాను. ఓ నల్లటి యువకుడు దొర్లుతున్నట్టు నడుస్తున్నాడు ఓ పుస్తకం చదువుతూను అతను పుస్తకం పట్టుకున్న తీరుచూస్తే నవ్వొచ్చింది. కొంటికి రెండంగుళాల దూరంలోఉన్న ఆ పుస్తకం బుడపు రెండు మణులకు తక్కువ ఉండదనిపించింది. పుస్తకం ధ్యాసలోపడి సముద్రంలోకి నడుస్తోంది ఆ ఆకారం

"అర! మోకాలు లోతు నీళ్ళలో కలిగినా తెలియడం లేదు అతనికి మనిషేనా!..." చివ్వు పోయి చూస్తున్నాడు రాజు. సేనా చూశాను దూరాన్నుంచి

ఓ కరటం శిరశేఖంతో వస్తోంది రాజు పరుగుత్రాడు 'ఏయ్ మిస్టర్! కరటం వస్తోంది' అని అరిచాడు. ఆ ఆకారం చూచేపు చూసి, చిరునవ్వుతో మోకళ్ళని గాయపరచి తిరిగి నవ్వుతూ కదిలిపోయింది.

'ఆత్మహత్య!' అన్నాడు రాజు. "పాపం అతను యూనివర్సిటీ స్థితి మాడలేక ఆత్మహత్య చేసుకుంటున్నాడు"

ఆ పుస్తకాల పురుగు ఇంకా లోతు కెళ్ళింది ఇక ప్రమాదం తప్పదనిపించింది. ప్రజామా చెక్కిమడిచి, చెప్పలు విడిచి, నీళ్ళలోకిపోయి ఆ మనిషి జబ్బు పట్టుకున్నాను. "లోపలికి పోతున్నారే?" అన్నాను. 'వాట్! వాట్!' అంటున్నాడు "వాట్ దూ యూ మీన్ బై" అన్నాడు. తెలుగు తెలియదని తెలిసింది.

"మీరు సముద్రంలోకి పోతున్నార" ఇంగ్లీషులో అన్నాను "అవును, మీ కెలా తెలిసింది" అతనూ

ఇంగ్లీషులోనే అడిగాడు. నాకు నవ్వొచ్చింది.

"ఓమారు క్రిందికి చూడండి" అన్నాను చూశాడు. ఒణకడం మొదలెట్టాడు

"వ ఆ ఆ ఆ ఆ... వాటిజ్ ది మేటర్!" అన్నాడు అతి కష్టమీన.

గట్టుమీదికి లాక్కొచ్చాను అతను పై కొచ్చి ఏమీ జరగనట్టే పుస్తకం చదివెయ్యడం మొదలుపెట్టాడు 'శేంక్సు చెప్పి శేం!' అన్నట్టు చూశాడు రాజు కొంత సేపు ఇద్దరం అతని పుస్తకపరిచయం వీక్షించాక రాజు అంటున్నాడు "వెంట్రుక వాసిలో స్వర్గానికిపోయే మహావన కొశాన్ని పోగొటివంగుకు అతనికి మన మీది కోపంగా ఉండేమో!" అన్నాడు

"అదిగో, ఆ అమ్మాయ్... తెల్లచీర... తెల్లటి మనిషి... బిస్సు వేపు నడుస్తోంది... ఏయ్ మొద్దూ అటు చూడు, గాలిలోకి చూస్తూ వేం? ఆ అమ్మాయేరా...." అని రాజు చెప్పుకుపోతున్నాడు.

ఆ పుస్తకం ఎటువలన చూశాను "under the pacific" అని రెండుపేల పేజీల పుస్తకం చిన్న 'అరటాపు నైజా పుస్తకం ..

చీకటి పడుతోంది దూరాన నడుస్తున్న అమ్మాయిలు నీడల్లాగా కనిపిస్తుంటే రాజు కష్టం పొడుచుకుచూస్తున్నాడు మా విచిత్ర వ్యక్తి ఇక చదవడం అసాధ్యం అని గుర్తించాడు. ఆ ఆలోచన అతనికి సుతరామూ కిట్టినట్టు కనిపించదు

"అయ్యో! మీలో ఎవరివద్దనైనా కర విద్యుద్దీపికగలదా నేనీదినమున 'చీకటి పడు లోగా' నూరు పేజీలు మాత్రమే చదువ వలసి యున్నది....." ఇంగ్లీషులో అరించాడు అతను. రాజు కీచుమని నవ్వాడు.

జ్యేష్ఠ

టార్ప్ లైటుతో దీచికి వచ్చే అలవాటు లేదనీ, ఆయన చదువుకి సహాయపడనందుకు విచారిస్తున్నామనీ విన్నవించు కున్నాం. అతను దుఃఖభారాన్ని మరిచిపోదానికి ప్రయత్నిస్తూ.

"మీరు ఏమి చదువుకున్నార" అని అడిగాడు.

"ఇంజనీరింగ్" అని ఏడుస్తూ చెప్పాడు రాజు.

"సేనా ఇంజనీరింగ్" అతను నవ్వాడు. సింహాచలం కొండమించి నీళ్ళతో ఉన్న ఓ చెంబు దొర్లిపోతే అక్కే స్వలి రావడం సేను చెవులారా విన్నాను అది జ్ఞాపకం వచ్చి 'హతోస్థి' అనుకున్నాను

కుప్పస్వామి (అతిని పేరు)కి ఇంగ్లీషు

బాగా వచ్చునని గ్రహించాను అతని ఇంగ్లీషు కర్ణకశోరం గా స్వనించినమాట కావనలేదు కాని అది కాగితం మీద చాలా బావుంటుంది అందుచేత అత

నంటే సదభిప్రాయం ఏర్పడింది నాకు వెన్నెల వచ్చింది

ముగ్గురం సముద్రంలోకి చూస్తున్నాం 'మీరు మారాంలో చేరతారా' తెలుగులో అనేకాను అలవాటుకొద్దీ రాజు గతుక్కు మన్నాడు తనకు భరించరాని అవమానం జరిగిపోయినట్టు భావించాడు 'జిరుకో' మన్నట్టు చూశాడు "ఏమిటి! ఏవో రూము అంటున్నట్టున్నారని సేను ఏమాంంలోనూ చేరలేదు ఎవరూ తెలిసినవాళ్ళు లేరు" అన్నాడతను రాజు "సేమిరా రాసేవ్వ" నన్నాడు నాతో! 'ఒరే! సేనూరుకోను, ఏంచేస్తానో తెలుసా! ఛీ! ఏంచేస్తానో తెలుసా! ఇతనంటే ఎంతఅసహ్యంఅంటే? ఎంతంటే .. ఎంతో అసహ్యం అంతే అసహ్యం అన్నమాట" తగిన పదజాలం దొరక్క ఇబ్బంది పడుకున్నాడు

నాకు చెప్పి లాభంలేదని గ్రహించాడు రాజు. అతనికి చెప్పనాగాను: "ఇంజ

నీరింగు వాళ్ళి ప్రకృతితో సరాసరి సంబంధం ఉండాలని భావించి చక్కగా పంచ భూతాలకు ప్రవేశమున్న గదులుమాత్రమే వాళ్ళి కేటాయించారు..."

"వాకు ప్రకృతి అంటే చాలా ఇష్టం." అన్నా డతను. రాజు నిర్ధారితపోయాడు. అతను తమిళుడేనా అని అనుమానిస్తున్నట్లు కనిపించాడు. గుట్టకలు మింగాడు. నాకు నవ్వుస్తోంది వాడినీతి చూస్తే. దూరంగా పోయి వెళ్తుకుంటున్నాను. వాళ్ళి ఏదో మాట్లాడుకుంటున్నాడు.

పావుగంట గడిచాక రాజాక్కడు వచ్చాడు. విజయగర్వం వాడి పెద పులమిద పరవళ్ళు గొప్పకుతోంది. 'కని ఒదిలింది' అన్నాడు వాడు. 'ఏం' అన్నాను. 'అతను మనరూంకి రావన్నాడు' అన్నాడు.

వాడి అనందం చూస్తే చాలాభాధ కలిగింది నాకు. "ఎక్కడుంటాడు పాపం" అన్నాను. "అదే నేనూ అడిగాను బ్రాహ్మో ఓహోటలో ఉంటున్నాడుట. అక్కణ్ణుంచి దూరం కొదా అన్నాను. అతను రెండు మైళ్ళు ఓదూరం కొదన్నాడు. ఓ పుస్తకం చదువుకుంటూ లోడ్డుపక్కని నడిచిరావడం చేంకవం కొదన్నాడు. పైగా అందులో ఎంతో హాయి ఉండన్నాడు. అదే మంచినీ నువ్వించాను

నేను," అన్నాడు తన ప్రతిభకు గర్విస్తూ. "ఏడవలేకపోయావు" అన్నాను. ఓ రాజ క్షీయ నాయకుణ్ణి పదిమందిలోనూ పట్టుకుని "నీకు కులతత్వం తెలియదు", అనేస్తే ఎంత బాధపడతాడో అంతభాధా అనుభవించాడు రాజు. మూతి ముందుకు పొడుచుకొచ్చింది.

'అతనంటే అవ్యాజశ్రవ్యమందొక్కడేం? తొలిమాపులోనే కత్తుభావాన్ని కేవల దానికీ, పదినిమిషుల్లోనే దాన్ని పాముపగగా రూపొందించడానికి ఆ చిన్న వాణేం చేశాడు?' అన్నాను. "పుస్తకపరిజ్ఞానాన్ని నిఘంటువుల్ని బట్టిపట్టదాన్ని తప్ప మరీ దేన్నీ చూడవు. అతను ఇందాకా గుడ్డైట్ అన్న తీరు చూస్తే పిరిచి చాచ కొడదామని పించింది. అసలే అతని మాతృభాష వీనుల విందుగా ఉంటుంది. మాతృభాషలో మాధుర్యాన్నే ఇంగ్లీషుకీ కూడా కలిగిద్దామని ప్రయత్నించి చాలవరకు కృతకృత్యుడయ్యాడు" అన్నాడు. "అతనికీ ఎంతమంచి ఇంగ్లీషువుందో నీకు తెలుసా?" అన్నాను. "దలేస్తోందిరా బాబీ" అన్నాడు వాడు. టవర్ క్రాక ఎనిమిది కొట్టింది.

రూం తాళంతీసి గుమ్మందగ్గర కుర్చీ వేసు కుక్కర్చున్నాను. చేతిలో నవల చదవ బుడికావడంలేదు. దూరాన రాజు గాలిలో తేలుతూ వస్తున్నాడు. ముప్పివాడు 'వాణిని

తమే సఫలము పొడి, "అయ్యో మూడు రోజుల్నుంచి తిండిలేదు" అన్నాడు. రాజు దగ్గరకెళ్ళి జేబులోంచి ఓనాణెం తీసి (ఎంతో చూడకుండా) ముప్పివాడి గిన్నెలోకి విసిరి రూములోకి గెంతి, "మనసున మల్లెలమాలలూ గనే..." అని పాడేస్తున్నాడు. భావం ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తోంది.

వీడి అనందానికి హేతువేమిటి? లెక్కరక కామలూకి రానివ్వకపోతే సినీమా కల్పొచ్చాడా!

"వెన్నెల వెలుగులు విరజిమ్మే ఆ అమృతం.... నవతా మూర్తి..." వాడు మందమీద బూట్లతోనే పడుకుని కళ్ళు మూసుకుని నెమ్మదిగా అంటున్నాడు. ఏదో ప్రమాదం ముంచుకొచ్చిందని కం గారు పడ్డాను. మందం దగ్గరకు వెళ్ళి చూస్తే రాజు నిద్రపోతున్నాడు. పెదమలు ఏదో చెప్పబోతున్నట్లు వీడి ఉన్నాయి. నిరుపవృత్తి కనిపిస్తోంది.

ఎవరి రాజా! మానవతత్వాన్ని పరీక్షిస్తూ నంటాడు. పెద్ద పెద్ద సమస్యలు తీసుకుని కథలు రాస్తుంటాడు. ఆటంనుంచి అంగారక గ్రహం వరకు అన్నీ కావాటి వాడికి. ఇప్పటివరస చూస్తే ఎవరినో ప్రేమించినట్లు కనిపిస్తోంది... కానీ వాడి నిద్రలో నాలుగేళ్ళ పాప కనిపిస్తున్నాడు. మనుషులంతా నిద్రాదేవి ముద్దుబిడ్డలే మరి... తెల్ల దగ్గర అందరూ పసివాళ్ళేగా!

* * *

"అదిగో, ఆ అమృతం... తెల్లవీర... తెల్లటి మనిషి... బస్సు వెళ్ళ నడుస్తోంది... ఏయ్ మొదూ అటు చూడు, గాలిలోకి చూసావేం? ఆ అమృతంరా... బస్సెక్క బోమా వెనక్కి చూసింది... ఆ అమృతం ఊ, కనపడిందా! అమృతం... బస్సులో కెళ్ళిపోయింది... ఇట్టే కూర్చుందిలే... చేతిలో పుస్తకం కనిపిస్తోంది ....." రాజు చెప్పకు పోతున్నాడు.

బస్సు కదిలిపోయింది. వాకు తీరికగా ఊపిరి పీల్చడానికి వీలైంది.

"బాగా చూశావా!" వాడు ఆతృతగా అడిగాడు. వాడి అనుమానం చూస్తే నవ్వుచ్చింది.

"చూశావా నాయనా... చూశాను... కనులారా చూశాను" అని చెప్పకోవలసి వచ్చింది.

వాడు ఊ తాళ వాం గా తాల చేస్తున్నాడు. ఆర్జున్ కాలేజీ పైన పిట్టగోడమీద నించి చూస్తే చుట్టూ వెలుగులు తొంగి చూపున్నాయి భవనాలలోంచి.

"పగలుకంటే రాత్రి అందంగా ఉంటుందిరా" అన్నాడు రాజు.

శ్రీశీవర్ధని తో

కేకాలను వృద్ధి చేసుకోండి

దుండును పోగొట్టండి
ఇ క త ల లో
దురద ఎందుకుదారి ?
వెంట్రు కలు

ఎందుకు రారీ పోవాలి : చనికనంతో నెరియూడు
మాన్యంకి. నెరియూడు అంశ్యం కానివ్వండి.

శ్రీశీవర్ధనితో శ్రీరాంకు వృద్ధిచేసుకోండి, అందం చేపూర్చండి

షాంతా దాడి శ్రీ శత్రుక, నుజానన పొందండి.

శ్రీశీవర్ధని అ. 14; షాంతా అ. 14; పోస్టేజీ అదనం. అన్నిచోట్లా లభించును.

శ్రీశీవర్ధని ప్రాదక్ష్య, కోయంబత్తూరు.

No. 3

నేషనల్ టెల్పు & టెలిగ్రాఫ్ (నడరక) రిమిటెడ్, ఇకింగ్ హాంపేట, బెజవాడ.

కొత్తగా బస్తీలో కావరం పెట్టిన ఇల్లాలు పనిమనిషిని కుదుర్చుకుంటూ, చెప్పింది : "అమ్మో. నీకిక్కడ ఏకప్రమూ ఉండదు. మాకు పిల్లలంతా లేరు కాబట్టి నీకు ఏ ఇబ్బంది కలగదు"

"అదేంటండీ అబ్బోగారూ నాకు పిల్లలంటే మా చెడ్డ ఇష్టం. నాకు ఇబ్బందని మీరు పిల్లల్ని కనడం మానెయ్యకండి."

"అవును పగలు చక్కగా కంప్లైట్ లోట్లన్నీ చీకట్ల లోనుల్లో దాగుంటే తక్కినదంతా అందంగానే కనిపిస్తుంది మరి" అన్నాను.

"రూముకి పోదాం" అన్నాడు రాజు. "అక్కడ నీకు అంతా వివరించి చెప్తాను. ఈవారే చదవద్దు....." రాజు చెప్పేస్తున్నాడు

వాడిలో అంత వుత్సాహం యెప్పుడూ చూడలేదు.

రూమువేపు నడిచాం. అక్కడ వరాండాలో రైటు వెలిగించలేదు. ముగడిముందు ఎవరో పెట్టెమీద కూర్చున్నాడు. ఎవరేనా బంధువులా చూడమని ధయ పడ్డాం. జంకుతూ, నెమ్మదిగా అడుగులు వేస్తున్నాం.

కుప్పస్వామి వరండాలోంచి వెలుతురు లోకి వ్యాపించుకుని వచ్చాడు "మీకోసం చూస్తున్నాను నాలుగంటలనుంచీ, నేను మీ రూంలో చేరతా" అని సంక్షిప్తంగా చెప్పాడు చిరంజీవి కుప్పస్వామి మొదట చూసినప్పటికంటే చిక్కిపోయాడు అది అతని అరవహాటలు ప్రభావ మేననే ఆలోచనలో నవ్వొచ్చింది. రాజు నిర్భాంత పోయాడు.

.....మహానాన్ని ఆవర్తంగీకారంగా స్వీకరించి పిట్టకనా తెలియకుండా వచ్చిన దారి నే పోతాడని ఆశ పడ్డాడు రాజు. అందుకే ఊపిరి బిగపట్టి నేల చూడసాగాను. కుప్పస్వామి తనది అరవర కం అని ఋణువు చేశాడు. "వేగిరం రూం తాళం తియ్యండి. పెట్టె లోపల పెద్దాను. మెస్సుకి పోదాం. మీరింకా మెస్సుకి పోలేదుగా" గబగబా అనేస్తున్నాడు కుప్పస్వామి.

"లేదు. ఏం, మీ హాటలు బాగుండ లేవా?"

"వాడు వేయించినగడ్డి, పురుగుల పులుసు వడ్డించేవాడు. దచ్చేమునుకోండి! మరో నాలుగు రోజులుంటే నాలిక తెగిపోయేది" కుప్పస్వామి తన మాటలకి తనే నవ్వేశాడు.....

రాజు ప్రేమలేఖలు రాయడం వేర్చుకుంటున్నాడు.

"ఈ ప్రపంచంలో ప్రేమకులకంటే స్వార్థపరులు ఉండరు. వాళ్లు ప్రేమించిన వ్యక్తులకోసం భావని ఖానీ చెయ్యడమే కాకుండా ప్రేమ విలవని తగ్గించేశారు.

ప్రేమ వాళ్లతోటే అంతమైపోయే వస్తు వనుకున్నాడు; అది ప్రేమకు అన్యాయం చెయ్యడమే. వాళ్లు ఒచ్చే తరాలగురించి ఏమైనా ఆలోచించిఉంటే ఆ లేఖలు ధ్రువ పరిచి ఉండేవారు కాని ఆ పని ఏ ప్రేమ కుడూ ఇంతవరకు చెయ్యలేదు. ప్రేమకులది సంకుచితబుద్ధి" అన్నాడు రాజు.

"నేను వాళ్లలో చేరనే" ఎవరో అడిగితే చెప్పివట్టు చెప్పాడు.....

రాజుకి ప్రేమలేఖలు రాయడం తెలియడంలేదు. రాజు కథలు రాస్తాడుమరి కథలో ప్రేమలేఖలు చాలా నిర్లక్ష్యంగా, నెకండ్ల మీద రాసేస్తాడు. అవి వాస్తవికంగాఉంటాయని డబాయస్తాడు మరి.

...వాణిక జీవితంలో ప్రేమలేఖలంటే అంత సంకోచం!

నాకు చెబుతోన్న కష్టించి ఓ లేఖ పూర్తిచేశాడు.

లేఖతోబాటు పోస్టుచేసిన కథ "నన్ను విడనాడకురా, స్వామీ!" అంటూ బిడ్డె వెతుక్కుంటూ వచ్చేసింది. లేఖకి జవాబు లేదు.

నాలుగైదు లేఖలు రాశాడు. అవి విరుద్ధాయో తెలియదు.

తెలుగులో రాయడం మానేసి ఇంగ్లీషులో మొదలెట్టాడు అక్కడి కది తనభాష అయినట్లు.

"ఇంటర్వ్యూ ఒచ్చిందికోయో!" రాజు ఓరోజున రూము కెళ్లగానే చెప్పాడు. "జీవితీ? ఓ ఆదా!" అన్నాను.

"అవును అదివారం సాయంత్రం దీచి రమ్మంది."

"ఎన్ని గంటలకి" "ఐదుగంటలకి"

"మొదట చూడగానే ఏం మాట్లాడాలా తెలియలేకురా"

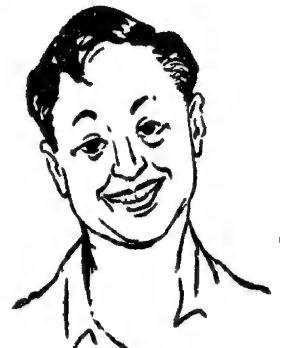
"ఏంచేశావు. గుటకలు మింగుతూ కూర్చున్నావా?"

అబ్బో! ఒకే జలుబు...భారము...

అమృతాంజనం వాడతే...

తగ్గిపోయింది :

అమృతాంజనము

మా రి న వి లు వ లు

వాడు సిగ్గుపడ్డాడు.

“అబ్బే! అదేంకాదు... నేను మాట్లాడలేదు కృష్ణే మాట్లాడింది. ఎంత బాగా మాట్లాడింది నువ్వు! మాట్లాడింది అరవమైనా ఆ వాయిస్ లో మ్యూజిక్ ఉందిరా!”

నేను తెల్లపోయాను

“కుష్మ స్యామి సాంగత్యదోషంవల్ల కొద్దిగా అరవంలాగే మాడగలిగాను అరవం కుష్మ స్యామి మాట్లాడితే బాగుండుగాని... ..”

“అయితే భావ మంచిదేనంటావు!”

“నేను ప్రాణంపోయానా అనను.”

“అయితే అరగంటనేపు అంతదగ్గరలో ఉండి అరవం ఎలా వివరించావురా” అన్నాను.

“చెప్పే వినవే? ఆ భాషలో మ్యూజిక్ ఉందంటే” వాడు గట్టిగా అన్నాడు.

“ఓరి డౌర్నాస్యడా ఎలా మరిపోయావురా!” అనిమాత్రం అనగలిగాను.

“పోనిదూ అది ఏమంత ముఖ్యమైంది కాను” అన్నాడు వాడు

“ఇంతకీ ఆ అమ్మాయి ఏమంటేమిటి?”

“కృష్ణా? కృష్ణ ఏమందింటే... ఈ ఉత్తరాలు రాయడం, అదీ తనకేం నచ్చలేదనిదిరా!”

“మరి ఎలా భరించగలిగావురా! మూర్ఖపోలేదా!”

“ఇంక ఉత్తరాలెందుకు? తనూ ప్రేమించింది నన్ను”

“ఓరి పిడుగా! నువ్వెప్పుడు కనపడ్డావురా ఆ అమ్మాయికి. అమ్మాయిలు కనిపిస్తారు. అబ్బాయీలు ప్రేమిస్తారు. అంతేగాని...”

“ఆమెరే! నన్ను మాడకపోవడమేమిటి? ఏ స్త్రీమీదమానినా మనమేగా! నాగరాజు ది చెప్పే స్పీకర్ ఆఫ్ యూనివర్సిటీ!”

వాడు ఆతర్వాత నాలుగైదుసార్లు కృష్ణని చూసినట్లుగా.

ఓరోజున కృష్ణ చెప్పేసింది. “మనం ఇలా సముద్రం దృష్టిలో పడుతుండడం బాగుండలేదు. వెళ్ళి మానాన్నకి చెప్పకోండి మీరుంచి ఏమంటాడోచూద్దాం...”

ఓ శుభముపూర్వకంగా రాజు తెల్లారి నాలుగుంటలకి చలిలో ఒణుకుతూనే చచ్చిపోయా

స్నానంచేసి చిక్కని ఉలెనపొంటు, తెల్లవర్షువేసి అద్దంలో చూసుకొంటున్నాడు. నేను పక్కమీదనుంచి చూస్తున్నాను

“ఒరే బాబీ నువ్వుకూడా వస్తే బావుంటుందిరా.”

“ఇప్పుడెవడు లేనాడు చలిలో. చినా అప్పుడే వేపం వేళేకావేం. ఆరుగంటలకిగానువ్వేదే!” అన్నాను.

రాజు ఈలవేస్తూ కవాతు చేస్తున్నాడు రూములో. ఇంకా తెల్లారడే అని విసుక్కుంటున్నాడు. మధ్యకొసారి “ఈ నిశీధికి అంతంలేదా” అని గర్జించాడు. అయినా మాత్రమేమిటి ఊరుకున్న గడియారాన్ని నోరారా తిట్టాడు.

ఏమైతేనేం తెల్లవారింది. యూనివర్సిటీ చుట్టూవున్న ప్రకృతి ఇంకా నిద్రపోతోంది. సముద్రం ఎంతో అందంగా, స్నిగ్ధంగా మెరుస్తోంది.

ఆరు కొట్టింది గడియారం.

“ఏం చెప్పను!” అన్నట్టు మాని ‘వెల్లెను మరి’ అన్నాడు రాజు. నాకు ఏం చెప్పాలో తెలియలేదు. వాడు నవ్వుతూ నడిచాడు.

* * *

పది గంటలకి తెల్లబడినందుకు వస్తున్నాను ఉపయగా ఈలవేస్తూ. రాజు పరుగెత్తివచ్చి “బాబీ గేరి చేశానురా” అంటున్నాడు. దూరాన్నుంచి కొందరు వింతగా చూస్తున్నారు.

“ఏం జరిగిందిరా”

“కృష్ణ వాళ్ళనాన్నదగ్గరకు తీసుకెళ్ళింది ఆయన తనకు అరవం తెప్ప మరేం రానందుకు విచారిస్తున్నానని ఇంగ్లీషులో చెప్పాడు. బలేవాడులే”

“నువ్వేం చేశావు?”

“నేనూ తగ్గట్టే చేశాను. అరవంలానే మాట్లాడేను ఆయన చాలా ప్లీజ్ వివరించాడు. నేను కథలు రాస్తానని చెప్పే...”

“చాలా బాధపడ్డాడు కదూ”

“అబ్బే. కాదు. కృష్ణ నేను టెన్నిస్ ప్లేయర్ అని చెప్పింది ఆయన నేనెంత ఆటగాణునినా తనని ఓడించలేనన్నాడు వాళ్ళింటి ఆ వరదలో ఓ టెన్నిస్ కోర్టుంది అక్కడ ఆడాం గెలుపు మంచిదే కాని ఆయన ఓడిపోవాలనే ఓడిపోయినట్లు కనిపిస్తుంది

“అంతేలే. పెద్దవాని చిన్నవాళ్ళకోసం హక్కుల్ని త్యాగం చేస్తుంటారు”

“ఏదోలే”

“ఎక్కడికి పోయారు మీరు” అంటున్నాడు కుష్మ స్యామి.

గ్రీకు వేదాంతి సోక్రటీసు భార్య షరమగయ్యాళి. ఆయన అనుచరు డోకడు ఒకసారి అడిగాడు “నన్ను పెళ్ళి చేసుకోమంటారా?” అని.

“తప్పకుండా చేసుకో. నీ భార్య మంచిదైతే సుఖపడతావు. గయ్యాళిదైతే వేదాంతి వాతావు,” అని సోక్రటీసు నమాధాన మిచ్చాడు.

“ఇదంతా కుష్మ స్యామి క్షేమాప్రభావం” అంటున్నాడు రాజు. కుష్మ స్యామి ఏమిటో తెలియక నోరు తెరుచుకు చూస్తున్నాడు.

“ఈరోజు మొదలు మనిషికి నేస్తం. కాఫీ తాగడాం రండి” అని కుష్మ స్యామి భుజంమీద ఆప్యాయంగా చేతులు వేసి లాక్కు పోతున్నాడు

నేను ఆలా నిలబడి చూస్తున్నా “ఏమిటీ స్నేహం!” అనుకుంటూ కుష్మ స్యామి రాజుతో నడవ లేక నానాయాతినా పడుతున్నాడు.

“రాజు నన్ను పిలవ నేలేను!” అనుకుని నవ్వుకుంటున్నాను రాజు వెనక్కి తిరిగి “బాబీ! నిలబడిపోయావేం, రా” అని ఈకలేశాడు, వెల్లెను

దూరంగా సముద్రం చుహూజ్వలంగా మెరుస్తోంది. నూరుగురు నడిచేత్రిం నిలుచున్నాడు. ముగ్గురం నడిచాం. ★

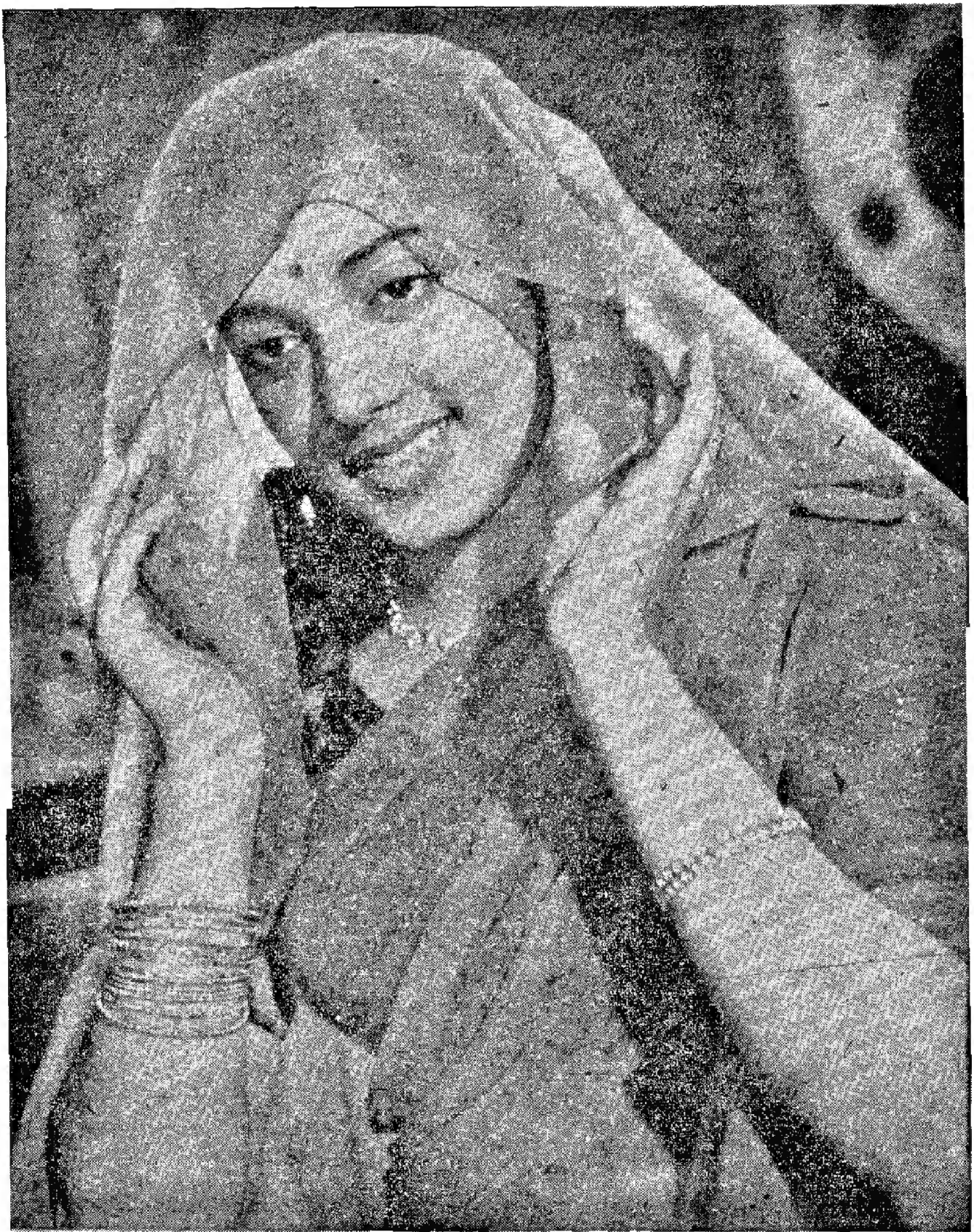
దాగందేహం
హృదయ
కోర్కె
లోమక

అన్ని దేహలయము కడ అన్న
అన్ని దేహలయము వాడులకు
మీరకును

THE GAMBHIR CHEMICAL & PHARMACEUTICAL WORKS LTD.
BANGALORE-3 ... BOMBAY-24

విజయవాడ స్టాకిస్టులు ఎస్కే కార్పొరేషన్, మెయిక్ బహు విజయనగరం స్టాకిస్టులు. మెనర్సు మహమ్మద్ యూనిక్ బ్రదర్సు జనరల్ మర్చంట్సు.

జాపెటర్ వారి "సంతోషం"లో జమున.

నందిశిల్పం "నాటా"లో అభిన్నతి మధుశాల.

"అదేహాయాక్" చిత్రంలో పాతాళి వాగ్దేవీ పోషణ.

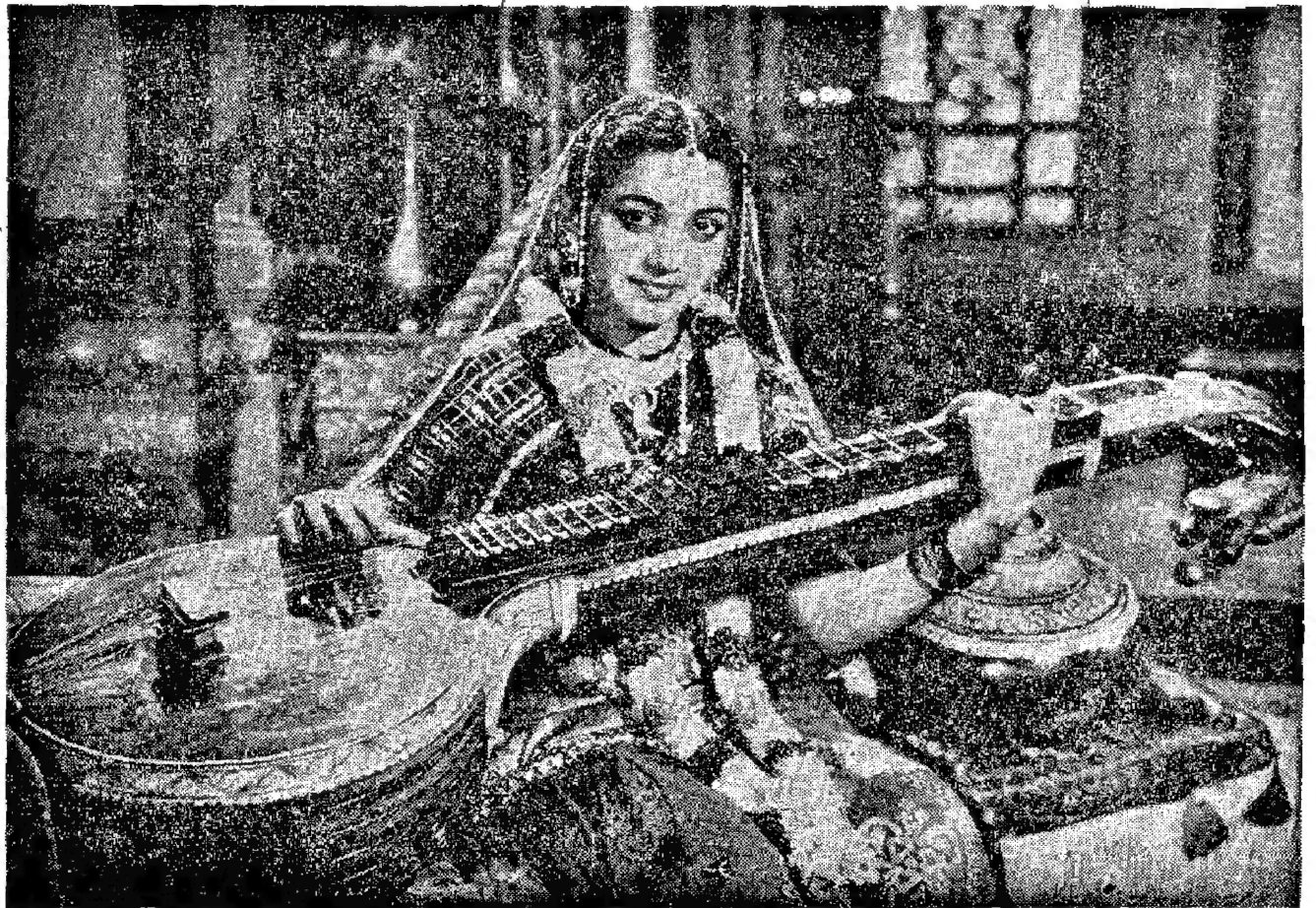
“అదిగో” శ్రీధర్ వివాహమూ, అక్కడూ.

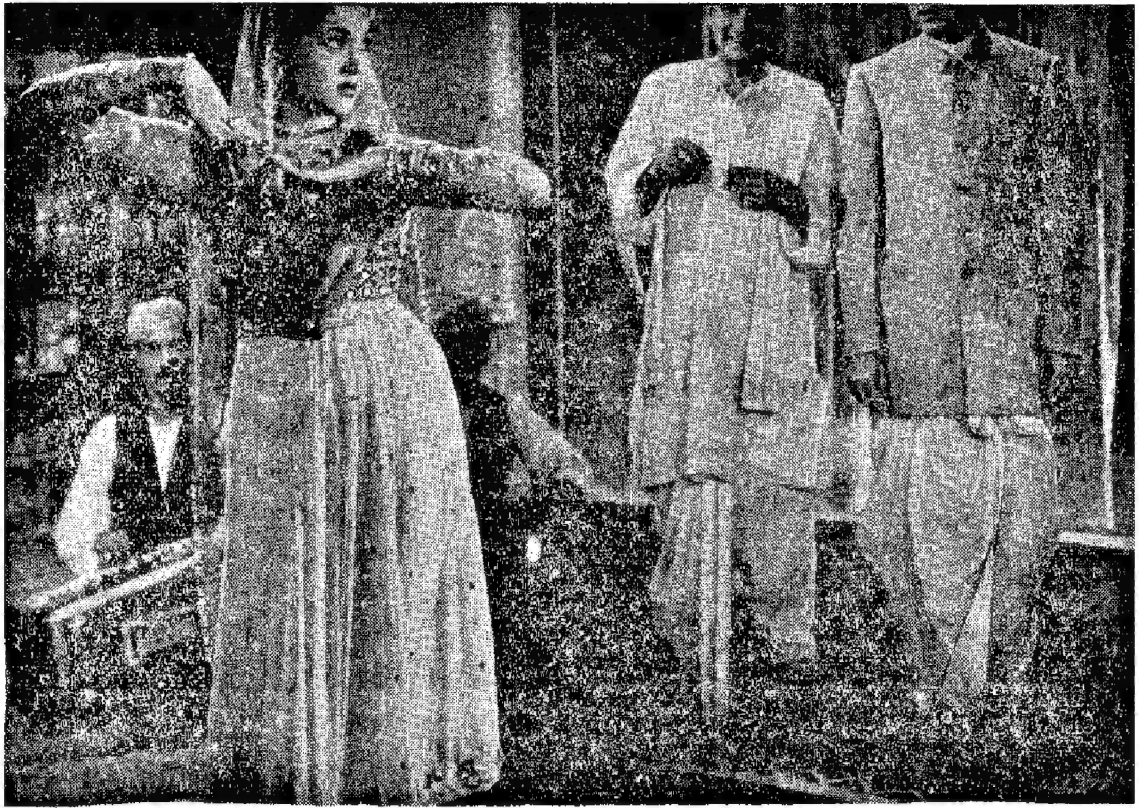

నర్తకివహీ దారహమాన్ సృత్యభంగిను.

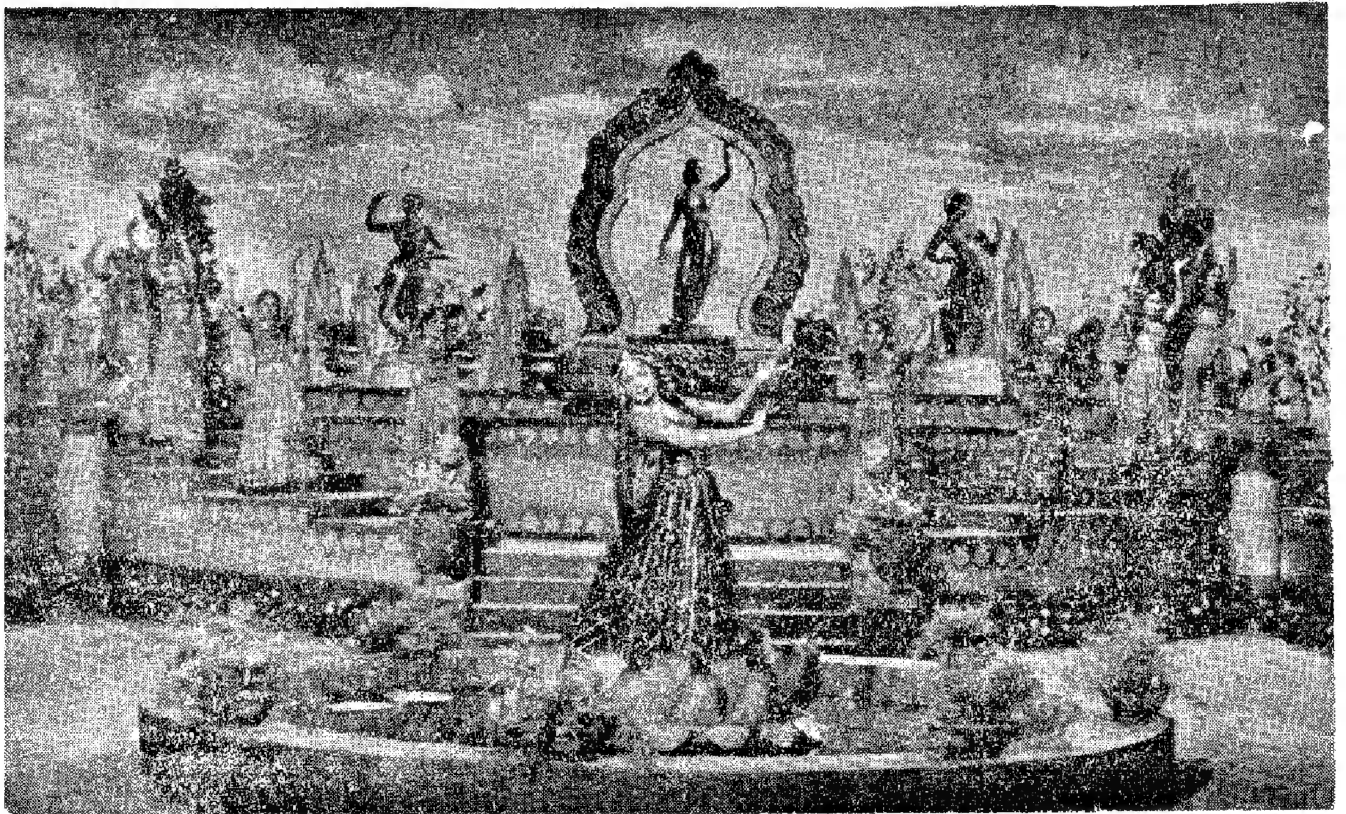
* * *
ఎ. వి. ఎమ్. వారి "నాగులచిత్రి"లో జమున.

• చంద్రమౌళి ఇంటికి దేవదాసును తీసుకొచ్చాడు చునీలాల్
లిమల రాయ్ చిత్రం “దేవదాసు”లో వైజయంతీమాల, మోతిలాల్, బిలీస్ కుమార్.

*
జూపిటర్ వారి “సంతోషం”లో నృత్యసన్ని వేశం.

‘సత్యం, శివం, సుందరం సర్వదా ద్యేయం కావాలి’ చలన చిత్రనిర్మాతలను సత్కరిస్తూ రాష్ట్రపతి హితవచనం

“సత్యం, శివం, సుందరం సర్వదా మిథ్యేయం కావాలి. సత్యం, శివం లేనిదే కళ భాసించదు. సుందర్యం సిద్ధించదు” అని భారతి రాష్ట్రపతి రాజేంద్రప్రసాద్ చలన చిత్ర నిర్మాతలకు హితవు చెప్పారు.

ఉత్తమ చలనచిత్రాలు నిర్మించినవారిని సత్కరిస్తూ, విగోదంతోపాటు విజ్ఞానం కూడా అందించగల చలనచిత్రకళ అభిధులు అఖిలభారత ప్రదానికి ఈనాడుగల ప్రభావం సువిస్తృతమైనవి కాబట్టి, చిత్రనిర్మాతలంతా తమ బాధ్యతలుకూడా గురుతరమైనవిని గుర్తెరింగి, వాటిని నిర్వహించాలని డాక్టర్ ప్రసాద్ తెలియచెప్పారు. మంచి కళలు తీసుకొని, వాటిని ఉత్తమపంథాలో చిత్రీంచండి అని ఆయన విజ్ఞప్తిచేశాడు.

శిల్పిగాని నేషనల్ ఫెడరల్ శేఖరేశ్వరీ సుందరంగా ఈ సత్కారసభ జరిగింది. భారత ప్రధాని శ్రీ నెహ్రూ చలనచిత్ర పరి

శ్రమ ప్రముఖులు పలువురు సభికులవచ్చారు. శేంద్రసమాచార మంత్రి డా॥ కేప్లర్ స్వాగతం చెప్పారు. ఆనంతరం డా॥ రాజేంద్రప్రసాద్, ఆయా చిత్రనిర్మాతలకు బహుమతులు ప్రశంసాపత్రాలు ఇచ్చి గౌరవించారు.

అఖిలభారత స్థాయిలో 1954-వ సంవత్సరానికి ఉత్తమ చిత్రంగా పరిగణించబడే మినర్వా మూవిటోన్ వారి ‘మిథ్యాగాలిబ్’ నిర్మాత శ్రీ సోరాబ్ మోడీ రాష్ట్రపతి సువర్ణపతకాన్ని అందుకున్నారు.

ఆయన ఇంకా ఇలా చెప్పారు:

నిగ్రహం

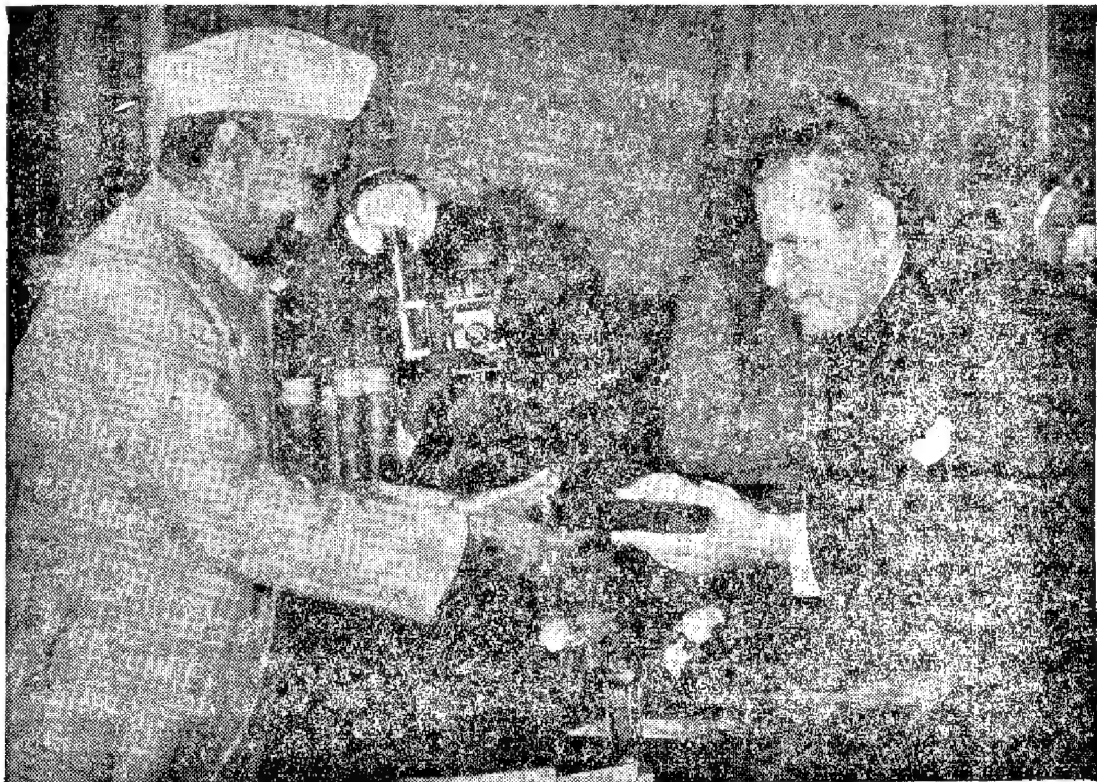
“సరియైన చిత్రాలు నిర్మించబడాలంటే 70డు మార్గాలు అవలంబించవచ్చును. మొదటిది ప్రభుత్వమే కలుగచేసుకొని నియమ విబంధనలు పెట్టి ఒక గాళిలో నడిపించడం. ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థలో ఈ మార్గంకన్న

చిత్రనిర్మాతలే ఆత్మనిమగ్నవో, ఆత్మ నిగ్రహంతో వ్యవహరించి మంచి చిత్రాలు తీయడం మెరుగు; సబబు. సత్యం, శివం సుందరం, సర్వదా మిథ్యేయం కావాలి. సత్యం, శివం లేనికే సొందర్యం సిద్ధించదు.

ముదావహం

“చలనచిత్రాలు విగోదంతోపాటు విజ్ఞానాన్ని అందించే సాధనాలు. బహిష్కారాలు చెప్పినట్లు బలవంతం కాకుండా ఒకవంక విగోదం కలిగిస్తూనే మరొకవంక విసుగెత్తించకుండా విద్యను బోధించగలవు.

ఇటువంటి ఉత్తమసాధనాన్ని చలనచిత్ర నిర్మాతలు సక్రమంగా, సరియైన విధాన వినియోగించేట్లు చూడవలసిన బాధ్యత ప్రభుత్వంపై ఉంది. మొత్తానికి ఈనాడు మన శేశం లో తయారవుతున్న చలనచిత్రాల ప్రమాణం వానాటికి ప్రవర్తమానమవుతూ ఉంది. ఇది ముదావహం.

‘మిథ్యాగాలిబ్’ అనే ఉత్తమచిత్రం నిర్మించినందుకు శ్రీ సోరాబ్ మోడీకి రాష్ట్రపతి పతకం బహూకరిస్తున్నారు.

ఉత్తమ చలనచిత్రాలకు రాష్ట్రపతి డిశంబరు 21 నాడు బహుమానాలు ఇచ్చినప్పుడు-శ్రీ నెహ్రూ, ప్రక్కనున్న పిల్లవాడు శ్రీ సోరాబ్ మోడీ కొడుకు. శ్రీమతి సురేయా, శ్రీమతి మేహతాత్. శ్రీ సోరాబ్ మోడీ, శ్రీ భారత్ భూషణ్ మొదలైనవారు.

చలనచిత్ర నిర్మాతలకు రాష్ట్రపతి హితవచనం

“అయితే పిల్లలకు పనికివచ్చే మంచిచిత్రాలేవి ఇంతవరకూ రాలేదు. ఇదిమాత్రం విచారము కలిగిస్తున్నది. వచ్చే ఏడాదికి ఈ లోపం తీరిపోగలదని ఆశిస్తున్నాను.

1954-లో ఉత్తమచిత్రాలు నిర్మించి, ఈనాడు బహుమతు లందుకొన్న వారినందరినీ ఆభినందిస్తూ, ప్రభుత్వం చేస్తున్న ఈ నత్కారం చలనచిత్రాలు ఉన్నత ప్రమాణాల సందుకొవడానికి దోహదకారి కాగలవని రాష్ట్రపతి ఆకాంక్షానం వెల్లెబుచ్చాడు.

కేంద్రప్రభుత్వ సమాచార కాలిమంత్రి డా॥ డి. వి. కేస్కర్ స్వాగతం చెబుతూ, ఉత్తమస్థాయికి చేరిన చిత్రాలను గుర్తించి, సత్కరించడం ద్వారా, మంచి చిత్రాల నిర్మాణాన్ని ప్రోత్సహించడమే ప్రభుత్వం సంకల్పమనీ, ఆ దృష్టితోనే ఈ బహుమతులను ఏర్పాటు చేశారనీ చెప్పాడు.

“డబ్బు రాకపోయినా...”

“కాక, సౌందర్యం ప్రధానంగా ఎంచి, మంచి చిత్రాలను నిర్మించినపుడు, వాటికి తగినడబ్బు రాకపోయినా, కనీసం ప్రమాణం

గానీ, ప్రభుత్వంగానీ, ఆ చిత్రనిర్మాతల కృషిని గుర్తించి, ఆ చిత్రం విలువను గ్రహించి గౌరవిస్తే వారు సంతోషిస్తారు. దేశంలో వివిధప్రాంతాలలోని నిర్మాతలతో మంచి ఐక్యతా మాట్లాడినవిదట, వారంతా ఈ అభిప్రాయం కలిగిఉన్నట్లు ప్రత్యక్షమైంది. ఈవిధంగా సత్కరించడం, పరిశ్రమను ఒక విధంగా ప్రోత్సహించడమే. కాగా, ఏటేటా ఇటువంటి పండుగ ఉండడంవల్ల, ఏయేటి కార్యము ఈ రంగం పురోభివృద్ధికి ఒక కొలమానం ఏర్పాటుచేసుకున్నట్లు ప్రత్యక్షమైంది. ఏటవంటి ప్రమాణాలు అందుకుంటున్నది, ఎంత అభివృద్ధి పొందుతున్నది తెలుస్తుంది” అని డా॥ కేస్కర్ అన్నారు.

పిల్లల చిత్రాలు

పిల్లల చిత్రాల్ని గురించి ప్రస్తావించి, ఈ ఏడాది ఈ బహుమతి అందుకొడానికి తగిన చిత్రం ఒక్కటి రాకపోవడం కోపనీయమని, అయితే ఈ కొరత తీర్చడానికి ఏర్పడిన పిల్లల చలనచిత్ర సంస్థ కృషి ఫలి

తంగా, త్వరలోనే మంచి చిత్రాలనిర్మించ బడగలవని ఆశిస్తున్నామని డా॥ కేస్కర్ అన్నారు. ఈ ఏడాది బహుమతు లందుకొన్న నిర్మాతలకు అభినందన లందచేశారు. ఉత్తమచిత్రాలు నిర్ణయించడానికి, శ్రీ దివాకర్ అగ్ర్యతన పనిచేసిన సంఘానికి శ్రీ దివాకర్ కూడా అభినందన లర్పించారు. ప్రభుత్వం తలపెట్టిన ఈ సవ్యాస కార్యక్రమం జయప్రదం కావడానికి చలనచిత్ర పరిశ్రమలోని వారు ఎంతో సహకరించారని ప్రశంసించారు.

భారత ఫిలిం ఫెడరేషన్ అగ్ర్యతనకు శ్రీ ఎన్ ఎస్. వాసన్ వందన సమర్పించెస్తూ పరిమితమయిన వసతులు, అనేక కష్ట, వస్తూలూ, పాక్షిక విమర్శలూ తట్టుకొని, నిలబడగలగడమే కాక, లిఫింపరిశ్రమ వానాటికి అభివృద్ధి చెందుతూవున్నదన్నారు. ఇప్పుడు ప్రభుత్వం ఉత్తమ చిత్రాలను మెచ్చుకొని సత్కరించడం ఈ పరిశ్రమకు దివ్యావగమై జనసత్వాలు చేకూర్చగలదని ఆయన అభిప్రాయించారు.

సినిమావార్తలు

అన్నతమ్ములు

విజయ ఫిలింస్ అనే సంస్థ, ఇటీవల నిర్మించిన "నీతిపతి" అనే తమిళ చిత్రాన్ని 'అన్నతమ్ములు' అనే పేరుతో తెలుగులో నిర్మిస్తున్నారు. ఈ చిత్రానికి, యార్ పయ్యన్ అనే మహాక తమిళ చిత్రానికి ఇటీవల వాహినీ స్టుడియోలో ప్రారంభోత్సవం జరిగింది.

'అన్నతమ్ములు' చిత్రంలో ఎన్. టి. రామారావు, రేలంగి, మాలతి, జమున, రాజగులోదన నటిస్తున్నారు. దర్శకుడు పి. క్రీనివాసరావు.

* * *

భరణివారి కొత్త చిత్రం

రిఫ్లెక్ పిక్చర్స్ (అమెరికా) వారి 'ఫ్యాబ్యులస్ సినిమా' ఆధారంగా భరణి వారు 'వరుడుకొవలెను' అనే కొత్త చిత్రం నిర్మిస్తున్నారు. హాస్యరస ప్రధానమైన ఈ చిత్రంలో భానుమతి, జగ్గయ్య, సి. ఎన్. ఆర్, అమర్ నాథ్, చదిలవాడ నటిస్తున్నారు. భరణి 'దక్షపాణి'కి సంభాషణలు వ్రాసిన రావుారి సత్యనారాయణ దీనికి మాటలూ పాటలూ వ్రాస్తున్నారు. సంగీతం భానుమతి. దర్శకుడు శ్రీరామకృష్ణ.

ఇప్పుడు నిర్మాణంలో ఉన్న భరణి చిత్రం 'చింతామణి' సగానికి పైగా పూర్తి అయింది. భానుమతి, జమున, ఋష్యేంద్ర మణి, ఎన్. టి. రామారావు, ఎన్. వి. రంగారావు, రేలంగి, రఘు రామయ్య, అద్దాల నారాయణరావు నటిస్తున్న చిత్రానికి దర్శకుడు రామకృష్ణ. కవి రావుారి సత్య నారాయణ. ఈ చిత్రాన్ని మార్చిలో విడుదల చెయ్యాలని కృషి చేస్తున్నారు. ఇది పూర్తి అయ్యేలోగానే వీరి పాత చిత్రం 'ంత్నమాల'ను తమిళంలో తీయాలని కూడా సంకల్పించినట్లు తెలుస్తోంది.

* * *

హతాత్తుగా హాంపికి స్పెషల్ బస్సులు

విజయనగర సామ్రాజ్య కిథిలాల నిలయమైన హంపిపురికి గత నెల మూడో వారంలో హతాత్తుగా, యాత్రికులు పెరిగాడు. హాస్పేటనుండి, ఆ మట్టురకల్ల ప్రాంతాలనుండి స్పెషల్ బస్సులు కూడా చెయ్యవలసి వచ్చింది. అసలు సంగతి ఏంటే, హంపి కిథిలాల మధ్య తెనాలి రామకృష్ణకు పచ్చాద్రి చేస్తున్నట్లు కబురందింది అందరికీ. దీనివల్ల 14 వ తేదీన విజయ

ప్రాజెక్ట్స్ 'తెనాలి రామకృష్ణ' దర్శకుడు శ్రీ. బి. ఎన్. రంగా, తెనాలి రామకృష్ణ (నాగేశ్వరరావు) రామకృష్ణుడి భార్యను (జమున) హంపి తీసుకువెళ్ళారు. పరవలి తోక్కే తుంగభద్రానదీ మతల్లిని తెనాలి రామకృష్ణ వర్ణించే సన్నివేశాన్ని, కథకు సంబంధించిన మరికొన్ని మధ్య ఘట్టాలనూ అక్కడ చిత్రించారు. ఈ సంగతి తెలిసి, జనం హంపికి తరలివెళ్లి తమ అభిమాన నటులను చూచారు. నాగేశ్వరరావు, జమున, తమను చూడవచ్చిన వారందరి తోనూ కలసి కట్టుగా మాట్లాడి, వారడిగిన ప్రశ్నలకు జవాబులు చెప్పారు. 17 వ తేదీన తిరిగి మద్రాసు వచ్చారు.

ఈ చిత్రంలో శ్రీకృష్ణదేవరాయలుగా ఎన్. టి. రామారావు, కృష్ణసానిగా భానుమతి, తమ్మరుసుగా నాగయ్య, తాతా చాడులుగా ముక్కామల నటిస్తున్నారు. చిత్రం పూర్తి కావడానికి ఇంకొక్క సుత్యం చిత్రించడం తరువాయి. జనవరి విడుదల కాగలదని తెలుస్తోంది.

జూపిటర్ 'నయా ఆద్మి'

జూపిటర్స్ పేరిట ఎం. పోముసుందరం నిర్మిస్తున్న రెండవ నెంబరుచిత్రం (ఇంకా పేరు పెట్టలేదు) సగానికి పైగా పూర్తి అయింది. నల్లతండ్రిగా అనే తమిళ చిత్రం ఆధారంగా తయారవుతున్న ఈ చిత్రంలో ఎన్. టి. రామారావు, రేలంగి, నాగయ్య, వంగర, పేకటి, కన్నాంబ, శ్రీరంజని, బాలసరస్వతి నటిస్తున్నారు. కవి సదాశివ బ్రహ్మం. సంగీతం అశ్వత్థామ. కళ కె.ఆర్. శర్మ. లంక సత్యం దర్శకత్వం వహిస్తున్నారు. పర్యవేక్షణ పి. పుల్లయ్య. ఈ చిత్రం ఫిబ్రవరి నెలఖరుకు పూర్తిచేస్తారని తెలుస్తోంది. జూపిటర్ వారి మహాక తమిళ చిత్రం "కేరెకారి" ఆధారంగా నిర్మించిన తెలుగు చిత్రం "సంతోషం" విడుదల అయింది. ఎన్. టి. రామారావు, జగ్గయ్య, రామకర్మ, నాగేంద్రరావు, చదిలవాడ, అంజలి, జమున, రాజగులోదన నటించారు. ఈ కథ నే వీరు "నయా ఆద్మి" అనే పేరుతో హిందీలో కూడా నిర్మిస్తున్నారు. ఇందులో నటినటులంతా "సంతోషం"లో ఉన్నవారే. ఎటాచ్చి నిల్వ భూమికను అన్వర్ హుసేన్ నటిస్తున్నాడు. హాస్యనటుడు గోవ కూడా ఉన్నాడు. అన్వర్ హుసేన్ కాలూవారి పడి కొద్దిగా చెబుతున్నందువల్ల, "నయా ఆద్మి" నిర్మాణం మహా రెండుమూడు మాసాలలోగా పూర్తి కాకపోవచ్చు సమకుంటున్నాడు.

వాహినీవారి 'భాగ్యరేఖ'

శ్రీ. బి. యన్. రెడ్డి దర్శకత్వం వహించిన

పేరిట పాన్సలూరి బ్రదర్స్ నిర్మిస్తున్న "భాగ్యరేఖ" షూటింగ్ జనవరి ఆరంభంలో మొదలు పెడతారు. దర్శకుడు శ్రీ. బి. యన్. రెడ్డి ఈ చిత్రానికి జమున, ఎన్. టి. రామారావు రేలంగి, సి. యన్. ఆర్. అను తీసుకున్నారు. మిగతావారిని త్వరలోనే నిర్ణయిస్తారు. ఇప్పటికి ఆరుపాటలకు రికార్డింగ్ పూర్తి అయింది. కవి శ్రీ శేషులపల్లి కృష్ణాచారి. సంగీతం పెండ్యాల నాగేశ్వరరావు.

* * *

'సాభాగ్యవతి'

నందీ పిక్చర్స్ వారి చిత్రం "సాభాగ్యవతి"కి ఈ నెల 8 వ తేదీన వాహినీలో ప్రారంభోత్సవం జరిగింది. వాహినీకి చెందిన శ్రీ రాధాకృష్ణన్ కమేరా స్టేజ్ ఆఫ్ చేశారు. ఎన్. టి. రామారావు, సావిత్రి, రేలంగి, మార్కకాంతం, సేమలత్ నటిస్తున్నారు. నిర్మాత కె. యం. నాగన్న.

* * *

త్రిపాడెడ్ కోబ్రా

ఫిలింస్టాన్ వారి మొట్టమొదటి టెక్నికల్ సినిమా స్టూక్ చిత్రం 'త్రిపాడెడ్ కోబ్రా'నిర్మాణం దాదాపు పూర్తి అయిపోయింది. అశోకుమార్, ప్రేమనాథ్, మార్క కుమార్, వినీతాబెట్, అమెరికన్ నటులు అలెక్స్ డి ఆర్సీ, జాన్ లోడోలు ఇందులో నటించారు. సినిమా స్టూక్, ఆంగ్ల చిత్రంలో నటించిన మొట్టమొదటి దక్షిణ భారత తార మార్క కుమార్.

ఫిలింస్టాన్ అధిపతి తులారాం జలాన్, ఈ చిత్రాన్ని విజ్ఞానలో విడుదల చేయడానికి ఏర్పాట్లుచేసుకునే నిమిత్తం మొన్న లండన్ వెళ్ళారు.

అగ్రజుడి అడుగుజాడల్లో...

కిస్మత్ లో నాటిలేని మేటి జేబుదొంగగా నటించి పేరందుకున్న అశోకుమార్ అడుగుజాడల్లో, ఇప్పుడు అతని తమ్ముడు కిషోర్ కుమార్ బయల్పడుతున్నాడు. ఎ. వి. ఎం. చిత్రం భాయ్ భాయ్ లో కిషోర్ ఈ కళని బాగా నానకం చేస్తున్నాడు. పిథిన రైకి రాణి (నిమ్మా) నాలుగు డబ్బుల కోసం నాట్యం చేస్తూ ఉంటే, ఇతగాడు నాలుగు రాళ్ళ కోసం, ఆ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకుని, నాట్యం చేస్తూన్న రాణిని చూస్తున్న ప్రేక్షకుల జేబులు కత్తిరిస్తూ కాలక్షేపం చేస్తావుంటాడు. ఎం.వి. రామన్ దర్శకత్వం వ. వి. ఎం. లో తయారవుతున్న ఈ చిత్రంలో అశోకుమార్, నిమ్మ, నిర్మాపరాయ్, కిషోర్ కుమార్, నిగార్ గుల్నానా, జేవిడ్, ఓంప్రకాష్ ప్రభృతులు నటిస్తున్నారు. మాటలు పాటలు రాశేంద్ర కృష్ణ. సంగీతం ముదన్ మోహన్.

జాంబాయి సనిమా లేపు

భారతదేశ రజతోత్సవాలు వచ్చేవార్షిలా భారీ ఎత్తున జరపడానికి ఫిలిం పెడ కేషన్ ప్రభుత్వ సంస్థలన్నీ సన్నాహాలు చేస్తున్నాయి. ప్రధాన ఉత్సవ కార్యక్రమం ఫిల్మ్ లో ఉత్సవ భారత ప్రారి శామిక ప్రదర్శనం జరుగుతున్న మైదానం లోనే ఏర్పాటు కావచ్చు. గింట్ పాటు దొంగాయి, మద్రాసు, కలకత్తాలో ఆయా ప్రాంతాల వాగు ఉత్సవాలు చేస్తారు ఈ రజతోత్సవంలో ప్రత్యేక కర్తవ్య చలన చిత్ర నిర్మాణ విధానాన్ని విపులంగా ప్రదర్శించడం. దీనికి కావలసిన సరంజామా యావత్ ప్రదర్శన కాలంలో అమగుస్తాగు తారలు వచ్చి నటిస్తారు ఇదికాక, ప్రత్యేకం ఒక గెయిం వలన చిత్ర సరి శ్రమకు సంబంధించిన వివిధ భాగాలన్నీ ప్రదర్శించే ఏర్పాటు విషయం కూడా ఆలోచిస్తున్నాగు కాగా ఈ పరి శ్రమపై గొప్పి. నటిసలుల విశేష కార్యక్రమాలు ఏర్పాటు చేస్తాగు. ఈ పుత్సవం పురస్కరించుకుని ప్రత్యేకం ఒక పుత్తకం ప్రచురిస్తారు.

సింహాళ చలన చిత్ర నిర్మాతలగా ప్రముఖుడైన సర్ చిత్తపాలెం గాగినర్ మొన్న జాంబాయి వచ్చినపుడు 1957 లో సింహాళం ఒక చలన చిత్రోత్సవం జరుపు తుందని చెప్పాగు 1957 ఫిబ్రవరి 16 నుండి మార్చి 16 వరకు జరిగే ఈ ఉత్సవం కాలంలో వనకం వేగిట నిర్వహించబడుతుంది. దీనికి ఆర్మీ జేకాల సాగిన ఆహ్వానించడం జరుగు తుంది పాల్గొనే నేకాలలో భాగతశేకం చాలా ప్రముఖంగా ఉంటుందని సర్ చిత్త పాలెం చెప్పాగు.

ఈ వారం ఇక్కడ గెంతు పెన్ చిత్రాలు విడుదల అయ్యాయి. అశోక్ కుమార్, మినాకుమారి దిలవరపు, ప్రతి మాగాన్స్ నటించిన 'బండిమ్' చక్కని కథ. ఈ చిత్రంలో తాం కటుకు యావత్కుమార్ చాలా ముచ్చటగా నటించాడు. చిత్రం ఆసాంతం హాస్యరసపూరిత సన్నివేశాలతో చురుకుగా సాగింది. చాలా గోజులకు ఒక ఐంగాలీ దర్శకుడు సర్వేనబోన్ ఈయా వేణా తిరిగి ఒక హాస్యరస ప్రధాన చిత్రాన్ని తీశాడు. బడు చిత్ర మందిర్

నిర్మించిన ఈ చిత్రానికి హేమంతకుమార్ సంగీతం ప్రత్యేకకర్తగా.

ఫిలిం ఇండియా కార్పొరేషన్ హుసిత్ ఆర్టిస్ దర్శకత్వం నిర్మించిన "సానెటి" (సమాజం), జంతు గొంతు లేకుండా, సంఘానికి పీఠపురుషులైన వారి దుష్కృత్యాలను లోకానికి వెల్లడిచేయ వ్రాసుకున్న ఒక ప్రతికా రచయిత కథను చిత్రీకృతం. సీరీ భాన్, విమ్య ముఖ్య భూమికలు నిర్వహించారు కథ కొన్ని చోట చాలా మంద కొడిగా సాగింది: కొన్ని సన్నివేశాలు కృత్రిమంగా కనిపిస్తాయి. తిలినడే బర్మన్ సంగీతం మాత్రం ప్రశంసనీయంగా ఉంది మినూముంతాల్ అనే కొత్త నర్తకిని ఈ చిత్రంలో ప్రవేశ పెట్టారు

పరిశీతా దోభిమాజమీనలవంటి ఉత్తమ చిత్రాలు నిర్మించిన బిమల్ రాయ్, ఇప్పుడు 'జిందాన్' నిర్మాణం బిరుదుగా సాగితు న్నారు. బహు కొద్దసన్నివేశాలు మాత్రమే తిరునాయి దిలీప్, సుచిత్రాపేన్, వైజయంతి మాల, మోతీలాల్, నజీ హుసేన్ ప్రతిమా నేవి, తేదినాజ్, రామ్కుమార్, వానాపల్లి స్కర్, కన్వయలాల్, మురాద్, ఇష్టికర్,

శివరాత్ ప్రభుత్వం నటిస్తున్నారం. మాటలు రాశేంద్రసింగ్ తేడీ. పాటలు హుసిత్ బాధియాన్వి. సంగీతం తిలినడే బర్మన్, కెమెరా కమల్ బోన్. త్వరలో ఈ చిత్రాన్ని విడుదలచేయడానికి బిమల్ రాయ్ గట్టిగా కృషి చేస్తున్నారు.

ఎంపెల్ ప్రొడక్షన్స్ చిత్రం 'జల్దీ నిహనీ'లో గీతాబాలి, చమికపూర్ చిత్రా గోగురంకలు. మలదీర్ కార్, చమనపురి, నాజ్కా, ఉహ్సన్. ఇతర భూమికలు నిర్వహిస్తున్నారు. దర్శకుడు హరీష్. సంగీతం అనిల్ బశాన్వి కెమెరామన్ ఎ. జి. ఛానిక్ ఈయనే దీని నిర్మాత కూడాను.

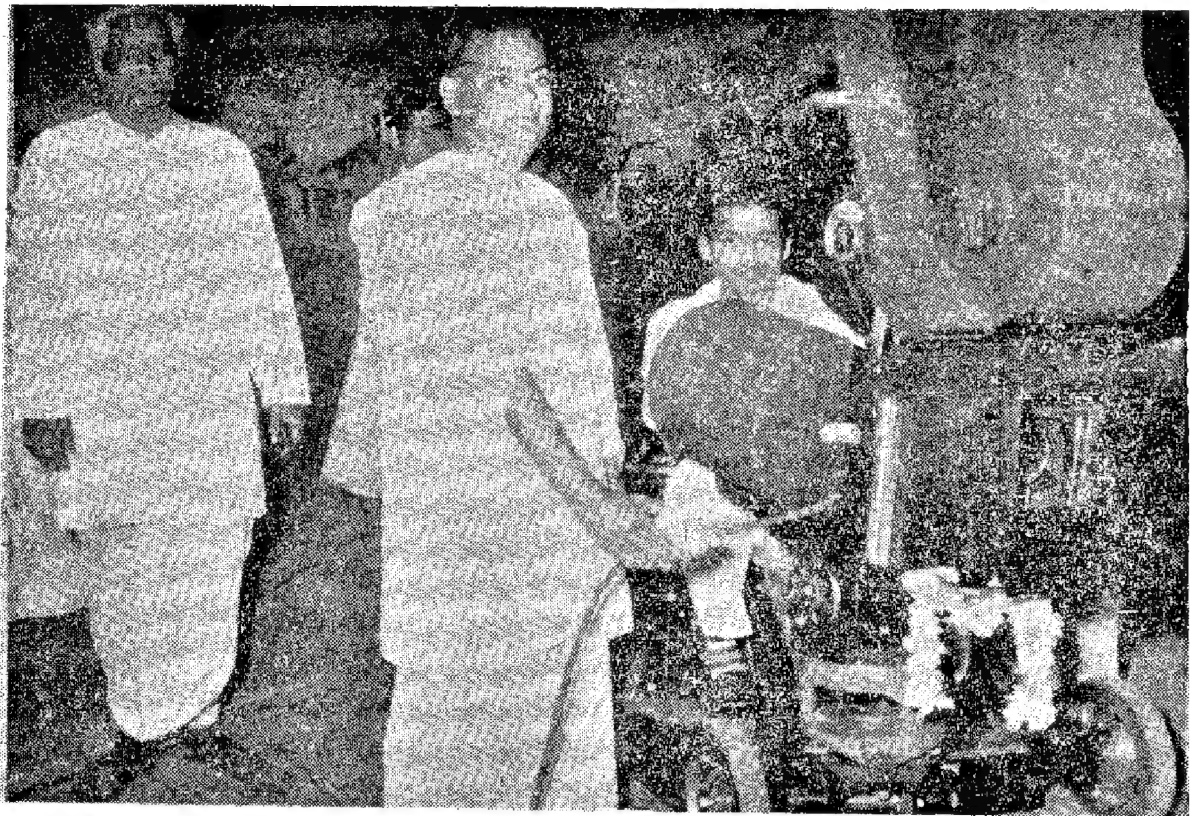
కన్నడ నవల 'నాతసగితో' ఆధారంగా విశ్వభారతి ఫిలింస్ భారీఎత్తున నిర్మిస్తున్న "బసంత బహార్"లో నిమ్మి, భిరత్ భూమికలు ప్రధానభూమికలు నిర్వహిస్తు న్నారు లీలా చిత్పేన్, ఓం ప్రకాష్, దండేశ్వర్, మన్మోహనస్పేష్, మంకుం, ఎస్. కె. ప్రేమ్, మొనలగు వారు ఇతర ముఖ్యపాత్రలు నిర్వహిస్తున్నారు టిప్పూ సుల్తాన్ ఉజ్వలంగా వెలిగిన కాలంలో జరిగినట్లు చిత్రం నే ఈకథను సంభాషణలు రాశేంద్రసింగ్ తేడీ వ్రాశారు. పాటలు కైలేంద్ర సంగీతం శింకర్, శైకిషన్.

పుహ్లీ పిక్చర్, పేరిట ఎ. ఎ. నాడియా చాలా నిర్మిస్తున్న తొలిచిత్రం 'ఇన్ స్పెక్టర్'కు మొన్న ఎం.టి. స్టూడియోలో ముహూ రాత్ జరిగింది.

"ఏ కాదగి" హిందీచిత్రంలో ప్రతీక్ కపూర్, మాలాపిస్వా.

నంది పిక్చర్స్ వారి తెలుగుచిత్రం "సాభాగ్యవతి" గతమాసంలో వాహినీస్టూడియోలో ప్రారంభింపబడింది

1955 లో మొత్తం 24 తెలుగు చిత్రాలు

జనవరి విజయావారి 'మిస్సమ్మ'
రాగిణీవారి 'అర్థాంగి'

ఫిబ్రవరి యూనియన్ పిక్చర్స్
'శ్రీ జగన్నాథ మాహాత్మ్యం' నిలా
ప్రొడక్షన్స్ 'అతను యవరు'

మార్చి వాహినీవారి 'బంగారు
పాప', ప్రతిభావారి 'రేచుక్క'

ఏప్రిల్, రోహిణీవారి 'బీదల
ఆస్తి', సారథీవారి 'రోజులు
మారాయి', అంజలివారి 'అనా
ర్కలి'.

మే వి ఎస్ పి వారి 'అడవి
బిడ్డ', గోకుల్ వారి 'వదిసగారి
గాజలు'

జూన్ ప్రకాశ్ వారి 'అంతే
కావాలి', కృష్ణా పిక్చర్స్ 'విజయ
గారి'

జులై భాస్కర్ ప్రొడక్షన్స్
'చెరకురా చెడవు', విరల్ ప్రొడ
క్షన్స్ వారి 'కన్యాదానం'

ఆగష్టు సాధనావారి 'సంతానం',
అరుణావారి 'అంతా ఇంతే',

విశోదావారి 'కన్యాశుక్లం'

సెప్టెంబరు . 'పతియే

ప్రత్యక్ష వైశం'

అక్టోబరు అన్నపూర్ణా వారి
'దొంగరాముడు', శేషనల్ ఆర్ట్స్
వారి 'జయసింహ'

నవంబరు శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ
వారి 'శ్రీ కృష్ణ తులాభారం'

డిసెంబరు శ్రీ అండ్ ప్రమోదా
వారి 'పసుపు కుంకుమ', జూపిటర్
వారి 'సంతోషం'.

సినిమా విలన్ ప్రాణ్ మొదటి హల్కు
క్లాపర్ బాయ్గా పనిచేశాడు ఆల్ఫోక్
బుమార్, గీతావాలి, కె ఎన్ సింగ్,
అచల సచిన్, నతీర్ ముషేర్, ప్రతిమా
జేబి, ప్రాణ్ మొదలైన వారు పటిష్టున్న
ఈ చిత్రానికి శక్తిసమంతా దర్శకుడు సంగీ

తం హేమంతకుమార్

సంగీత దర్శకుడు నాపద్ తీస్తన్న
'మాలిక్' ఎన్ ఎం యూసఫ్ దర్శకత్వం
చురుకుగా నాడుతోంది సురయా, తిలత్
మహమూద్, జీవన్, ప్రాణ్ పటిష్టున్నారు
సంగీతం గులాం మహమూద్ నాపద్

నిర్మించును తరువాతిచిత్రం 'ఫాల్కన్' లో
ధీరత్ భూపన్, నిమ్మి, రంజనా శుక్లా
నటిస్తారు దీనికి నాపద్ సంగీతం సమ
కూగస్తారు ఎన్ యూ మున్సి దర్శకత్వం
విర్వహిస్తారు.

* * *

నీ కిష్టమేనా కమలా" అన్నాడు అనురాగ భరిత కంఠంతో. కమల చిరునవ్వు నవ్వి ఊరుకుంది. "నీవు చదువుకున్నదానివి. నేనంత చదివినవాడిని కాను. నేను నీకు తగుతానా, కమలా. నేనంటే నీ విద్వపడ గలవా" అన్నాడు ఆమెను దగ్గరకు లాగు కొని.

మాడు రోజుల తరువాత రాజారావు అమలాపురం వెళ్ళిపోయాడు. వెళ్ళిపోయేటప్పుడు కమల హృదయంలో కొత్తరకం బాధ కలుగజేసి వెళ్ళిపోయాడు. కమల కిప్పుడు ఏమీ తోచడం లేదు. పుస్తకాలాసక్తితో చదువలేక పోతోంది. ఇంటిపనులలో ఏమీ ఉత్సాహం చూపలేక పోతోంది. వదినగారు కూడా "నీ విప్పుడు ధనవంతురాలవమ్మా. నీవు పని చేయడమేమిటి" అని ఆమె నే పని ముట్టనీయడం లేదు. కమలకు కావలసినంత తీరిక, భావి జీవితంగురించి బంగారు కలలు కంటూ కాలం గడిచి వస్తోంది. ఆమెకు పరధ్యానం ఎక్కువై పోయింది. దగ్గర బుచ్చి కూర్చోని తన పుస్తకంమీద సిరాబుడిలోని సిరా సంతానం చేసి నా నవ్వుతూ చూస్తూ కూర్చుంది. ఈపరధ్యానం ఎంతవరకూ వెళ్ళిందింటే ఆఖరికి ఒకనాడు ఎవరో మనిషి లోపలికి వస్తున్నట్లు చూసి కూడా కదలకుండా కూర్చుంది. చివరికి ఆ వచ్చిన మనిషి రాజారావు అనిగ్రహించి ఒక్క ఉరుకులో లోపలికి పరుగెత్తింది.

రాజారావు భార్యను కాపురానికి తీసుకు వెళ్ళడానికి వచ్చాడు. గోపాలం పెద్ద సార లేమీ పెట్టలేకపోయాడు. శారైరికాక నిల్కుచీరా, రవిక గుడా మాత్రం కొని భార్యచేత కమల కిప్పించి "అమ్మాయి ఇది వరకు నీవు బీదవాడి శారైరివి. ఇప్పుడో ధనవంతుడి భార్యవి. నీకిలాంటివి లెక్కకాదు. కాని ఇదే నేను పెట్టగలిగింది.

దీనితో సంతోషపడి ముక్కుల్ని సంతోష పెట్టుకొని అన్నాడు. కమల కంట తడి పెట్టకుండా ఉండలేక పోయింది. ప్రయాణ సన్యాస మవుతుండగా వదినగారు కమలను చాటుకు పిలిచి "కమలమ్మా ఎప్పుడో నీలు కలుగ జేసుకొని మీ ఆయనతో ఒకసారి చెప్ప మీ అన్నయ్య వ్యాపారం సంగతి. మేము కూడా చెప్తుంటే వెంటనే చెప్పితే బాగుండుదని ఊరుకున్నాం" అంది. కమల తెలజోయి వెంటనే విషయం జప్తికి తెచ్చుకొని "నే నేలా చెప్పగలను వదినా. నేను చెప్పితే బాగుంటుందా" అంది తనమీద భారం వేయవద్దని ప్రార్థిస్తున్నట్లుగా చూస్తూ. నూర్యకాంతం మొగం మీద ఒక తెరపడి తొలగింది. "అవునమ్మా, నీవు చెప్పడం బాగుండదులే, మేమే చెప్తు తాములే. కాని రాజారావు నీతో ఈ విషయం ప్రస్తావిస్తే తగినట్లు ప్రోత్సాహం చేయమ్మా" అంది చివరికి ఇంతలో బయటి నుంచి గోపాలం "లాంచివేళ్ళవుతోంది" అని కేక వేయడంవల్ల ఇద్దరూ ఇవతలికివచ్చారు. కమల అన్నగారి పాదాలకూ, వదినగారి పాదాలకూ నమస్కరించి, పిల్లలను ముద్దాడి, కళ్ళు తుడుచుకుంటూపోయి బండెక్కింది. గోపాలం రేపువరకూ వచ్చి లాంచి బయలుదేరేవరకూ కూడా ఉండి వెళ్ళిపోయాడు.

రాజారావు కమలా ఇంటికి వెళ్ళగానే ఇరుగు పొరుగుగిళ్ళ స్త్రీలు చూడవుడిగా పరుగెత్తి వచ్చి ఇద్దరికీ హారతిపట్టి దిప్పిస్తారు. కొంతసేపు కమలతో మాట్లాడి వెళ్ళిపోయాడు. రాజారావు వంటమనిషిని, పని మనుషుల్ని పిలిచి కమలకు అందరినీ పరిచయం చేశాడు వాళ్ళు చేతులు కట్టికొని నమస్కారం చేశారు. తరువాత కొంతసేపటికి రాజారావు ఊళ్లో పనుండి వెళ్ళిపోయాడు. సాయంత్రంవచ్చి భోజనంచేసి

కమల కూడా భోజనం చేసినతరువాత ఆమెను పిలిచి ఆమె చేతికి ఒక వంటి తగిలించాడు. కమల చూసుకుంది. నిలువైన రాళ్ళతో పొడగబడి చక్కని దీక్షనుతో చాలా అందంగా ఉంది. కమల దానికని ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ ఉండిపోగా రాజారావు నవ్వుతూ "మరి నాకు బహుమతే! అని దగ్గరకు లాక్కున్నాడామెను.

మర్నాడు కమల ఇల్లంతా తిరిగిచూసింది. మొత్తం పదిహేరు గదులున్నాయి చిన్నవి పెద్దవి కలిపి. గదులనిండా భోజనాలూ, పెట్టెలూ, అద్దాలూ, పటాలూ వగైరాలున్నాయి. ఇన్ని గదులు తమ కవసరమే లేదు. అయినా అంత ఇల్లు చూసుకొని గర్వం చెందింది. ఇంట్లో కాలక్షేపానికి రేడియోకూడా ఉంది. ఇంటికి చుట్టూ పెద్ద దొడ్డి దొడ్డినిండా పూలమొక్కలు అరణ్యంగా పెరిగిఉన్నాయి. ఇంటిని తోటనీ కొత్తతీయలో పెట్టాలి అనుకుంది. ఈ ఊరిలో తన పుస్తకాలూ, రేడియో తప్ప తన కితర కాలక్షేపం ఎలాగే చుట్టుపక్కల స్త్రీలతో పరిచయం చేసుకోవాలి.

ముఖ్యంగా చదువుకున్నవారి స్నేహం చేయాలి. తనకు తెలిసినవారవరైనా ఆ ఊళ్ళో ఉన్నారెవరైనా ఆలోచించింది. కొంతసేపటికి జాపకం వచ్చింది జానకి పివ తల్లి ఆ ఊళ్లోనే ఉందనీ, ఆమె పీడరు భార్య అనీ. అవిడ ఎప్పుడైనా అమలాపురం రావడం పడితే తప్పకుండా తన ఇంటికివచ్చి వెళ్ళమని మరీ మరీ చెప్పింది. అవిడ చదువుకున్నదే. అవిడవ్వారా చదువుకున్న ఇతర స్త్రీలను కలుసుకోవచ్చు. ఎప్పుడో అవిడ ఇల్లెక్కడో తెలుసుకొని వెళ్ళిరావాలనుకుంది. అంతవరకూ రేడియోతోనూ పుస్తకాలతోనూ కాలక్షేపం చేయడానికి సిద్ధపడింది కమల.

ఆవేళ కమల పుస్తకం చూస్తూ యాదాలాపంగా వంటమనిషిని పిలిచి రాత్రికి వంటలేంచేయాలా చెప్తు చా మనుకొని వంటింట్లోకి వెళ్ళింది. వంటమనిషి అప్పటి దొడ్లకొ పోజోతోంది. "ఇదుగో" అని కేక వేసింది కమల. ఆ మనిషి ఉరిక్కిపడి గిర్రన తిరిగి తెల్లజోతూ నిలబడింది. ఆమె ఒడి బరువుగా ఉన్నట్లుంది. కాని కమల దృష్టి మొదట్లో ఆమె ఒడిమీద పడనేలేదు. "ఇలా రావమ్మా" అని పిలిచింది మామూలుగానే. వంటమనిషి ముందుకు కదలకుండా అక్కడే నిలబడిపోయింది వణిపోతూ. కమల కాశ్చర్యంవేసింది ఎందుకీ మనిషి ఇంకా భయపడుతుందిని ఆమె దృష్టి ఆ మనిషి ఒడిమీద పడింది "ఏమిటనీ" అంది కమల వంటమనిషి జవాబీయలేదు కమలకు వత్తుచాళం పెరిగింది. "ఏమిటనీ"

అద్భుత హాస్య కథలు

ఇండియా, అమెరికా, రష్యా, ఇంగ్లండు, ప్రాన్సు మొదలైన అనేక దేశములలోని, బాగా నవ్వు పుట్టించే చిన్నచిన్న హాస్య కథలన్నీ, అనేక పుస్తకములనుంచి తీసుకొని, తెలుగులో "అద్భుత హాస్య కథలు" అనే పుస్తకము అచ్చువేయబడింది దీనిలోని ప్రతి కథ కడుపుబ్బలాగ నవ్వించును. ఎంత విచారంలో ఉన్నా ఈ పుస్తకాన్ని తీసి చదివితే అవుకోలేనంత నవ్వు వస్తుంది. ఇందులోని చిన్నకథలను, మీ స్నేహితులు, పరిచితులతో చెప్పి అందర్నీ నవ్వించవచ్చు. నవ్వించేవారి చుట్టూ పదిమంది చేరితారు. అది వరుకు బడికి వునాది. తీరిక నమయంలో కాలక్షేపానికి వనికివచ్చేలాగా. మీకు నచ్చేలాగా వ్రాయబడింది మీరు నవ్వుటకు ఇతరులను నవ్వించుటకు, ప్రతివారిని ఆకర్షింపగల్గుటకు ఇది అందరికీ అవసరం ఈ మంచి పుస్తకం ఖరీదు ఏ ఏ ఖర్చులో సహా రూ 8-10-0 మాత్రమే మీకు కూడా ఒక పుస్తకం పోస్టుద్వారా పంపమని, "దేశ సేవ ప్రచురణలు, ఏలూరు" అనే ఎడ్రస్సుకు ఒక ఉత్తరం వ్రాయండి

అని దగ్గరకు పోయింది. వంటమనిషి “ఏమీ లేదమ్మా, ఎందుకూ పిలిచారు? తరువాత వస్తానమ్మా. ఇప్పుడు పనుంది” అంటూ కంగారుగా వెళ్ళిపోబోయింది. కమల కను మానం కలిగింది “అగు ఒడిలో ఏముందో చెప్పమంటే చెప్పవే?” అని అడిగింది. “వంటమనిషి ఒడి కడ్డంగా చెయిపెట్టుకొని నిలబడింది కమల తీక్షణంగా అడిగింది: “ఒడిలో ఏముందో చూపిస్తావా లేకపోతే వారిని పిలిపించి వంటమనిషిని కాళ్ళజేరనికే వచ్చింది. ఆమె చేతులుపట్టుకొని ఏడుస్తూ “ఈసారికి వదిలివేయండివా! బాబుగారితో చెప్పకండి. ఇంకెప్పుడూ చెయ్యను” అని బ్రతిమాలింది. కమల కప్పు ఉవగామాన అయింది ఇంకా నీతి “నీరే ఈ సారికి వదిలివేస్తున్నాను. ఇక ముందునుంచి జాగ్రత్తగా ఉండు” అంది. పనివాళ్ళను కూడా పిలిచి “జాగ్రత్తగా పనిచేయండి నేనీక కనిపెట్టిచూస్తాను ఏమైనా హెచ్చుతగ్గులు కనిపించాయా ఊరకొను” అంది. వాళ్ళు కూడాలిపోయి దింకాలు పెడతూ “జాగ్రత్తగా నేఉంటామమ్మ గారూ” అన్నారు. కమల వాళ్ళమారికే కూర్చోపెట్టేకన్నా పని అప్పజెప్పితే మంచిదని కొందరిచేత గదులు క్లభం చేయించి, గదుల్లో ఉన్న భోజనాలు పెట్టెలూ వగైరాలన్నీ ఒక మూల గదిలోకి చేర్పించి, మిగిలిన గదులన్నీటిని భారీగా ఉంచి, కొన్నిటిలో తన ఇష్ట ప్రకారం ఏర్పాటుచేయించింది. కొందరికి కొద్దో ఎక్కువగా పెరిగిఉన్న గడి కొనివేసి కొద్ది శుభ్రపరచే పని అప్పజెప్పింది. వాళ్ళు ఆమె చెప్పినట్లుగానే ఊరకలు వేస్తూ వస్తున్నారు.

మార్నాడు ప్రాధన్న ఎవరో ఆరుగురు

వన వ్యూహ రాజారావు, రాజారావు! అని బిగ్గరగా కేకలువేస్తూ తమలో తాము మాట్లాడుకుంటూ బిగ్గరగా నవ్వుతూ లోపలికి వచ్చారు. కమల తెర వెనుకనుంచి చూసింది. వాళ్ళు “ఏరా, రాజారావు, త్వరగా రారా, మీ యింటికి వచ్చి అప్పుడే కొన్ని రోజులైంది. రారా సరదాగా గడుపుదాం” అని కేకవేసి వీధి వైపు వరండాలోనే తివాచీమీద చితికిల బడ్డారు. “ఇదిగో వస్తున్నాను” అంటూ రాజారావు తియారపురున్నాడు. కమల వంటమనిషిని పిలిచి “ఎవరువాళ్ళు” అని అడిగింది. “బాబుగారి స్నేహితులమ్మా పేకాట కొచ్చారు కాబోలు. మరిబాబుగారికి రోజు వెళ్ళడం మేలా అమ్మా” అంది ఆమనిషి. “పేకాట సమాజమా! డబ్బెట్టే ఆడుతారా?” అని అడిగింది కమల “ఆ, డబ్బెట్టే నమ్మా వాళ్ళు అసలు వచ్చేదే దాని కోసమమ్మా” అని చెప్పిందామె. తన కప్పుడే పరీక్ష ప్రారంభం కానున్నదనుకుంది కమల రాజారావు నిజంగా కనుపించినంత అమాయకుడు కావన్నమాట. జనం చెప్పుకునే దానిలో కొంత నిజం లేకపోలేదన్న మాట. ఈ వేళ ఈ రూపం బయటపడింది. ముందు ఇంకా ఏమీ బయట పడతేయో! కమలనిశ్చయించుకుంది ఈ సమస్య నెగుర్చుని తీరాలని.

పేకాటకు కూర్చున్నారందరూ ఆట ప్రారంభమైంది. బుర్రమీసాల వాడొకడు, పిలకా పంగవామాలతో నిల్చుచొక్కా తొడుగుకొని సన్నగాఉన్నవాడొకడు, చూస్తేనే తాడీలా ఉన్న వాడొకడూ, మరి కొందరూ ఉన్నారు. అందరూ కిళ్ళీలు నములతూ మధ్య మధ్య లేచివెళ్ళి కిక్కిరిస్తూ ఉసివస్తున్నారు. బుర్రమీసాల పెద్దమనిషి ముక్కులపంపుతూ ఒకమారు లోపలివైపుకు చూసి “బలే చిలకను తెచ్చావుల కదటా, రాజారావు; అందరూ చెప్పకుంటున్నారు. నేను చూడనే తిను గృహ ప్రవేశానికి ఉల్లో లేనుకాదూ! అన్నాడు నవ్వుతూ. రాజారావు మాట్లాడలేకు ఆటలో మునిగి ఉన్నాడు. పంగవామాలాయన “ఒకే గాజారావ్! చదువులు నేర్చిన చిలకరోయి! పంజరంలో ఉండనేమో జాగ్రత్త ఆనక నే తీనోరూ బాదుకున్నా లాభం లేదు” అన్నాడు. అందరూ పక్కన నవ్వాడు. కమలకు ఒళ్ళు మండిపోయింది. వీళ్ళ మనషులా పనులు అని తనను గురించి ఇంత హేయంగా మాట్లాడుతారా తనను గురించి వాళ్ళలాంటి మాటలంటున్నా భర్త

“అమ్మా చూడ వే. అన్నయ్య నన్ను వండి అని తిడుతున్నాడు,” అని ఫిర్యాదు చేసింది చిన్నపిల్ల.

“తప్పు కాదురా వెధవా! చెల్లాయిని వండి అనచ్చా?” అని కోప్పడింది అమ్మ.

“అయితే పందిని చెల్లాయీ అనచ్చా?” అని అబ్బాయి అడిగాడు.

“అనుకో. నాకేం?” అని గర్వంగా సమాధాన మిచ్చింది చిన్నపిల్ల.

అబ్బాయి ఆమెకేసి తిరిగి “చెల్లాయీ!” అని పిలిచాడు

ఏమీ పట్టించుకోవడం లేదే. వాళ్ళ ఇంకా ఏవేవో మాట్లాడుకుంటూ నవ్వుకుంటూ ఆడుతున్నారు. కమలకు కొరడా తీసుకువెళ్ళి ఒక్కొక్కరని తిరిగికొట్టాలనిపించింది. కాని ఏం చేయగలదు? వాళ్ళ మాటలూ నవ్వులూ వింతేకే తన గదిలోకి పోయి, తలుపులు వేసుకొని పుస్తకం తీసుకుంది. కాని వాళ్ళన్న మాటలు జ్ఞాపకం వస్తూనే ఉన్నాయి. భర్తతో చెప్పి వీళ్ళను మళ్ళీ ఆగడప తొక్కకుండా చేయాలనుకుంది. అవతల వాళ్ళ ఆట కంకు లేవట్టుంది. వంటమనిషి కాఫీ పలహారాలు తయారు చేసింది. రాజారావు నొకరుని కాఫీ ఫలహారాలు తీసుకు రమ్మన్నాడు. నొకరు పలుకలి అందిచ్చాడు. వాళ్ళివేసివస్తూనే పేకాడుమోనే ఉన్నారు. ఎన్ని గంటలాడుతారో! వాళ్ళకు విసుగ నేడి పుట్టను కాబోలు! అనుకుంది కమల. సాయంత్రం అయింది కాని ఆట కాలేదు. కమలకు జ్ఞాపకం వచ్చింది జానకి పింతిలీ మాట. అప్పుడే వెళ్ళి కలుసుకుంటే బాగుంటుందనిపించింది భర్తకు చెప్పుదామని నొక గుతో “అయ్యగారి నొకమారు లోపలికి పిలుచుకురా” అని చెప్పింది. వాడు వెళ్ళి రాజారావుతో చెప్పాడు “ఎంగుకు” అని అడిగాడు రాజారావు “ఏమోనండి రమ్మంటున్నాడు” అన్నాడు వాడు. ఆట జోరుగా ఉంది అప్పుడు. రాజారావు లేక బుద్ధి

నవ్వులు - పువ్వులు
పజిల్లు
గ్యారంటీ బహుమతులు
పజిలు కంప్యూటర్లు ప్రకారము ప్రయోజన మొత్తం పరిమితి చేయబడి 2 చదువునులుగా గ్యారంటీ చేయబడినవి. పజిల్లులో పాల్గొనడంలచినవారు, ఏకేంట్రంగా పనిచేయగోగ వారి, యీ దిగవ అడ్రసుకు ప్రాయంకి
పజిల్లు ఎడిటరు
నవ్వులు-పువ్వులు, రాజమండ్రి

తేజావక “ఇప్పుడు మీరులేదని చెప్ప” అన్నాడు. కమలకు చాలా కోపం వచ్చింది. చాలా బాధపడింది కూడా. అయినా తన ప్రయాణం మానుకోవడమేమందుకని వంట మనిషిని పిలిచి “నేనలా ఊళ్లోకి వెళ్లి వస్తాను బాబుగారితో చెప్పే నేను వచ్చే వేళకు వంటచేసి ఉంచు” అని చెప్పి జానకి పిసతల్లి పేరూ, ఆమె భర్త పేరూ చెప్పి, వాళ్ళ ఇల్లు ఎక్కడుందో తెలుసుకొని నాకరుచేత జట్కాను పిలిపించి ప్రక్క గది లోంచి వీధిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

జానకి పిసతల్లి కమలను మాసి ఎదరకు పరుగెత్తి వచ్చి ఎంతో ఆనందంతో లోపలికి తీసుకువెళ్ళింది “నీవు కూడా ఈ ఊరి కోవలవే అయ్యావు. నాకెంతో సంతోషంగా ఉండవచ్చు. ఈ ఊళ్లో తగిన స్నేహితులే లేరు. ఒక్క కాలక్షేపం లేదు. ఎప్పుడో ఏ నీనిమలో తప్ప. చదువుకున్న వాళ్ళం కొందరమున్నాం కాని ఒకరినొకరు కలుసుకోవడం చాలా అరుదు. ఎవరిళ్ళలో వాళ్ళం కూర్చున్న ముందూకాల్లా ఉంటాము. చదువుకున్నదానిని నీవు ఒక తెలివైన దొరికావు కాబట్టి నాకు ప్రాణం లేచి వచ్చినట్లయింది” అంది ఆవిడ. కమల అడిగింది. “ఈ ఊళ్లో మహిళా సంఘమేమీ లేదా అండి” అని. “ఇంకా లేదమ్మా నీవు వచ్చావు కాబట్టి ఆ ప్రయత్నమేమో చేదాం నలుగురికి మంచి కాలక్షేపమూ ఉంటుంది దాని ద్వారా ఏమైనా మంచి పనులు చేయవచ్చు కూడా” అంది ఆవిడ కమల కావడం నూచన బాగా నచ్చింది. ఇద్దరూ మహిళా సంఘం ఏవయ్యూ, ఊళ్లో విశేషాలను గురించి చాలా సేపు మాట్లాడుకున్నారు సమయమెలా ఎగిరిపోయిందో వారికి తెలియలేదు ఆఖరికి “మీరొకమారు మా యింటికి కూడా రావాలని చెప్పి నెలపు తీసుకొని ఇంటికి వచ్చివేసింది.

కమల ప్రక్క వాకిలినుంచి లోపలికి వచ్చిన వెంటనే రాజారావు “ఇప్పుడే వస్తాను ఉండు” అని ఆట ఆపుచేసి లోపలికి వచ్చాడు. “ఎక్కడికి వెళ్ళావు” అని అడిగాడు కమలని.

“నాకు తెలిసిన ఆవిడ ఒకరుంటే ఆవిడ ఇంటికి వెళ్ళానండి” అని చెప్పింది కమల.

“ఎవరావిడ. ఆవిడ భర్త పేరేమిటి? ఆయన ఏం చేస్తున్నాడు?”

“భర్త పేరు మూర్యవారాయణరావు గారట ప్రియగారట”

“మూర్యవారాయణరావు గారా? వెళ్ళే ముందు నాతో ఎంగకు చెప్పలేదు?”

“చెప్పదామనే నాకరుచేత పిలిపించాను గదా. మీరు రాలేదు.”

“ఇకముందు నాతో చెప్పకుండా ఎక్కడికి వెళ్ళకు. ముఖ్యంగా మూర్యవారాయణరావు గారింటికి అసలు వెళ్ళకు తెలిసిందా” అన్నాడు రాజారావు కనుబొమలు ముడుచుకొని.

“ఏం ఎందుకు వెళ్ళకూడదు ఆవిడ చాలా మంచిదండీ మా స్నేహితురాలి పిసతల్లి. ఇంతకుముందు రాజమండ్రీ వచ్చినప్పుడు తన ఇంటికి రమ్మని ఎన్నోసార్లు చెప్పింది. అందుచేత వెళ్ళాను” అంది కమల.

“నాకెదురు చెప్పకు. నేను వెళ్ళకూడదన్నాను అంతే వెళ్ళకూడదు. ఎదురు ప్రశ్న చేయకు” అని రాజారావు త్వరగా వెళ్ళిపోయాడు.

కమలకు కోపం వచ్చింది ఏమిటి కాననం! “వెళ్ళకూడదు” ఏమిటి? ఎందుకు వెళ్ళకూడదో ఎందుకు చెప్పకూడదు? తనే మీ తెలియనిది కాదే తనకు కారణం చెప్పవచ్చే. ఊరికే ఏమీ చెప్పకుండా వెళ్ళకూడదంటే! కమల కోపంతో దరచరా పిసగది లోకి నడచి కుర్చీలో కూలబడింది. మళ్ళీ ఆలోచించింది రాజారావును తను సరిగా అర్థం చేసుకోలేకపోయింది ఇదివరకు. అతి నెట్టువంటి వాడని ప్రతీతి కలదో అదే నిజమవుతోంది క్రమక్రమంగా. ఎలాగైనా పట్టుదలతో భర్తను దారిలో పెట్టాలనుకుంది. బెజవాడ వెళ్ళేముందు వదినగారి పెత్తనం కింద ఉండడంవల్ల ఆమెకు పిరికితనం ఎక్కువగా ఉండేది స్నేహితులతో తప్ప పలికే వారితో ఎవరితోనూ స్నేహితుగా మాట్లాడలేక పోయేది వాదనకు తప్పుకుని తిరిగేది కాని బెజవాడ వెళ్ళిన తరువాత రఘు పరిచయం ద్వారానూ, స్వతంత్రజీవనం మూలనా ఆమెకు సంపూర్ణ ఆత్మవిశ్వాస మేర్పడింది. వాదించగలననే ధైర్యం వచ్చింది తన గౌరవం నిలుపుకోవాలనే పట్టుదలకూడా పెరిగింది. భర్త నిరంకుశాజ్ఞ ఆమెలో పట్టుదలను మరింత పెంచింది భర్తను మార్చాలి తనపని లేక కాదు. ఎంతో ఓర్పుతో నేర్పుతో పనికి పూనుకోవాలి అనుకుంది.

వెళ్ళి వంటమనిషి నడిగింది “వంటఅయిందా?” అని “ఆ అయిందమ్మా బాబుగారు భోజనం చేసేశారు. ఇక మీరే తిరవాయి” అంది వంటమనిషి సుబ్బుమ్మ “బాబుగారప్పుడే భోజనం చేసేశారా? ఎప్పుడు?” అని అడిగింది కమల. “మీరు వెళ్ళిన కొద్ది సేటికే లోపలికి వచ్చారమ్మా మీరేరీ అని అడిగారు. అలా వూళ్ళోకి వెళ్ళారని చెప్పాను వంట అయిందా అని అడిగారు అయిందన్నాను అంతే వెంటనే వచ్చి భోజనం చేసి వెళ్ళిపోయారమ్మా” అని చెప్పింది సుబ్బుమ్మ “మరి వాళ్ళు అంది కమల. “వాళ్ళకు తిండితిప్పలూ ఏమిటమ్మా

ఇంటి యజమానురాలు వంటలక్కను పిలిచి ఇలా చెప్పింది: “రేపు మా అత్తగారు వస్తోంది. ఆవిడికి అన్నింటల్లనూ కారం చాలా తక్కువగా ఉండాలి. వంకాయకూర అంటే చెవి కోసుకుంటుంది మజ్జిగలో మీగడ తొరకలు ఉండరాదు. పులుసులో ఉల్లి పాయలు పనికిరావు.”

“అలాగేనమ్మా. ఆవిడి కెలా ఇష్టమో అలాచేస్తాను,” అన్నది వంటలక్క వినయంగా.

“అలా చెయ్యవద్దని చెప్పటానికే నేను పనిగట్టుకుని వచ్చాను,” అని గడమాయిం చింది యజమానురాలు.

కాఫీ టేలుంటే చాలు ఎంత రాత్రయినా ఆడుతారు” అంది సుబ్బుమ్మ “సరే నేనూ భోజనము చేస్తా” అని భోజనం చేసి తన గదిలోకి పోయి భర్త కోసం ఎదురుచూస్తూ కూర్చుంది కమల భర్తతో ఒకసారి మెల్లిగా మాట్లాడి కారణం తెలుసుకోవాలని కాని ఎంత రాత్రికీ రాజారావు రానే లేదు కమల కెప్పుడో నిద్రపట్టేసింది ఎప్పుడవచ్చాడో లోపలికి కమల లేచి చూడగా రాజారావు పడుకొని ఉన్నాడు.

కొంత పొడగైన తరువాత రాజారావు లేచాడు. స్నానం చేసి బట్టలు వేసుకున్నాడు కమల తనే టిఫిన్ పట్టుకువెళ్ళానని చెప్పి వంటమనిషి దగ్గరనుంచి స్నాన తీసుకువెళ్ళి భర్తముంగు పెట్టింది రాజారావు ఒకమారు కమలకేసి చూసి చిరునవ్వు నవ్వి “ఏం రాణిగారు తీసుకు వచ్చా రే ఈ వెళ్ళి!” అని ఫలహారం తీసుకోసాగాడు

“నిన్ను నేను ఆ ప్రియమైన భార్యనగ రకు వెళ్ళి వచ్చినందుకు కోపపడ్డా రే వెళ్ళకూడదన్నారే ఎంగకు వెళ్ళకూడదో నేను తెలుసుకోకూడదా? తెలుసుకుంటే తిప్పే ముందండీ” అని అడిగింది కమల ఎంతో సౌమ్యంగా

“తెలుసుకోదాని కేమీలేదు నేను వెళ్ళ వద్దన్నాను. అంతే వెళ్ళకూడదు.

“కాసనమా?”

“అవును కాసనమే. కాసనాన్ని శిరసా వహించాలి. ధిక్కరించకూడదు. ప్రశ్నించ కూడదు. నేనుకూడా చదువుకున్నవాళ్ళ లాగే మాట్లాడుతున్నాను కాదా?” అని నవ్వాడు రాజారావు. “నీకు కాలక్షేపం కాకపోతే ఇరుగు పొరుగు అమ్మలక్కలు కాలసినంతమంది ఉన్నారు. వాళ్ళను వీరించి కాస్త కబుర్లలోకి దింపావంటే నీకు కాలక్షేపానికి లోటు ఉండదు” అని వంట వునిషి కేక చేసి “సుబ్బయ్య ఈవిడగారు ఒకసారి తీరిక వేళ రమ్మని చెప్పించని ఇరుగు పొరుగు వాళ్ళతో చెప్ప” అన్నాడు రాజారావు. “అలాగే చెప్తున్నాను, బాబుగారూ” అని వెళ్ళిపోయింది వంటవునిషి. కమల ఈ విషయం ఇప్పటింతకన్నా ప్రస్తావిస్తే భయం లేదని, తగిన సమయం రాగానే తిరిగి ఎత్తా అని, ముందు పేకాట విషయం అడగాలని అనుకొని అడిగింది. “ఏమండీ, ఆ పేకాట లాడే వాళ్ళెవరు? వాళ్ళు నెలా రానిస్తున్నారుమీరు? వాళ్ళనుమాస్తేనే అసహ్యం వస్తోంద” అని.

“అసహ్యం వస్తోందా? అయితే వాళ్ళను తూడకు. అసలు ఎవరు చూడమన్నారు వాళ్ళను. అయినా వాళ్ళుకెం?”

“వాళ్ళు ఉత్తనీయలలా కనిపిస్తున్నారు. వాళ్ళతోనా మీ స్నేహం?”

“ఏం. ఎందుకు స్నేహం చేయకూడదు. వీం చదువుకొని ఉద్యోగాలు చేసేవాళ్ళేనా స్నేహం చేయతగ్గవాళ్ళు? మీ గతా వాళ్ళు స్నేహితులుగా ఉండడానికి తగరా?”

“నామాట విని వాళ్ళతో స్నేహం చేయకండి. వాళ్ళ స్నేహంపై మీకుకలిగే ప్రయోజన మేమీలేదు. వారి భాష విన్నారా?”

“వాళ్ళు నాకు పాతికళ్ళనుంచి స్నేహితులు. చిన్నప్పుడు కోతికోమక్కచ్చి, గోటీ విళ్ళలాడిననాటినుంచి స్నేహితులు ఈనాడు రాజీగా రాజాపించారని పాతికళ్ళ స్నేహితుల్ని వదులుకోవలసిందేనా? వాళ్ళ మాటలు మోటుగా ఉంటాయని కాదూ నీకసహ్యం. కాని అందుకే వాళ్ళంటే నా కిష్టం. వాళ్ళున్నది ఉన్నట్లు చెప్తున్నారు. లోపల ఒకటి వైన ఒకటి ఉండదు వాళ్ళకి. మాట మోటుగా ఉండవచ్చును కాని దాపరికం లేదని. కాని మీ పెద్దమనిషి స్నేహితులు పైకి తియ్యగా మాట్లాడుతారు. వెనుకనుంచి గొయ్యి తవ్వతారు” ఎదురుగా గట్టిగా తిట్టలేదుకాని చలగా కొంపలు కొల్లగొట్టే రారు. పైగా మీ పెద్దమనిషి స్నేహితుల స్నేహంమాట వరకే ఉంటుంది చెబుకోచ్చేటప్పటికీ ఎవరికీవారే యమునాతీరం. కాని

మా స్నేహితులు అవసరమైతే ప్రాణం ఇవ్వడానికైనా సిద్ధపడతారు తెలుసా?”

“అదంతా మీడబ్బు మానేసేమా!”

“డబ్బుమానే కావచ్చు. ఈ లోకంలో ప్రతివాడూ ఏదో ఒకటి మానే చేస్తాడు. కాని ఊరికే చేయడుగదా. నిష్కామంగా చేసేవాడు టెరాగ్ల ఏకొంపలమీదకో, ఏ అరణ్యాల్లోకోపోయి తపస్సు చేస్తాడు కాని మనమధ్య ఉండదు. అలాంటప్పుడు డబ్బుమానే చేస్తే తప్పా? డబ్బు లేనివాడికి స్నేహితు లేమిటి? పైగా నా స్నేహితు లందరూ నా డబ్బుకోసమే వచ్చారనుకోవటమేమిటి? అందులో కొందరికి ఏదైవని ఎకరాల బంగారు మాగాణిఉంది తెలుసా?”

“మీ మాటలకు మీ రిప్పుడు తృప్తి పడుతున్నారుకాని సమయం వచ్చినతిరువాత తప్పక తెలుసుకుంటారు నా రెటువంటి స్నేహితులైనది, వారిస్నేహ మెంత నిలకడ యైనదిని. అప్పుడు సుఖభవంమీద తెలుసుకునేకన్న ముందే ఆలోచించి తెలుసుకొని జాగ్రత్తపడడం మంచిది కాదా? వాళ్ళ మాటలు వింటూంటేనే అసహ్యం కలగడం లేదా? వాళ్ళలా స్వేచ్ఛగా మాట్లాడుతూంటే ఎలా సహించగలుగుతున్నారు మీరు?”

“ఏం. విమన్నారు? చిలక అన్నాడు నిన్ను. అంతేకాదు. అందులో తప్పేముంది? నీవునిజంగానే చిలకలా ఉన్నావు కాదనగల వారెవరు? పైగా మాలో మాకు కూడానిదీ రహస్యమూ అంటూ లేదు. వాళ్ళు నా విషయంలో ఎంత చనువుగా మాట్లాడుతారో నేనూ వాళ్ళవిషయంలో అంతే చనువుగా మాట్లాడుతాను తెలుసా మదోస్తీ అంత గాఢమైంది అయినా వాళ్ళ మాటలు మొదట్లో కొంత బాధ కలిగిస్తాయి కాని క్రమంగా అలవాటైపోయి ఆపైన బాధ కలిగించవు”

“వారూ నేనూ ఒకటేనా? మీ బాగోగులు నాకు సంబంధించినంతగా వారికి సంబంధిస్తాయా. మీతో కష్టంవస్తే కష్టం, సుఖంవస్తే సుఖం సమానంగా పంచుకోవలసిన నామాటా, ఈనాడు మీ డబ్బుమానే మునిరేవాళ్ళమాటా సమానమే అంటారా? నామాట వినండి. వాళ్ళ స్నేహం వదిలివేయండి. పేకాట మానేవేయండి. వాళ్ళ ఇలాంటి అలవాటే చేస్తారు” అంది కమల ఉత్సేహంతో.

“పేకాట ఎందుకు మానాలి? అని అడిగాడు రాజారావు తేలికగా నవ్వుతూనే.

“పేకాట దుర్వ్యసనమని మీకు తెలియదా?”

“దుర్వ్యసనమా? ఏవో పెద్ద మాట బాడానే. కాని ఇలాంటి మాటలకు నేను భయపడనులే. చెడ్డదనే కాదూ నీ అభిప్రాయం. ఎందుకు చెడ్డదో చెప్తున్నావా?”

“పొందే ఆనందంకన్న, పోయే నష్టం ఎక్కువ కాబట్టి. పేకాటవల్ల, ధనమూ, కాలమూ కూడా పోతాయి ఎంతమంది జమిందార్లు బిక్కార్లు కాలేదు ఈ పేకాటల వంటి వాటిమూలాన?”

“ఓహో అదా నీ బెంగ. నా డబ్బుకు నేనే బెంగ పెట్టుకోవడం లేదీ మధ్య నీ కందుకు ఆదుర్తా. ఇంతకీ ఖర్చు పెట్టడానికి కాదూ డబ్బూ. అటువంటిప్పుడు నా ఆనందంకోసం ఖర్చు పెట్టుకోవడం తప్పా? డబ్బు నాకోసం కాని డబ్బుకోసం నేను కాదుగా” అని నవ్వాడు రాజారావు తన తర్కానికి తానే సంతోషిస్తూ.

అప్పటికి రాజారావు స్నేహితులు వీధి వరండాలోకి వచ్చిచేరారు. “రావోయి జమిందారు! ఆటపడ్డాం” అంటూ కేకలు వేస్తున్నారు. కాఫీ కప్పులో పోసుకొని త్రాగి వెళ్ళడానికి లేచాడు. కమల చటుక్కున పరుగెత్తి గుమ్మరి కడం గా చేతులు చాపి నిలబడింది. “ఏమిటిది?” అన్నాడు రాజారావు ఆశ్చర్యంతో “కాసేపుంటే వాళ్ళే వెళ్ళిపోతారలండి మీరటు వెళ్ళకండి. నేనంటే మీ కిష్టం లేదా? నా మీద ప్రేమ ఉంటే, నేను మీకు కావలసిన దానైతే వెళ్ళకండి” అంది ప్రార్థనా పూర్వకంగా కమల.

(ఇంకా వుంది)

నారసింహ లేప్యము

బంగార తో చేరినది. మేహము నిక్షాక, నివృత్తున మొదలగువాటిని హరించివలయునర కృత్యనికలిగించును 20కు డబ్బీ రు.4 పోస్టేజి అ15. ఏ ఏ ఏ అండ్ కో, “అయుర్వేదసమాజం” పెరిడేషి, నెల్లూరుజిల్లా

ప్రేమ ధనము

ఇల్లిందల సరస్వతీదేవి

“ప్రేమ సామ్య మునుకే చెందారి.
తగలు ప్రేమ ధనము క్రింద తక్కు
గతుక అడవిలోకి చెందుతాయి. అమ్మ
నగలలో అన్నయ్యలకు భాగము లేదు” అని
మమరైలు అవలము మనము సామాన్యముగా
వింటున్న ఉంటాము.

ఈ ప్రేమ ధనముగా ఏమిటి? స్వయం
ముగా ఆర్జించి ప్రేమధన మెక్కడిది?
ప్రేమ ధనమని తెలిసి పేర్కొంటాడు? ఈ
అంశాలను తెలిసికొంటామి. క్రైస్తవుల
పూర్వము 4 వ శతాబ్దములో కాటొలిక్కిని
కాలము వరకు మనము చెప్పుటలేక ఉం
టుంది. కాటొలిక్కిని అర్థ కాటొలిక్కిని వ్రా
కాదు గనుక ప్రేమ ధనమును గురించి
పేర్కొన్న వారిలో ప్రథమము.

కాలములో తండ్రి, యావనములో
భర్త, వారకర్మములో మహారుద్రా ప్రేమ
రక్షకులుగా ఏర్పడినప్పుడు ఆమెకు లేనది
అనే సాత్తు ఎక్కడినుంచి వస్తుంది? గృహ
పాలకురాలు అన్నా గృహిణికి యజమాను
రాలు అన్నా, త్రిరపుడి అర్ధాంగి అన్నా
మురిసి నుంట్రికి చెందవలసిన అధికారాల్లే

గాని నంతాధికారాలు కాతే పోయి
నవి. కాటొలిక్కిని కాలములో ప్రేమే తురుగు
నంతనము కలగటమే ప్రధానాంశముగా
జీవిత పరమావధిగా నంతుము భావించేది.
యావనవతి అయిన విలేంతువు తునర్వివా
హము చేసుకొంటామి! ఈ కారణము
చేతనే కాటొలిక్కిని భర్త కాటొలిక్కిని అను
మతించింది. భర్తలచే పరిత్యజింప బడ్డ
భార్యలు మాతా తునర్వివాహము చేసు
కొనటానికే భర్త కాటొలిక్కిని ఒప్పించింది.
వివాహము నుంతుముగా అభించటానికే తగిన
మాత్రాలు ఏర్పడ్డాయి. ఆ కాలములో
వివాహాలు మలయాళ నగల యావనముల చేత
గాని ప్రేమ చేతగాని జరిగిన వాటికంటె,
కులము సొంతనే అధారతడి జరిగినవి
అధిక సంఖ్యలో ఉండేవి. వివాహ కాల
మందు వధువు తరి దండ్రులకు వరుడు
చెల్లించేది కులము. వివాహాలు కుల
ప్రధానముగా జరిగింపవలసి.

భార్య కేవలము విదయ నుంతుల కొరకు
వివాహము చేసుకొన్నది కాదు. ఆమె భర్త
పత్ని. గృహిణి చేతిలో ఆ ముష్టిక కుంభ
సాధన మైన కర్మ కాండ అంతా
ఉండేది. సత్కర్మ చిట్టికి కలమైన

సత్కర్మము మాతా “వారాధీన శ్రీభాగవతం” గా
భార్యాధీనమై ఉండేది. నంతుము లో
ఆమెకు విశిష్టమైన స్థానము ఉండేది. కాని
‘ఇది వాది’ అని చెప్పకొకరిన ఆత్రి
ఉండేది కాదు.

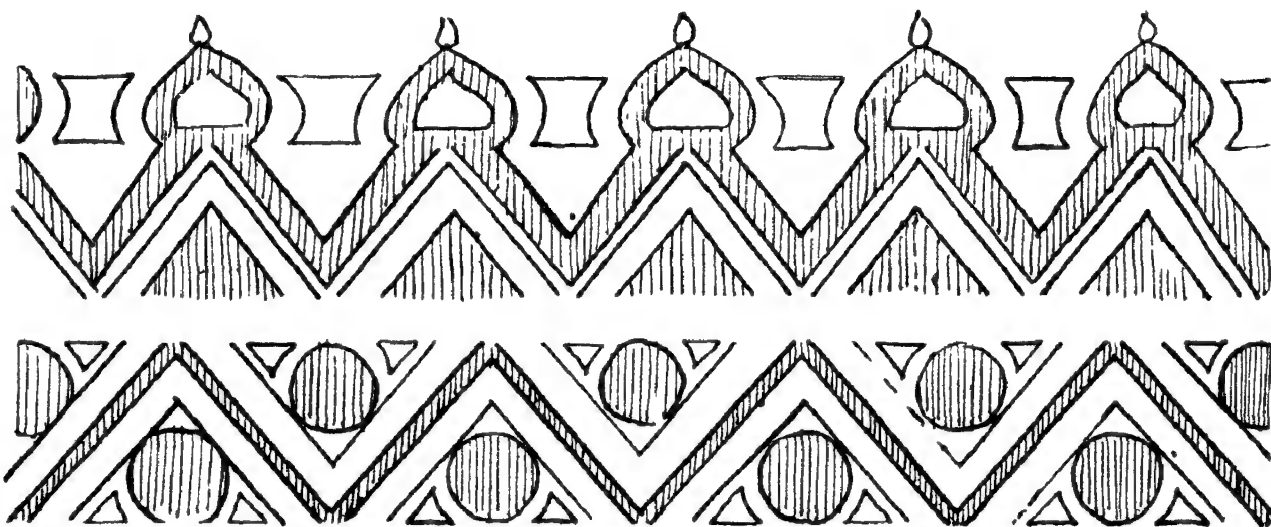
కాటొలిక్కిని ఈ పరిస్థితులను గమనించి
ప్రేమే తనదంటూ సాత్తు ఏర్పడటానికే
కొన్ని మార్గాలను ఆన్వేషించాడు. ప్రేమ
ధనానికే ప్రత్యేకించి కొన్ని నియమాల్లో
వాడు. ఈ విధముగా ప్రత్యేకించబడిన ప్రేమ
ధనానికే వారము అను మాతా ప్రత్యేకించాడు.

ప్రేమ ధనము మాతా విధములై నది.
మొదటి రకము ఆభరణాలు, రెండవరకము
అహితధనము, మూడవది కులము అని విత
రముగా నిర్వచింపబడ్డది. మొదటి రకమైన
ఆభరణాల రూపమున ఉన్న సాత్తు ప్రేమ
వివాహకాలమందు గాని అంతకు పూర్వము
గాని తరిదండ్రులు ఇచ్చిన కాలకోడును,
వరుడు యిచ్చిన ఆలంకారాలు. రెండవ
విధమైన అహితధనము ద్వితీయ వివాహము
చేసుకొన పోవు భర్త ప్రథమ భార్యకు
చెల్లించిన ధనము మూడవది వివాహకాల
మందు వధువు తరిదండ్రులకు వరుడు చెల్లించే

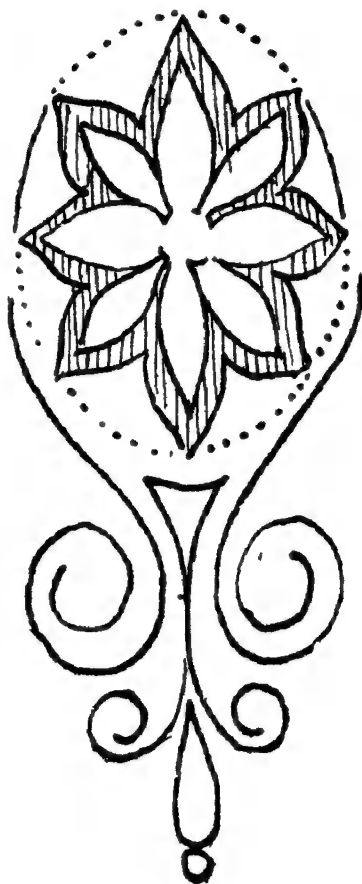
హో వి ద్వి ను

పక్కపేజీ బామ్మలోని డిజైనుకు ఎన్ లార్జ్ మెంట్లు.

చోళీ డిజైన్

చోళీకి ఈ డిజైను వేసుకోవాలంటే, గుడ్డ కి తిరించిన వెంటనే కుట్టడం కన్న, చోళీ కుట్టించిన తరువాతే కుట్టడం మంచిది. డిజైను అంచుని అంటి పెట్టుకు ఉంటుంది కాబట్టి 'ఫ్రేములో' బిగించినప్పుడు పిగిలి పోయే ప్రమాదం ఉంది అందుకని, కుట్టించిన తరువాత, అప్పుడైనా అతిశాగ్రహం తగుమాత్రంగా గుడ్డని బిగించాలి.

మరీ లేత, మరీ అంత ముదరా కాని నీలి రంగు చోళీకి ఈ డిజైను వేస్తే, చేతిమీద పువ్వులో నిలుపు గీతలు ఉన్న భాగం అంతా కనకాంబరం రంగుదారం (నెం 445) తో ముద్ద కుట్టు వేసి నింపాలి. చివరికి మధ్యలో దక్రంలా కాళీ ఏర్పడుతుంది. దీని మధ్యలో చోళీ గుడ్డకి ఒకటి రెండు బొగులు తీసేసి, ఆ చిల్లెచుట్టూ కాశా కుట్టు కుటాలి. చుక్క చుక్కలాగా ఉన్న లేఖలు రెండూ చిత్రినాల కుట్టు. దీనికి నెం 700 ఎర్రదారం వాడితే బాగుంటుంది ఈ డిజైనులో అడుగుడు ఉన్న దీపకళిక మినహా మిగతా వంకీ గీతలన్నీ ఆకుపచ్చ రంగు దారంతో కాడ కుట్టు వేసుకుంటూ పోవాలి. దీపకళిక, దాని క్రింద వున్న చిన్న సున్నా లేత ఆకుపచ్చ దారంతో ముద్ద కుట్టు వేసి నింపాలి.

మొదపట్టి డిజైనుకు ఈ క్రింది దారాలు బాగా నవ్వుతాయి

పై వరస గుడి గోపురాలలా ఉన్నవన్నీ (నిలుపు గీతలతో నిండినవి) ముదిర ఆకు పచ్చ దారంతో ముద్ద కుట్టు వేసి నింపాలి. వాటికి దిగువన ఉన్న గోపురాలు ఎర్ర దారంతో గాలుసుకుట్టు వేసి నింపితే బాగుంటుంది. పై రెండిటికీ మధ్య ఉన్న గీతలు కనకాంబరం దారంతో కాడ కుట్టు వేసుకోవాలి గోపురాలకు మధ్య ఉన్న ధమరుకాలవంటి వాటికి లేత కనకాంబరం దారంతో కాడ కుట్టు వేసుకోవాలి.

దిగువ వరసలో నిలుపు గీతలతో నిండిన వంకీ డిజైను అంతా ముదిర ఆకుపచ్చతో ముద్ద కుట్టు వేసుకు పోవాలి. దానికి ఎడా పెడా ఉన్న సన్నటి గీతలకు కనకాంబరంతో కాడ కుట్టు బాగుంటుంది. త్రిభుజా లన్నిటికీ ముద్ద కుట్టు వేసుకోవాలి. దీనికి లేత ఆకుపచ్చ దారం దక్కుగా ఉంటుంది పోతే సున్నా లన్నిటిలోను అద్దాలు కుట్టుకోవచ్చు దీనికి ఎర్రదారం బాగుంటుంది

తైల రంగు చోళీ అయితే ఇవన్నీ లేకుండా ఈ మొద పట్టి, చేతిమీద పువ్వు డిజైను అంతా లేత ఆకుపచ్చ దారంతో కుట్టుకున్నా బాగుంటుంది. లేకపోతే, మొద పట్టికి పూర్తిగా ఆకుపచ్చ దారం, చేతిమీద పువ్వు డిజైనుకి పూర్తిగా ఎర్రదారం ఉపయోగించుకోవచ్చు.

(43 వ పేజీ తరువాయి)

దిన కులము. ఇది అంతా స్త్రీ ధనమే. ఈ ధనము పైన స్త్రీకి దాన విక్రయాది సంపూర్ణాధికారాలు ఉన్నాయి.

పెనిమిటి జీవించి ఉన్నప్పటికీ దని బోయిన భార్యయొక్క స్త్రీ ధనము పైన అతిడికి ఏవిధమైన అధికారమూ లేదు. ఆమె సంతానము, స్త్రీ పురుష తారతమ్యము లేకుండా పంచుకొనవచ్చును. కుమారులు లేని పక్షమున కుమార్తెలు పంచుకొనవలసి ఉంటుంది. కుమార్తెలు కూడా లేనట్లయిన దనిబోయిన స్త్రీ యొక్క ధనాన్ని ఆమెకు తాను యిచ్చినంతవరకు భర్త తీసుకొనవచ్చును. ఆమె బంధువులు, ఆమెకు ఏ రూపముగా బహుకరించినవారు ఆరూపముగా అంతవరకూ తీసుకొనవచ్చునని ధర్మశాస్త్రములో చెప్పబడినది. ధర్మశాస్త్రములో నిర్వచించబడిన ఆస్తికి ఏవైపునా వారసులు లేనట్లయితే, దానిని రాజులు స్వాధీనపరచుకొనవచ్చునని నిర్ణయింపబడినది కాని స్త్రీ ధనము పైన రాజులకు అధికారము లేదు.

స్త్రీలకు చెందిన దంతా స్త్రీ ధనమని గొతిముడి కాలము నాటినుండే ఒక సామాన్యార్థము ఉన్నప్పటికీ కొటిల్యుని కాలములో స్త్రీ ధనము యొక్క స్వరూపము నిర్వచింపబడినది. వ్యాసకాత్యాయనులు ఈ నిర్వచనాన్నీ ఈ సత్యాన్నీ ఆమోదించారు. అని అపరార్థక యజ్ఞవల్క్యులు 'తండ్రి ఇషపూర్వకముగా వ్రాసి యిచ్చినా ఆ ఆస్తి ఆమె పేనిమిటి నశిమైపోతుంది. ఆమెకు దానిపైన అధికారము ఉండదని అభిప్రాయపడ్డారు. స్మృతిచంద్రిక కర్తకూడా వైవాదాన్నే బలపరుస్తూ ఆస్తి తండ్రి యిచ్చినదే అయినా స్త్రీ ధనములో చేరదని వాదించాడు. కాని వీరమిత్రోదయకారుడు మాత్రము స్మృతిచంద్రిక వాదనలను ఖండిస్తూ మూడువిధములైన స్త్రీధనముతోపాటు తండ్రి యిచ్చిన ఆస్తి చేర్చవచ్చునని వాదించాడు.

జగన్నాథుని వ్యాఖ్యానములో గృహశాలన చేసినందుకు భార్యకు పెనిమిటి యిచ్చినది కూడా స్త్రీధనమేనని చెప్పబడినది. ఇతర భాష్యకారులు దీనిని ఆమోదించారు. కాత్యాయనుడు మొదలైనవారు పెనిమిటి భార్యకు నగలరూపములో ఇచ్చినది, ఆప్రబంధువులు ఇచ్చిన కానుకలూ స్త్రీ ధనానికి చెందినవేనన్నారు. స్మృతిచంద్రిక, సారస్వత విలాస, మయూఖ, రాచన శాంతిశాత, వీరమిత్రోదయ, వివాద

తాండవ, వైజయంతి, బాలభట్టజీక, అనమర్క కర్తలు మొదలైనవారు యజ్ఞవల్క్యుని స్మృతి నామోదించి చేసిన వ్యాఖ్యానాన్ని అనుసరించి నవారే వ్యాఖ్యానకారుల భిన్నాభిప్రాయాలవలన స్త్రీ ధనమని చెప్పబడినదానిలో భేదాలు కలిగినవి. భిన్న దృక్పథములవలన అర్థము మారిపోతూ వచ్చినది.

జీమూతవాహనుడు ప్రాచీన వ్యాఖ్యాతల ననుసరించి స్త్రీ ధనాన్ని నిర్వచించాడు. ఆయన నూతనాలు స్మృతిచంద్రికను అనుసరించినవి. విజానేశ్వరుని దృష్టిలో స్త్రీ ధనము ఏరూపమున ఉన్నప్పటికీ ఆమెకు చెందినదంతా స్త్రీ ధనమే. దీని తరువాత 'స్థిరాస్తి కూడా స్త్రీ ధనానికి చెందినదేనా - లేక - చరాస్తిమాత్రమేనా' అను సందేహము ఒకటి ఏర్పడటానికి అవకాశము కలిగింది. ఈ తిరువ ధర్మసలలో కొంతకాలము గడిచిన తరువాత సందేహండు 'వివాహ కాలముందు కట్టుకొనుక రూపమున వస్తువుకు చెందినది, వారసత్వము వల్ల సంక్రమించినది, కొన్నది, వాటాగా లభించినది, స్వీకరించినది, నగలరూపమున లభించినది, స్త్రీ ధనము అనబడును' అని వైజయంతిలో నిర్వచించాడు.

అపరార్థుడు స్త్రీ ధనాన్ని రెండు విధములుగా విభజించాడు, సాదాయికము, సాదాయకముకానిదీనని. సాదాయికమునగా భార్యకు సంపూర్ణాధికారము గల ఆస్తి అని అర్థము. సాదాయికము కాని దానిమీద భర్త జీవించిఉన్నంతవరకూ భార్యకుసంపూర్ణాధికారము లేదని భావము. స్మృతి చంద్రిక తల్లికి చెందినది స్త్రీధనమని నిర్వచిస్తున్నది. స్త్రీ ధనముపైన స్త్రీకి సంపూర్ణాధికారాలను ఆమోదించిన దాయభాగము స్త్రీ ధనాన్ని నిర్వచింపకపోగా కొంతభాగాన్ని వేరు పరచింది. కాత్యాయనుడు ఏరకపు ఆస్తి స్త్రీ ధనములో చేరదో కచ్చితముగా తెలిపాడు. అపరిచితులచేత అభిమాన పూర్వకముగా నయినా సరే - బహుకరింపబడిన వాటిని స్త్రీ ధనములో చేర్చరాదని తీర్మానించాడు మోసము చేత గాని, దురభిప్రాయముతోగాని లభించినవి స్త్రీ ధనములో చేర్చటానికినిరాకరించాడు. వ్యాపారస్థులు నష్టము వచ్చినపుడు భాగస్వాములను నష్టించడానికి తన యింట స్త్రీధనము తప్ప మరేదూ లేదని బొంకుతారు కనుక స్త్రీ ధనమునకు ఒక పరిమితిని ఏర్పరచటము జేయుమని భావించి, రెండువేల అణాల కంటే స్త్రీ ధనము మించకూడదని స్థిరాస్తిని దానిలో చేర్చరాదని నిర్వచించాడు.

ఈ విధముగా వివిధ కాలముల శ్రీ భిన్నాభిప్రాయాలుగల స్మృతికారు భాష్యకారులూ, వ్యాఖ్యానకర్తలూ స్త్రీ ధనాన్ని గురించి నిర్వచిస్తూ వచ్చారు. ఈ వివాదాలకు గురి అయిన సంఘము స్త్రీ ధనములో ఆస్తి ఎక్కువగా కలనకుండా జాగ్రత్తపడుతూనే వచ్చింది. ఆధరణాలు స్త్రీ ధనములో చేరినవేదానిలో అభిప్రాయ భేదము ఎవరికీలేదు కనుకనూ సాధారణముగా స్త్రీ ధనము ఆధరణ రూపములోనే ఉంటూ వచ్చినది. స్త్రీలకు ఆధరణాలమీద ఆశీకలగటానికి కారణము అలంకరించుకొని సౌందర్యాన్ని ఇనుమడింపజేసుకోవాలన్న తలంపే కాకుండా ఈ భావం కూడా ఇమిడి ఉన్నదనుకోవలములో దోషములేదు. స్త్రీ ధనము విషయంలో భిన్నాభిప్రాయాలకు తావులేకుండా హిందూకోడ్ బిల్లులోనవరణ జరిగింది. ఈ కోడ్ అమలులోకి వచ్చిన తరువాత నుండి స్త్రీలకు సంక్రమించే ఆస్తిపైన వారికి అనుభవాధికారమే కాకుండా, దానాదమ వాది సర్వహక్కులు కూడా ఏర్పడుతాయి. ఈ కోడ్ అమలులోనికి వచ్చిన తరువాత కూడా వీలునామా, దానపత్రం మొదలైన వాటి ద్వారా లభించే ఆస్తిపైన మితమైన స్వామ్యాన్ని మాత్రమే పొందచేసే హక్కు ఆస్తిని యిచ్చేవారికి ఉంటుంది. ఈ కోడ్ ననుసరించి స్త్రీ ధనము స్థిరాస్తిగాని చరాస్తిగాని అయిఉండవచ్చు. వివాహానికి పూర్వముగాని, వివాహకాలముందుగాని, వివాహానంతరముగాని, వితంతువుగా ఉన్నప్పుడుగాని, విభాగముద్వారాగాని, దానపత్రము ద్వారాగాని, భరణానికి సంబంధించినదిగాని, ఇతరత్రా లభించినదిగాని స్త్రీ ధనమే అవుతుంది ఈ ఆస్తిపైన స్త్రీలకు సంపూర్ణాధికారము ఉంటుంది.

ఈ కోడ్ అమలులోనికి వచ్చిన తరువాత ఆస్తి గల స్త్రీ మరణించినట్లయితే ఈ కోడ్ లో నిర్ణయింపబడినవారు తప్ప ఇతరులు ఆమె ఆస్తికి వారసులు కాదు. జీవితాంత హక్కు మాత్రమే ఉన్నటువంటి ఆస్తి వారసత్వము ద్వారా గలిగించిన స్త్రీకి లభించినట్లయితే, ఆమె మరణాంతరము ఈ కోడ్ నిర్ణయించిన ప్రకారము ఆమె వారసులకు చెందుతుంది. విభాగము ద్వారా లభించినట్లయిన వ్యాయశాస్త్రము నిర్ణయించిన విధముగా వారసులు పొందగలరు.

ఈ కోడ్ అమలులోకి వచ్చిన తరువాత స్త్రీకి వివాహ సంబంధమైన కట్నము పైన సంపూర్ణాధికారము ఉంటుంది.

వస్తువుకు యిచ్చిన కట్నము ఎవరి ఆశీక

మూలం ఉన్న మొనరిటీ బెళ్ళగానే ఆమె స్వాధీనము చేయవలసి వుంటుంది. మొనరిటీ బెళ్ళకుండానే ఆమె గతించి నటించే ఆ ఆస్తి ఈ కోడ్ లో నిర్ణయించబడిన వారసులకు చెంగుతుంది.

కట్టుమనగా వివాహ కాలమున గుర్తుంటే వారగాని అర్హిటీ వారుగాని వసువుకు యిచ్చినది.

వీలునామా వ్రాయకుండా ఏ స్త్రీ ఆయినా మరణించినట్లయిన ఆమె ఆస్తికి వరుసగా ఈ క్రింద పేర్కొనబడినవారు వారసులవుతున్నారు. మొట్ట మొదట ఆమె సంతానానికి, స్త్రీ పురుష తారతమ్యము లేకుండా, సమానముగా చెందవలసి ఉంటుంది. ఈ సంతానములో మృతి చెందిన కుమార్తెల కొద్దలు, మృతి చెందిన కుమారుల కొద్దలు కూడా చేర్చబడుతున్నారు. సంతానము తరువాతి క్రమములో చనిపోయిన స్త్రీ పెనిమిటి హక్కు దారుకు అవుతున్నాడు. వీరెవరూ లేని పక్షమున ఆస్తి చనిపోయిన స్త్రీ తిరువండ్రులకు చెందవలసి ఉంటుంది. వీరి తరువాత తండ్రి ఆస్తికి వారసులయిన వారికి చెందివలసి ఉంటుంది. వీరి తరువాత తల్లి ఆస్తికి వారసులయిన వారికి చెందుతుంది. వీరి తరువాత పెనిమిటి ఆస్తికి వారసులయినవారికి చెందుతుంది.

హిందువుల వారసత్వానికి కొరగానికి సంబంధించిన భాగమును లోక్ సభా సభ్యులు జాయింటు కమిటీలో చేరి సవరించవలెనని రాజ్యసభి చేసిన సిఫారసును లోక్ సభి ఆమోదించింది. రాజ్యసభిలో ఈ ప్రతిపాదన 1955 మార్చి 25 వ తేదీన జరిగిన సమావేశములో ఆమోదించబడి, మార్చి 28 వ తేదీన లోక్ సభకు అందచేయబడినది. ఆనాటి సమావేశములో, లోక్ సభా సభ్యులలో 30 మంది సభ్యులను నియామకముచేసి, వారిని జాయింటు కమిటీతో కలిసి పని చేయవలసినదని నిర్ణయించటము జరిగింది. ఈ 30 మందిలో రెగురు స్త్రీలు క్రిమతులు రాధకేశ్వరీ సిన్హా, ఉమానాథా, జయశ్రీ తాయ్జీ, సుచేతా కృపలాని, కేసాబి కర్ర గారలు ఉన్నారు.

నూతనముగా సవరింపబడిన హిందూ కోడ్ బిల్లు ప్రకారము సంతానములో స్త్రీ పురుష తారతమ్యము లేకుండా సమాన భాగము పొందటానికి అధికారము లభించింది. ఈ బిల్లు రాజ్య సభిలో సవరించు 30 న ఆమోదించబడినది. ★

గురు ప రీ క్ష

(7-వ పేజీ తరువాయి)

వార్తకుండా చూచింది. ఆమెకళ్ళు జేవులించాయి! కాని ఆ మాపులకన్నీటిలో మునిగిపోయాయి! శిష్యులకు అంతవరకు భౌమ్యునియెడల కలిగిన భయభక్తు లను మాత్రమేనా మిగలకుండా ఆంధ్రించి పోయాయి! వారిందిరు ఆచార్యునినుశ్చేష్టి తాలు తిలుచుకొని ఉగ్రులైనారు!

కన్నీళ్ళతో తడిసిపోయిన కామ్యూనిస్టుని గడ్డం చివల్లించి కన్నీటి దిండువు లింకా ప్రవహిస్తూనే ఉన్నాయి! గురు పత్ని ఒకటిలో తలదాచుకున్న ఉపమన్యుని చుట్టూ స్పృశించి గడ్డ దంతో ఒజ్జిపోతూ భౌమ్యునితనితో ఇలా గన్నాడు: "నా చిట్టి తండ్రి! ఉపమన్యూ! నిన్నెన్నో విధాలుగా హింసించాను. ఎంతో రాక్షసత్వం వహించాను! కాని ఈ వేదాన్యాయనం మహా కింకళమైనటువంటి అసిధారా వ్రతం నాయనా! అలసులకు, శ్రద్ధాహీనులకు, పేదజ్యోతి దర్శనం కానేరదు! నీ అభినివేశము, నీ అన్యాయన దీక్ష పరీక్షించడానికి నిన్నిన్నివిధాలుగా బాధించాను! నా శిష్యులెవరున్నా ఇంతటి గురు పరీక్షకు తాగుకోలేదు! కనక నే వారెవరున్నా మంత్ర ద్రుప్తులు కాలేకపోయినారు! నీ అభినివేశం చీకటిలు కూడా

ఈ శతాబ్దంలో జరిగిన రెండు గొప్ప సంఘటన లేమిటని ఒక రాజకీయవేత్తను ఒకరు అడగ్గా

"ఈ శతాబ్దంలో రెండు సార్లు ప్రపంచశాంతి సంభవించింది" అని సమాధాన మిచ్చాడు.

హరించదగ్గది. నీకు సాంగ పేద జ్యోతి సందర్భం కాగలదు! నా శిష్యులలో నీ వొక్కడే వే మంత్ర ద్రుప్తు కాగలవు!"

ఉపమన్యుడు అటు ఇటు తిరుగుకుంటూ ఆయన పాదసన్నిధిని సాష్టాంగ నమస్కారం చేశాడు. శిష్యుల సాధు వాదాలు మిన్ను ముట్టాయి.

ఆచార్యుడు ఉపమన్యుని శీతశక్తి "ఉపమన్యూ! ఒక్కసారి అశ్వినీశేవ తలను స్తుతించుకో! తిరిగి నీకు దివ్యమైన దృష్టి లభిస్తుంది లే!" అన్నాడు ఉపమన్యుడు, శిష్యులు, ఆచార్యుల దంపతులు ఒక్క గొంతుతో పేద మంత్రాలుచ్చుస్తూ అశ్వినీ దేవతల ననేక విధాలుగా స్తోతాలు చేశారు!

చెంబనే ఉపమన్యుని నేత్రాలుజ్యోతుల్లా వికసించాయి! పక్కనే ఉన్న లేగ దూడ అతని చేతివేళ్ళు పుసుచుకుంటూ "అంభా! అని అరిచింది! దట్టంగా కాయమబ్బలు పట్టిన ఆకాశంలో తపకక్కుని ఒక్క మెరుపు మెరిసింది! ★

టామెసాయర్ ప్రపంచయాత్ర

అనువాదం :

నండూరి రామమోహనరావు

వెల రు 2-0-0

తపాలాఖర్చు ప్రత్యేకము

ఆంధ్రగ్రంథమాల - మ ద్రాసు 1.

మంచి - చెడూ

వెల 2-0-0

జానువర్య ప్రత్యేకం

ఆంధ్రగ్రంథమాల,

మద్రాసు-1.

[ఇంకా తెర లేవలేదు. తెర మెరుకనుంచి విగ్ధరగా మాటలు వినిపిస్తుంటాయి.]

మొదటి గొంతు: పాపానికి ప్రతి ఫలం ఎప్పుడైనా అనుభవించవలసిందే సింహాద్రి! వద్దు. నా మానాన నన్ను వదలిపెట్టు.

రెండో గొంతు: వదలిపెట్టడమే! సాధ్యంకాదు. బ్రతుకుపైన ఆశ వదులుకో చలపతి! మూడు ఊణాలు మాత్రమే గడువిస్తున్నాను.

మొ. గొంతు: (గాఢద్యంతో) వద్దు సింహాద్రి!

రెం. గొంతు: లాభంలేదు. ఈ ఊణమే నీది. కళ్లుమూసుకుని దేవుణ్ణి ప్రార్థించుకో.

మొ. గొంతు: సింహాద్రి! సింహాద్రి!

[భామ్యుని పిస్తోలు కాల్చిన

పాత్రలు

చలపతి } వ్యాపారంలో భాగ
సింహాద్రి } స్వాములు.
విశ్వం: నిరుద్యోగి
రంగయ్య: నౌకరు
సత్యనారాయణ: సబ్ ఇన్స్పెక్టరు.

చప్పడుతోబాటు, తెర మెల్లగా పైకి లేస్తుంది. టేబిల్ కు ప్రక్కన చలపతి హృదయంపైన రక్తం ప్రవిస్తుండగా క్రింద పడివున్నాడు. సింహాద్రి పిస్తోలును శుభ్రంగా తుడిచి టేబిల్ పైన వుంచి పారిపో దానికోసం ద్వారందగ్గరకు పరుగెత్తుతాడు. ఇంతలో అడుగుల నవ్వడి వినిపిస్తుంది. సింహాద్రి కంగారుపడిపోతుండగా, నల్లద్దాల

కళ్ళజోడు వేసుకున్న విశ్వం ద్వారం దగ్గరికి వచ్చి నిలబడతాడు.]

సిం: ఎవరు నువ్వు? ఏం కావాలి? వి: చలపతిగారికోసం వచ్చానండీ!

సిం: ఎందుకూ? నీపేరు?

వి: నన్ను విశ్వం అంటారండీ. పూర్తిపేరు విశ్వనాథమూర్తి. ఇంకా అరగంట కూడా కాలేదనుకుంటాను. ఫోనులో చలపతిగారితో మాట్లాడాను. ఆయన నన్ను శత్రుణమే బయల్దేరి రమ్మన్నాడు.

సిం: (ఆలోచనగా గడ్డాన్ని తడవుకుంటూ) లోపలికి వచ్చి కూకో.

వి: చలపతిగారున్నారండీ?

సిం: ఉన్నారులే.

వి: (లోపలికి వచ్చి) ఎక్కడ కూచోమంటారండీ!

నల్లద్దాల కళ్ళజోడు

మూలం:

అనుసరణ:

తామస్ కెయిన్

మధురాంతకం రాజారాం.

సిం: అది కూడా చెప్పాలేమిటి! (విశ్వం చేతిని పట్టుకుని కుర్చీ దగ్గరికి లాక్కెళ్ళా) ఈ కుర్చీపైన కూవో. (ద్వారందగ్గరికి వెళ్ళి) రంగయ్యా! రంగయ్యా! ఏమైపోయావురా బాబూ!

వి: (పైకి లేస్తూ తొట్టు బాటుతో) ఏం జరిగిందండీ! ఎందుకలా గాబరా పడుతున్నారు?

సిం: వివరాలన్నీ తీరిగ్గా విందువుగానీ, నువ్వు నెమ్మదిగా కుర్చీపైన కూవో.

రం: (తొందరగా ప్రవేశిస్తూ) బలిచారాండీ!

సిం: బలిచానా! నెత్తిన నోరు పట్టుకుని మొత్తుకుంటున్నానురా బాబూ! చలపతి చనిపోయాడు. హత్య! ఘోరమైన హత్య! క్రిందికి వెళ్ళి పోలీసుస్టేషనుకి ఫోను చెయ్. ఇదిగో! హంతకుడు పట్టుబడిపోయాడని కూడా చెప్ప.

రం: (నిష్క్రమిస్తాడు.)

వి: అదేమిటండీ! చలపతిగారు చనిపోయారని చెబుతున్నారు!

సిం: చలపతి చనిపోయినట్టు నేనుమాత్రం చెబుతున్నానా! ప్రపంచంలో ఎవరైనా నానకే ఇప్పుడు చలపతిని చూస్తే చనిపోయాడనే నిర్ణయిస్తారు. ఆమాటకొస్తే యిది ఆయువు మూడి చనిపోవడం కాదు. విశ్వంగానూ! ఖానీ! పచ్చి ఖానీ!

వి: దుర్మార్గుడు! ఎవడండీ వాడు?

సిం: (వికటంగా నవ్వుతూ) మంచి ప్రశ్నే! ఆ దుర్మార్గుడెవరో నీకే తెలియదా విశ్వం? బాగుంది, బాగుంది!

వి: అబ్బబ్బ, నాకేం విక్కులు తోచడం లేదండీ!

సిం: ఐతే కొంచెం వివరించమంటావా విశ్వం! విను. చలపతికోసం నేను మేడమెట్లెక్కి వస్తున్నాను. పిస్తోలు కాల్పు చెవుల్లో గింగురు మని మారుమోగింది. ఒక్క పరుగుతో ఈ గదిలోకి వచ్చిపడ్డాను. అప్పుడు తమరు వేలిముద్ర లెక్కడ కనపడతాయోనని ముందు జాగ్రత్తతో పిస్తోలును తుడిచి శుభ్రం చేసి తేబిల్ పైన పెడుతున్నారు. నేను కనబడగానే హడలెత్తిపోయి, దాన్ని మళ్ళీ పైకితీసి నాక్కుడా గురిపెట్టారనుకోండి. ఐతే వీడు చలపతి కాడండీ విశ్వంగానూ! సింహాద్రి! వీడిదగ్గర తాటాకు చప్పుళ్ళు సాగవు.

వి: బాబ్బాబూ! నేనే పాపమూ ఎరుగను. చలపతిగారితో నా కలాటి విరోధమూ లేదు. ఆయన్నింతకుమునుపు నేను చూడనైనా చూడలేదు. అకారణంగా నేనిలాటి పని ఎందుకు చేస్తానండీ?

సిం: ఏమో! ఆ కారణం నువ్వు నాకెందుకు చెబుతావు! ఉండు. ఈ అద్భుత గాథని వినడానికి పోలీసు లీచాటికి వస్తుంటారు.

వి: నాకేం తెలియదండీ బాబూ! నే నిక్కడికి వచ్చేసరికే మీరు గదిలో వున్నారు. నన్ను చూడగానే మీరు...

సిం: అబద్ధాలు! అన్నీ అబద్ధాలు! ఐనా నా పిచ్చిగానీ లారీ దెబ్బలు పడకపోతే నిజమెలా బయటికొస్తుందిలే!

వి: అబద్ధాలు కావండీ! నేను మేడ మెట్లెక్కుతుండగా కాల్పు

వికపడింది. ఇక్కడికి వచ్చి నిలబడ్డాను. ఏదో వానన నాదాకా వచ్చింది. ఇప్పుడు తెలుస్తోంది, అది నల్లమందు వానన. చలపతిగారిని చంపింది మీరు. (మెల్లగా) మీరా నేరాన్ని నాపైకి తోయాలనుకుంటున్నారు. ఇది అన్యాయం! అక్రమం! (వెళ్ళిపోదాని కుద్యమిస్తూ పైకి లేవబోతాడు).

సిం: (కదలనీయకుండా విశ్వం భుజాలు పట్టుకుంటూ) అసాధ్యుడివే నోయ్ విశ్వం! కాని నీ కుప్పిగంతులు ఈ హనుమంతుడి దగ్గర సాగుతాయా చెప్ప. పోనీ, చలపతికి నీకూ వున్న సంబంధమేమిటి? అతణ్ని నువ్వు పెడుక్కుంటారావలసిన అవసరం?

వి: ఆయన నాకు ఉద్యోగం యివ్వడానికి ప్రయత్నిస్తానన్నాడు. అందుకోసం తనని కార్యాలయంలో కలుసుకోమన్నాడు.

సిం: ఉద్యోగమా! నీకు చలపతి ఉద్యోగం యిస్తానన్నాడా! కాదు, కాదు. ఇవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తానని మాత్రం అన్నాడు కదూ!

వి: ఆయన నన్నిక్కడికి రమ్మన్నాడండీ!

సిం: నీకు తెలుసో తెలియదో విశ్వం! వ్యాపారంలో నేనూ, చలపతి భాగస్వాములం. నాతో సంప్రదించకనే చలపతి నీకు యివ్వదలిచాడన్నది వట్టి గాలికబురు. డియర్ విశ్వం! నువ్వుంతకంటే మంచి కారణం ఊహించుకోడం ఎందుకైనా మంచిది. పోనీ, అతడు నిన్ను రమ్మని వ్రాసిన ఉత్తరంవుంటే చూపిస్తావా ఒక్కసారి!

వి: ఉత్తర మెక్కడికండీ!

అయినా నేనూ భోనులో మాట్లాడుకున్నాం.

సిం: బాగుంది. ఏ తేయిదేమంత బలమైన కారణంగా కనిపిస్తుందో విశ్వం! ఇలాటి కథని ఎంతటి పనికిమాలిన నేరస్థుడయినా యిట్టే ఊహించుకోవచ్చు. వెరీ సారీ! నీలాటివాళ్ళు మరి కొంచెం నమ్మదగ్గ చక్కటి కథలు ఊహించుకోవాలి విశ్వం! ఇప్పుడు నేను వాస్తవంగా జరిగిన కథ చెబుతాను. నువ్వు దొంగవి! ఈ గదిలో ఇనప్పై తెరవడానికి ప్రయత్నిస్తుండగా నువ్వు చలపతి చేతిలో పడిపోయావు. పారిపోవడానికి దోపదొరక్క నువ్వతణ్ణి కాల్చి చంపేశావు. అయ్యో చలపతి! నీకు రావలసిన చావుకాదిది!

[ఇన్స్పెక్టరు సత్యనారాయణుని కంటబెట్టుకుని రంగయ్య ప్రవేశిస్తాడు.]

రం: ఇన్స్పెక్టరు సత్యనారాయణగారు బాబూ!

సిం: సమస్కారమండీ! నేను సింహాద్రిని. చనిపోయిన చలపతి, నేనూ వ్యాపారంలో భాగస్థులం. ఈరోజు నే నిక్కడికి వచ్చేసరికి...

వి: ఇన్స్పెక్టరుగారూ! మీరు దేవుడిలా వచ్చారు. నిజానికి నా కేమీ తెలియదు. నేను మీకు అపరిచితుణ్ణిగాను. నే నీలాటివాడినో మీకు తెలుసు. ఈరోజు నేను చలపతిగారి కోసం...

సిం: కాదండీ! చలపతికోసం నేను...

వి: అబ్బే కాదండీ! చలపతిగారి కోసం నేను...

స: ఆగండి! ఒక్కమనిషి ఒక్కసారిగా ఒకరి మాటలు మాత్రమే వినడానికి సాధ్యమౌతుంది. మొదట సింహాద్రిగారూ, మీరు కానివ్వండి.

వి: అసలు విషయం చెప్పనివ్వండి ఇన్స్పెక్టరుగారూ! ఆయన నేరాన్ని నాపైన తోయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

స: సరే. నువ్వంతటి తోడుకో విశ్వం. మీరు ఉపక్రమించండి సింహాద్రిగారూ!

సిం: నేను వ్యాపారంలో చలపతికి భాగస్వామినని చెప్పాను కదండీ!

స: చెప్పారు.

సిం: పదిహేను నిమిషాలైవుంటుంది. మేడమెల్లెక్కుతూ పిస్తోలు కాల్చి విన్నాను. పరుగుతో గదిలోవచ్చి పడేసరికి చలపతి క్రింద పడివున్నాడు. ఇతడేమో పిస్తోలును శుభ్రపరచి టేబిల్ పైన వుంచుతున్నాడు. హఠాత్తుగా నేను గదిలోకి రాగానే ఇతడు నన్ను ఒక చెయ్యి చూడ్డానికి ప్రయత్నించాడు. కానీ సాధ్యంకాలేదు. నే నితణ్ణి కుర్చీపైన కూలదోసి ఘానాఖరును పిలిచి మీకు భోనుచేయమన్నాను. మీరు సరిగ్గా సమయానికి ఆదకున్నారు.

స: ఇంతకు మునుపు మీకీ మనిషిలో పరిచయం లేదండీ?

సిం: అబ్బే, ఇతడేవరో నాకు తెలిసింది యిప్పుడే కదండీ?

స: ఎప్పుడు?

సిం: ఇప్పుడే, ఈ గదిలో ఇతడు చలపతి శవం ఒక్కన కనబడినప్పుడు. ఎలాగూ ఇతడు మీతో అప్పుడే

నవల అమ్మడానికి మార్గం

ఒక వార్తాపత్రికలో ఈ ప్రకటన పడింది. "కోటిశ్వరుడు, అందగాడు, యువకుడు అయిన ఒక ఆసామికి వధువు కావలెను. వధువు అందచందములలో నేమి, గుణశీలములలో నేమి ఫలానా రచయిత వ్రాసిన నవలలోని నాయికను పోలియుండవలెను."

ఈ ప్రకటన ఎడిన ఇరవైనాలుగు గంటలలో ఆ నవల కాపీలన్నీ ఆ ముద్దై పోయాయి.

పరిచయం కలుపుకున్నాడు గదండీ!

స: నిజమే. విశ్వంతో మాకు చాల రోజులనుంచీ పరిచయంవుంది.

సిం: పోలీసువాళ్ళకీ, దొంగలకీ తెలిసినా తెగని సంబంధం కదండీ మరి!

వి: ఇన్స్పెక్టరుగారూ!

స: నువ్వు మరికొంత నేపు ఊరుకోవాలి విశ్వం. ఎక్కడ రంగయ్య?

రం: ఇదిగో ఉన్నానండీ!

స ఇందును గురించి నీ కే తెలుసు?

రం: నాకాండీ! నాకు తెలిసిందేమంత...

స: పోనీ, నీకు కాల్చు వినిపించింది కదూ!

రం: అప్పుడు నేనది కాల్చానుకో లేదండీ! రోడ్డులో బస్సు పైరేదైనా బర్స్టు అయివుంటుందనుకున్నాను.

స: అలాగా! అప్పుడు పైమెం తయివుంటుంది?

రం: ఏమో! నేను గడియారం చూడలేదండీ!

స: అబ్బే, చూచివుండవులే. ఈ ప్రశ్నకు మాత్రం నువ్వు బాగ త్రగ్గా సమాధానం చెప్పాలి. నువ్విక్కడికి వచ్చేసరికి సింహాద్రిగా రెక్కడున్నారు? విశ్వం ఎక్కడున్నాడు?

రం: ఇతడేమో ఖుర్చీలో కూచునివున్నాడండీ. మరి సింహాద్రి గారేమో నన్ను పిలుస్తూ ద్వారం దగ్గర నిల్చున్నారు.

స: పిస్తోలు?

రం: అదేమో, యివ్వడక్కడందో అక్కడే కనిపించిందండీ!

స: సరే నువ్వు వెళ్లిపోవచ్చు. ఇక నువ్వు కానీయ విశ్వం.

వి: నన్నేం చెప్పమంటారు ఇన్ స్పెక్టరుగారూ! ఇదంతా మోసం గదా.

స: నువ్వెందుకొచ్చా విక్కడికి?

వి: ఉద్యోగం కోసం.

స: ఏమిటా వుద్యోగం?

వి: పైపిస్టు గానండీ! మీకు తెలుసు పుట్టకతోనే నేను దురదృష్టవంతుణ్ణి. పైవే నేర్చుకోడానికి చాలా కష్టపడ్డాను. ప్రత్యేకంగా ఒక ప్రవీణుని దగ్గర శిక్షపొందాను. ఇంతవరకూ నేను పనిచేస్తున్న కార్యాలయంలో వాళ్ళ కి క పైపిస్టుతో అవసరం లేకపోయింది. ఒకమిత్రుడు చలపతి గారి తో మాట్లాడమన్నాడు.

స: మాట్లాడావా?

వి: ఘోనులో మాట్లాడానండీ! ఆయన నన్ను యిక్కడికి రమ్మన్నాడు.

స: సరే, ఇక నువ్వురుకుని ఒక

బాలగేయం:

మా దేశం

రెంటాల గోపాలకృష్ణ

పాడిపంటల తల్లి మా భరతమాత
బంగారు గడ్డయే! మా భరతమాత!

విశ్వసౌందర్యాలు పెదజల్లు మా తల్లి
విజ్ఞానదీపికలు వెలిగించు మా భూమి!
పుష్కల పుట్టిల్లు, ధర్మాల కిది నలభు
దేశదేశాలలో ఖ్యాతిగాంచిన తల్లి!

గనులన్ని త్రవ్వాలి, ధనరాసు లెత్తాలి
ధగధగా వెలిశేటి నగరాలు లేవాలి!
మా భూమి పండాలి, మా ఇల్లు నిండాలి
మా దేశ మాకాశదీపమై వెలగాలి!

నదులన్ని నిండాలి, పొలములో పారాలి
నవభాగ్యములు పండి, గాడెలే నిండాలి!
కవులు, గాయక శిల్పకారులందరు గూడి
నవ్యశోభలతోటి నాట్యాలు చేయాలి!

ఇది శాంతిమందిరం, భూలోక నందినం
ఇది సత్యసాధనం, ఇది నిత్యమంగళం!
పాడిపంటల తల్లి మా భరతమాత
బంగారు గడ్డయే! మా భరతమాత!

సారి నన్నీ పిస్తోలు పరీక్షించ/నివ్వు.

సిం: ఏంలాభమండీ! ఈ హంతకుడు మహాచతురుడు. నేను వచ్చేసరికి పిస్తోలుమీద ప్రేలిముద్రలు కనబడనియకుండా తుడిచి...

స: ఈ సంగతి మీరు యింతకు ముందే ఒకసారి చెప్పారు కదండీ! (భూతద్దంతో పిస్తోలును పరిశీలిస్తూ) మీరన్నట్టు పిస్తోలు శుభ్రంగా వుంది. ప్రేలిముద్రలు కనపడ్డం లేదు. (ఆలోచనతో అటూ,

యిటూ తిరుగుతూ వున్నట్టుండి) సింహాద్రిగారూ! మీరు వచ్చేసరికి హంతకుడెక్కడ నిలబడివున్నాడో చెప్పగలరా?

సిం: సరిగ్గా యిక్కడే నిలబడి వున్నాడండీ! ఒక్కయింపీ కూడా బేబందులేకుండా చెబుతున్నాను.

స: ఈ విషయంలో ఎంత మాత్రం సందేహం లేదన్నమాట! (56-వ పేజీ చూడండి)

మార్టిన్ రాట్టర్

మూలం. ఆర్. ఎమ్. బాలన్ట్రైస్

21

మార్టిన్ రాట్టర్ ను గదిలో బంధించిన తరవాత రెండు గంటల పైగా ఎవరూ అతన్ని చూడడానికి రాలేదు. బాగా చీకటిపడిపోయింది ఆకలి దహిస్తోంది. ఎలా తప్పించుకుపోవడమో అని ఆలోచించాడు. కొంతసేపటికి తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. సీగ్లో బానిస ఒకడు లోపలికి వచ్చాడు. నాలుగు చక్కని కొవ్వొత్తులు తీసుకువచ్చి లోపల పెట్టాడు. ఇంకో బానిసవచ్చి బల్లమీద భోజనం అమర్చాడు. తరవాత ఇద్దరు బానిసలూ తలుపులు వేసి వెళ్ళిపోయారు.

మార్టిన్ కు ఇదేమీ అర్థంకాలేదు. భోజనం చూస్తే నోరురిపోతోంది. అన్ని రకరకాల పదార్థాలు, పళ్ళు అతను ఎన్నడూ చూడలేదు. చీకటి కొట్టులో బంధించి ఈ ఖరీదైన భోజనం వంకించడం చూస్తే గనుల అధికారి చాలా చిత్రమైనవాడిలాగా ఉన్నాడనుకున్నాడు. లేచి భోజనం ఆరగిద్దామనుకుంటూండగా తలుపులు మళ్ళీ తెరుచుకున్నాయి. బారన్ ఫగోసీ లోనికి వచ్చాడు. తలుపులు మూశాడు. చేతులు ముడుచుకుని, టోపీ కిందించుచు మార్టిన్ ను చూస్తూన్నాడు.

మార్టిన్ కోపం పట్టలేకపోయాడు. “ఏం వేళా కోపం ఇది మహాశయా? నన్ను అన్యాయంగా బంధించింది చాలక, వెక్కిరించడానికి వచ్చావా?”

దీనికి బారన్ ఫగోసీ సమాధానం ఏమీ ఇవ్వలేదు. వాతాత్మకంగా మార్టిన్, దగ్గరికి మాకి బలిష్ఠమైన

హస్తాలతో అతన్ని కాగించుకుని పిముకలు విరిగి పోయేంతగా నలిపివేశాడు.

“మార్టిన్! మార్టిన్! నువ్వేనా బాబూ! నా చిట్టితండ్రి! నిన్ను చూసి ఎన్ని నెలలైంది? నిన్ను మళ్ళీ చూస్తానని అనుకోలేదు నాయనా!” అని అతి కష్టమీద గద్గదస్వరంతో అన్నాడు బారన్ ఫగోసీ; కాదు కాదు బార్నీ ఓప్లనగన్.

అతడు బార్నీయే అని తెలియగానే మార్టిన్ నంతోవం చెప్పతరంకాదు. ఒక పావుగంటనేపు వారు నంతోవంతో ఉక్కిరిబిక్కిరై సరిగా మాట్లాడలేక పోయారు.

బార్నీ తన టోపీ తీసివేశాడు. మార్టిన్ పక్కన కూర్చున్నాడు. “అకలిగా ఉన్నావేమో, ముందు భోజనం కానియ్. తరవాత మాట్లాడుకుందాం,” అన్నాడు.

భోజనంచేస్తూ మార్టిన్ అడిగాడు: “నువ్వొక్కడికలా వచ్చావ్? నీ పని మహారాజభోగంగా ఉండే?”

“నే నిక్కడికి నాలుగు నెలలకింద వచ్చాను. ఈ గనికి ఒక ఐరిష్ వాడు యజమాని. నేనూ ఐరిష్ వాణ్ణి అని తెలుసుకుని చాలా ఆదరించాడు. నన్ను తన దగ్గరే ఉంచుకున్నాడు. ఒకరోజున అతడు తన కిక్కిడ ఏమీ తోచడంలేదని, తాను రియోడి జనిరో (బ్రెజిల్ రాజధాని) వెళ్లిపోతాననీ, తన స్థానంలో నన్ను ఇక్కడ ఉండమనీ బతిమాలుకున్నాడు. నేను ఐరిష్ వాణ్ణి తెలిసి అందరూ మోసంచేయడానికి

క్రయత్నిస్తారని, అందుచేత వీరవ్యక్తగానో బోలిష్టా వాడుగానో నటించమని చెప్పాడు.”

“అయితే ఈ గనికి నువ్వే అధికారివన్నమాట” అని మార్టిన్ అడిగాడు.

“అవును. రాబడిని ఎప్పటికప్పుడు రియోడిజన్ రోకి పంపించేస్తున్నాను. కాని నా కిక్కడ ఏమీ బాగాలేదు. ఎప్పుడు మళ్ళీ సముద్రయానం చేస్తానా అని ఆదుర్దాగా ఉన్నది.”

“మీ యజమానికి కోశంతాదూ, నువ్వు వెళ్లిపోతే?”

“రాదు. నా కప్పుడు వెళ్లిపోవాలనుంటే అప్పుడు వెళ్లిపోవచ్చనీ, వెళ్లిపోయేటప్పుడు ఇక్కడి ఇంగ్లీషు దుబాసీకి పని అప్పజెప్పి బొమ్మనీ ఆయన నాతో అన్నాడు. ఒక పారంరోజుల్లో బహుశా మనం బయల్దేరవచ్చునుకుంటాను. ఒకటో రెండో వజ్రాలు జేబులో వేసుకునేది, మాట్లాడకుండా వచ్చినదారి పట్టేది. అంతే” అన్నాడు బార్నీ మైపు వెలిగించి గట్టిగా దమ్ము లాగుతూ.

మార్టిన్ తాను రెడ్ ఇండియన్ల నుండి ఎలా తప్పించుకుని వచ్చిందీ చెప్పాడు. తరవాత బార్నీ తా నెలా పారిపోయివచ్చిందీ చెప్పసాగాడు. అతడు చెప్పిన దిది:

బార్నీని బంధించిన ఇండియన్లు అతన్ని తమతో బలవంతాన లాక్కుపోయి ఎక్కడో పర్వతాల మధ్య ఉన్న తమ గ్రామానికి చేర్చారు. మాటిమాటికీ అతడు తప్పించుకుపోవాలని ప్రయత్నాలు చేయడం చేత వారతన్ని కాళ్లు చేతులు కట్టివేసి ఒక చిన్న గుడిసెలో పడేసిఉంచారు. అలా మూడు వారాలపాటు ఉన్నాడు. ఒక వృద్ధ ఇండియన్ స్త్రీ అతనికి ఆహారం తెచ్చిపెట్టేది. బార్నీ ఆమెను చూసినప్పుడల్లా చిరు నవ్వు నవ్వుతూ, తియ్యని మాటలు మాట్లాడుతూ, మంచి చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించాడు. అతని భావ ఆమెకు అర్థంకాక మొదట్లో ఆమె ఏమీ పట్టించుకు నేది కాదు. నెమ్మదిగా అతడు చెప్పేదాని భావం గ్రహించి అతనిపట్ల సానుభూతి కనబరచింది.

ఒకరోజున అతడు మార్టిన్ ను, స్వదేశాన్ని, తాను కోల్పోయిన స్వేచ్ఛాజీవితాన్ని తలుచుకుని తనలో తాను కుమిలిపోతున్నాడు. ఆ సమయంలో

వృద్ధురాలు భోజనం పట్టుకుని ప్రవేశించింది. ఆమె వంక అతడు అతి దీనంగా చూశాడు. ఆ చూపులో భావం ఆమె గ్రహించింది. బొడ్డులో దోపుకుని వచ్చిన ఒక చాకునుతీసి పొరపాటున పడేసినట్లు అతని దగ్గరిగా పడేసి, గబగబ గుడిసెవిడిచి వెళ్లిపోయింది. పెళ్ళేటప్పుడు తలుపులు మూసివేసి వెళ్ళింది. బార్నీ చాకు తీసుకుని చొక్కాలోపల దాచాడు. భోజనం చేశాడు.

చీకటిపడేదాకా ఓపిక పట్టాడు. ఊరు మాటు మణిగిన తరవాత, చాకుతో తన కట్టన్నీ తెగగోసి వేసుకున్నాడు తలుపు గొల్లెం గట్టిగా గుంజితే ఊడి వచ్చేసింది. చాకు ఒకచేత్తో పట్టుకుని అరణ్యాల్లోకి దామతీశాడు. కొంతదూరం పోయాక ఇండియన్లు అతడు పారిపోయిన నంగతి గ్రహించి వెంటబడ్డారు. అతడు ఎంత వేగంగా పరుగెత్తినా, ఇండియన్లు ఇంకా వేగంగా పరుగెత్తి అతన్ని నమీపించారు. వెనక్కి తిరిగి వారితో బోల్లాడుదామనుకున్నాడు. కాని ఇంతలో ఎదురుగా ఒక ప్రవాహం కనిపించింది. తెగించి అందులో దూకాడు. ప్రవాహం జోరుగా ఉంది. కొన్ని గజాలు పోయేసరికి, పెద్ద జలపాతం ధ్వని వినిపించింది. అందులోపడితే ప్రాణాలమీద ఆశ వదులుకున్నట్లే. అందుచేత అతి కష్టమీద మళ్ళీ ఒడ్డుపట్టాడు. దగ్గరలో గుబురైన చెట్టు ఒకటి ఉన్నది. దానిమీదికి ఎగబాకి కొమ్మల మధ్య దాక్కున్నాడు. ఇంతలో ఇండియన్లు వచ్చారు. బంధితుడు ఎటు పారిపోయాడో వారికి తెలియలేదు. కొందరు జలపాతంకేసి పరుగెత్తారు. మిగతావారు ప్రవాహం ఎగువకు పరుగెత్తారు.

బార్నీకి అక్కడుంటే ప్రమాదం అనిపించింది. చెట్టు దిగాడు. చటుక్కున ఏదో ఉపాయం లోచింది. మళ్ళీ గ్రామాభిముఖంగా పరుగెత్తాడు. గ్రామంలో ప్రవేశించకుండా, చెట్టు తిరిగి రెండోవైపు చేరుకు న్నాడు. అలా కొంతదూరం పరిగెత్తాక ఒక చిన్న ప్రవాహం అడ్డం వచ్చింది. అది ఇరవై గజాల వెడల్పు ఉంది. ఒడ్డున ఒక చిన్న బోటు కనబడింది. అందులో ఎక్కి బయలుదేరాడు. ప్రవాహం వేగంగా ఉండడంచేత, అతి త్వరలో అతడు గ్రామానికి చాల దూరం పోగలిగాడు. తెండు గంటలు ప్రయాణం

★ మార్టిన్ రాట్లర్ ★

చేశాక ఆ ప్రవాహం మొదట బార్ని దూకిన పెద్ద ప్రవాహంలో కలిసిపోయింది. వడవ ఆ నదిలో ప్రవేశించింది. జలపాతం హోరు వెనుకనుండి మెల్లగా వినిపిస్తోంది కనుక దానిభయం లేదనుకున్నాడు. అయినా విశ్రాంతి తీసుకునేందుకు వీలులేదు. ఏక్షణాన నైరాశ్యం యిస్తున్న తన్ను తరుముకుంటూ రావచ్చును. ఆరాత్రి అంతా అతడు వడవనడుపుతూనే ఉన్నాడు. తెల్లవారుతుండగా ఓడుకొని రెండుగంటలు నిద్రపోయాడు. తరువాత లేచి ఒడ్డున కనబడిన ఏవో చెట్లపండ్లు తిని, మంచిసిట్లు తాగి తిరిగి ప్రయాణం సాగించాడు.

మరునటిరోజున అతనికి ఒక పెద్ద నావ కనిపించింది. అందులో ఎవరో వ్యాపారస్తులు ఉన్నారు. వారెవరికీ ఇంగ్లీషు రాదు. వారు బార్నిని చూసి అతని దుస్థితిని గ్రహించి తమ నావలోకి తీసుకున్నారు. మూడు వారాలు గడిచాక వారు ఒక చిన్న పట్టణం చేరారు. అక్కడ ప్రజల ముఖ్యవృత్తి జోళ్లు తెయ్యారు చేయడం, సీసాలు తెయ్యారుచేయడం, రబ్బరు పస్తువులు తెయ్యారుచేయడం. అక్కడ బార్నికి ఓని దొరికింది. కాని ఆ ఓని అతనికి సంతృప్తి కలిగించలేదు. అందుకని అవకాశం రాగానే కొందరు వర్తకులతో కలిసి వజ్రాల గనులున్న ప్రదేశాలకి బయలుదేరాడు. అనేక వారాల ప్రయాణం అనంతరం అతడు గనుల ప్రాంతాల్ని చేరుకున్నాడు. కాని ఆ ప్రాంతం అతడికి నిరుత్సాహమే కలిగించింది. పెద్దపెద్ద గుహలుంటాయనీ, గుహల్లో వజ్రాలు రాసులు రాసులుగా ఉంటాయనీ అతడు అనుకున్నాడు. తీరా చూస్తే గుహలూ లేవు; వజ్రాల రాసులూ లేవు. అయినా కొంత డబ్బు సంపాదించి మరీ పోదామని అక్కడే స్థిరపడ్డాడు. ఇప్పుడు మార్టిన్ కూడా వచ్చేశాడు కనుక ఎంత తొందరలో ఏలైతే అంత తొందరలో సముద్రతీరానికి ప్రయాణమైపోవచ్చునన్నాడు.

మర్నాడు పొద్దన బార్ని మార్టిన్ ను గని వద్దకు తీసుకువెళ్ళాడు. అక్కడి పరిస్థితులన్నీ వివరించి చెప్పాడు. గనుల యజమానుల పరిస్థితి 'దొరికితే సీరి, లేకపోతే శని' అన్నట్లు ఉంటుంది. ఎంతో డబ్బు, ఎంతో కాలం వెచ్చించితే, అదృష్టం ఉంటే

వజ్రాలు దొరకవచ్చును. లేకపోతే మట్టే మిగలవచ్చును. అక్కడ ఓనిచేసే స్క్రీగోబానిసలది అసలు కష్టమంతా. రోజల్లా ఓనిచేస్తారు. మోకాలిలోతు సీళ్ళలో నుంచుని బురద కలికి వజ్రాలు వెదకాలి. అందుచేత వారికి కీళ్ళవారంలాంటి రోగాలెన్నో సంభవిస్తాయి. ఇంతఓని చేసినా చాలీ చాలని తిండి; చాలీ చాలని గుడ్డ.

“ఈ బానిసల్ని చూసినప్పుడల్లా వీరి శేబుల నిండా వజ్రాలు నింపి, స్వేచ్ఛ ఇచ్చి పదిలేదామా అని బుద్ధి పుడుతుంది నాకు” అని బార్ని గద్గద స్వరంతో అన్నాడు.

ఇలా వారు మాట్లాడుకుంటూఉండగా ఒక కొత్తవాణ్ణి వెంటబెట్టుకుని ఇంగ్లీషు దుబాసీ బార్ని వద్దకు వచ్చాడు.

“నా కొక మంచి గుర్రం గాని, కంచరగాడిద గాని కావాలి మీనాళ్లు ఇవ్వం పొమ్మంటున్నారు నేను డబ్బిచ్చి కొనుక్కుంటానన్నా ఇవ్వమంటున్నారు” అని కొత్తవాడు బార్నితో చెప్పుకున్నాడు.

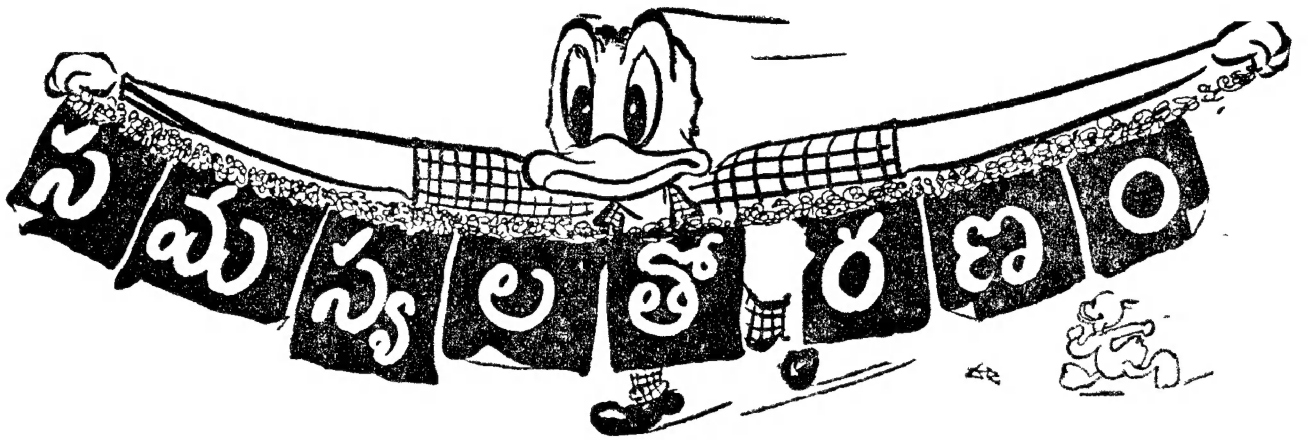
“డబ్బియ్యి. గుర్రం ఇస్తాను,” అన్నాడు బార్ని.

కొత్తవాడు డబ్బుమూట ఇచ్చాడు. బార్ని అది తీసుకుని, దుబాసీతో చెప్పాడు ఏదో గుర్రం ఇవ్వమని.

ఇదంతా చూసి మార్టిన్ అన్నాడు: “ఆమనిమీ ఎందుకంత తొందరపడుతున్నాడు గుర్రంకోసం?”

“ఏమో తెలియడంలేదు. వాడు దొంగ కావచ్చని మా దుబాసీ అంటున్నాడు. కొత్తవాళ్ళు అప్పు డేవ్వుడు ఇలా వచ్చి వజ్రాలు దొంగిలించి పారిపోతూ ఉంటారులే. వీడి తొందర చూస్తే నాకూ అనుమానం గానే ఉంది. అయినా ఆధారం లేందే వాణ్ణి నిలబెట్టి సోదాచెయ్యడం మంచిదికాదు. కనకనే వాణ్ణి అలా పోనిచ్చాను. వాడు సముద్రతీరానికి పోతున్నానని చెప్పాడు. మనం కూడా ఒక వారం రోజుల్లో సముద్ర తీరానికి ప్రయాణం చేయబోతున్నాము. మార్టిన్! ఎన్నాళ్ళకీ, ఎన్ని కష్టాలు గడిచి మళ్ళీ మనం సముద్రంలో ప్రయాణం చేయబోతున్నామో చూశావా? అంతా విధివిలాసం!” అని బార్ని అన్నాడు.

(ఇంకా తుంది)

వీసె బెల్లం ఖరీదు ఎంత?

4

నూకయ్యకి లెక్కలు బాగా వచ్చునని గర్వం. అది పూర్తిగా గర్వం అనడానికి ఏలేదు. చాలామంది వర్తకులకంటే అతనికి లెక్కలు బాగానే వచ్చు. కొట్టుమీదకి ఎవరేనా బేరానికి వచ్చిన పుడు అతడు రూపాయి అణాపైసలు వలకమీద వేసి కూడుకోడు. నోటినే చెప్పేస్తాడు.

అయితే యిలాంటి నూకయ్యని ఏడిపించడం ఆ ఊళ్లో పెంకిపిల్ల బాణకి అలవాటు. అది కొట్టుమీదకి వచ్చిందంటే నూకయ్యకి కాపీ కొడుతున్న పిల్లాడికి హెచ్చరిక చూసినట్టు ఉంటుంది. అది ఒక రింట్లో దానీవని చెప్తాంది. ఓనాడు నంచీ, డబ్బులూ పట్టుకుని కొట్టుమీదకి వచ్చింది.

18 వ పేజీ ప్రశ్నలకు
జవాబులు

- (1) నాలుగణాలన్నర.
- (2) 6 అడుగులు.
- (3) 16 పిల్లలు.

‘ఏం బాగా, ఇలా వచ్చేవ?’

‘కి వీశెల బెల్లం కావాలి మావా!’ నూకయ్య ఎడం చేత్తో గుండె ధైర్యంగా రాసుకున్నాడు. అంతేగదా! కి వీశెలకీ ఎంత డబ్బువు తుందో అంత డబ్బూ బాణ అక్కడ పెట్టింది. నూకయ్య శెట్టి త్రాసులో ఒకపక్క బెల్లం వేసి తూచాడు. బెల్లం కి వీశెలకన్న కొంత ఎక్కువ

అవసరాల రామకృష్ణరావు

తూగింది. బెల్లంముక్క విరిచెయ్యడం నూకయ్యకి యిష్టం లేకపోయింది. అతనికో చక్కని ఆలోచన తట్టింది. ఈ బాణని ఏడిపించడాని కిదే సమయం!

‘బెల్లం ఎక్కువ తూగింది, చూస్తున్నావ్ కదూ బాణా! ఈ పెద్దముక్క విరిచెయ్యడం మెందుకూ? మరో పావలా యిచ్చి ఏకముక్క పట్టుకుపో’ అన్నాడు. బాణ తక్కువదా? తను అక్కడ పెట్టిన డబ్బుల్లోంచి వది అణాలు తీసుకుంది.

‘అంత శ్రమెందుకు మావా! నువ్వు ఇప్పుడు తూచావే బెల్లం ముక్క, అందులో నగదుయ్యి పట్టుకుపోతాను!’ అంది.

నూకయ్యకి బుర్ర పని చెయ్యలేదు. ఇదేమిటి, దీని లెక్కలూ యిదీ! అక్షణంలో వీశెబెల్లం ఖరీదు ఎంతో అతనే మరిచిపోయాడు. ఇంతకీ, మనలో మన మాట, వీశె బెల్లం ఖరీదు ఎంతంటారు?

వరహాలయ్య వజ్రాలు ఎలా పంచాడు?

(గతవారం సమస్యకు జవాబు)

ఇలాంటి ప్రశ్నలకు ఒక జవాబు ఉంటుందనీ, ఆ జవాబు ఎవడికో ఒకడికి ముందే తెలిసివుంటుందనీ, వాడిని అడిగి తెలుసుకోడం తప్ప దీనికి జవాబు చెప్పే మార్గం మరొకటి లేదనీ, చాలామంది పిల్లల, కొద్దిమంది పెద్దల అభిప్రాయం. కాని ప్రతీ లెక్కనీ పరిష్కరించడానికి వీలుంటుంది, అది ఎంతటి యుక్తి లెక్క అయినా సరే. ఈ లెక్కని ఇలా చెయ్యాలి: నలుగురు కొడుకులూ ఎ, బి, సి, డి అనుకుందాం. ఆఖరికి ఒక్కొక్కరిదగ్గర ఎన్నేసి వజ్రాలుండాలి?

సమస్యలతో రణం

ఎ బి సి డి
16 16 16 16

అఖర్ని పంచి దెవరూ? డి.
డి పంచకముందు ఎ, బి, సి లదగ్గర
ఎన్నెన్ని ఉండిఉండాలి? ఎనిమిదేసి.
ఇంకో ఎనిమిది ఎవ రిచ్చారూ? డి.
అంటే ఎ, బి, సి లకు ఒక్కొక్క
రికి ఎనిమిదేసి చొప్పున యిచ్చేసిన
తరవాత డి దగ్గర ఎన్ని వజ్రాలు
మిగలాలి? 16. దీనిబట్టి మనకు
తెలిసిందేమంటే డి పంచకముందు
డి దగ్గర $3 \times 8 = 24$ తన దగ్గర
16; అంటే 40 ఉండాలన్నమాట.

అలాగే డి పంచక ముండు
పంచి దెవరూ? సి. అప్పుడు ఎవరి
దగ్గరెన్నో?

ఎ బి సి డి
8 8 8 40

సి పంచకముందో? ఎ దగ్గర 4,
బి దగ్గర 4, డి దగ్గర 20 ఉండాలి.
అంటే సి పంచకముందు సి దగ్గర
 $4 + 4 + 20$ తనదగ్గర 8 మిగ
లాలిగా! = 36 ఉండా లి. ఇలా
లెక్కచేసుకునే చివరినుంచి మొదటి
కొస్తే:

ఎ బి సి డి
16 16 16 16
8 8 8 40
4 4 36* 20
2 34* 18 10
33* 17 9 5

వరహాలయ్య వరసగా నలుగురు
కొడుకులకీ పంచిన వజ్రాలు
33, 17, 9, 5.

★ నల్లద్దాల కీళ్ళబొడు ★

(51 వ పేజీ తరువాయి)

సిం: నందేహ మందుకంటే,
శ్వం చెప్పడానికి!

న ఐతే ఇలా దగ్గరికి రండి.

సిం: (వస్తాడు.)

న: చేతులు చాపండి.

సిం: ఎందుకూ?

నం సంకళ్ళు తగిలించడానికి.

సిం: సంకళ్ళా?

న: అవునండీ సింహాద్రిగారూ!
తమరే హంతకులు!

సిం: నేనా!

న: సింహాద్రి గారూ! కాస్త

తమాయించుకోండి. కథలు నిజమూ

కావచ్చు. అబద్ధమూ కావచ్చు.

కానీ అవి వాస్తవాన్ని ఎంతో

కాలం దాచిపెట్టలేవు. సరిగ్గా

యిక్కడ నిలబడి విశ్వం చలపతిని.

కాల్చి చంపాడని చెప్పారు కదండీ!

సిం: అవును.

న: ఇక్కడికీ చలపతిగారు పడి

వున్నచోటకీ ఎంతదూరముంటుంది?

సిం: తెలుస్తూనే వుంది గదండీ!

నాలుగు గజాలుండొచ్చు.

న: ఐతే నాలుగు గజాల

దూరంలో నిలబడి ఈ విశ్వం ఆ

చలపతిగారిని సరిగ్గా గుండెకు

గురిబెట్టి కాల్పాడన్నమాట! అంటే

కదండీ!

సిం: అవును మరి!

ఒక ఇంగ్లీషువాడు స్వీట్జర్
ల్యాండ్ వెళ్ళి ఒక హాటల్లో
దిగాడు. అక్కడ ఒక స్విస్
నృకాశాఖాధికారి కనిపించగా
చాలా ఆశ్చర్యపడి హాటలు
యజమాని నడిగాడు: "మీ
దేశంలో నాకలే. లేవుగదా?
నాకాశాఖ దేనికి?" అని.

హాటలు యజమాని
"ఏం, ఎందు కుండగూడదా?
మీకు ఆహారశాఖా మంత్రి
లేడూ?" అన్నాడు.

న: సింహాద్రిగారూ! పిస్తోలు
బారుపెట్టి గురి తప్పకుండా కాల్చి
డానికి ముఖ్యంగా కావల్సి న
వేమిటో చెబుతారా?

సిం: కావలసిన వేమిటి? చేయి
అదరకుండా వుండాలి.

న: ఇంకా.

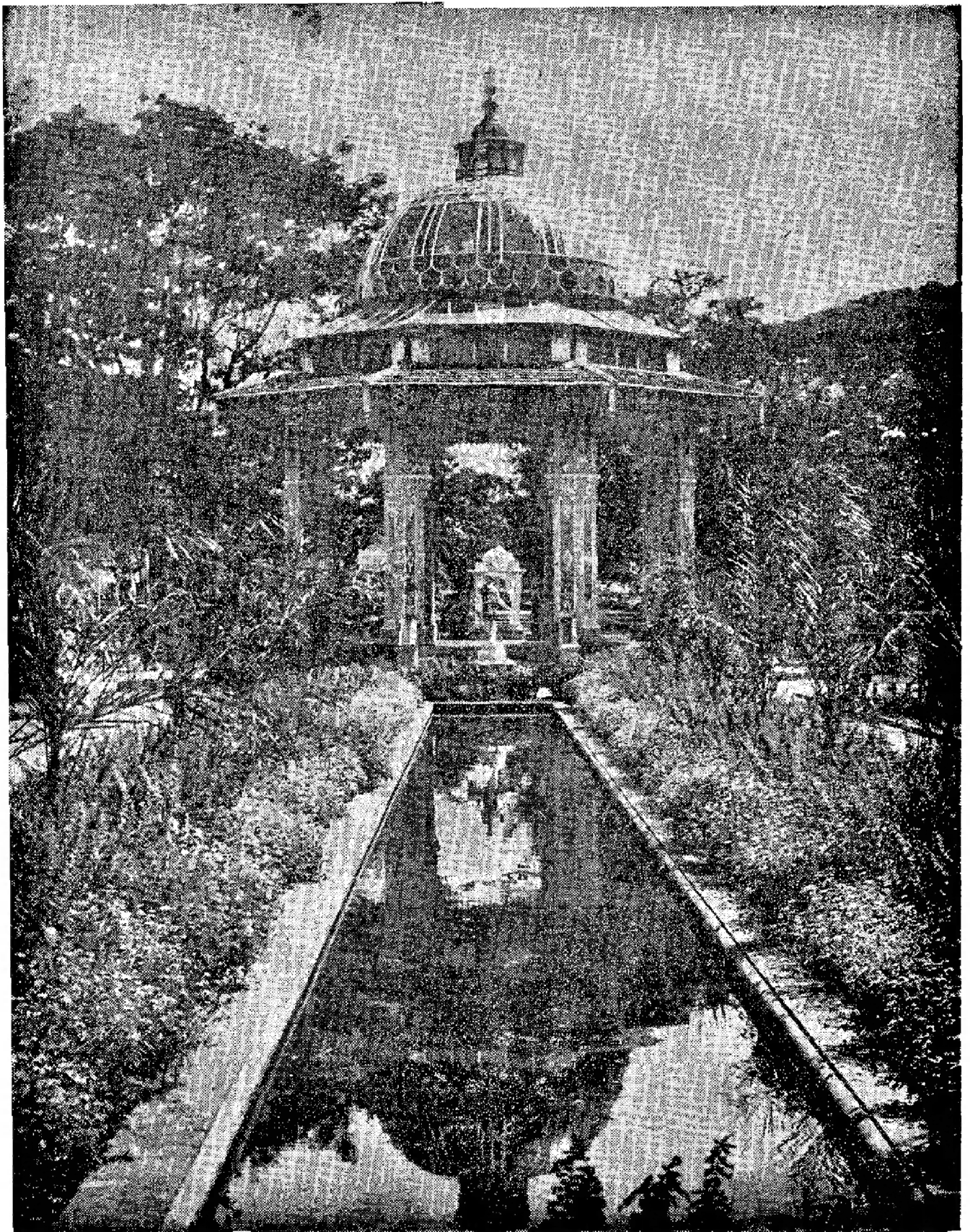
సిం: కళ్ళు బాగుండాలి.

న: అంటే?

సిం: దృష్టి దోషం వుండ
కూడదు.

న: ఉన్నదే అది సింహాద్రి
గారూ! విశ్వం వేసుకున్న నల్లద్దాల
కళ్ళజోడు వెనుకవున్న కళ్ళు ప్రపం
చాన్ని చూడలేవు. అనగా విశ్వం
(గుడ్డివాడు! (తెర)

శ్రీ సూర్య, నిషాత్ ఉద్యానం

ఫోటో: ఎస్. వి. శంకర్ — శ్రీ సూర్య

ఆ రో గ్య మే ఆ నం ద ము న కు మూ లం

పడనకుండా చూడ్ని ము రెముటద్దాల్లో శక్తివంశము చేయుట, మరయు తొమ్మిది విలువైన రాళ్లలో స్వసిద్ధముగా ఉన్న రోగ నివారణ శక్తిని పెంపొందించుట యీలాటి సూత్ర మును కనుగొనుట నే, ఆయుర్వేద శాస్త్రము సాధించిన ఘనవిజయములో చెప్పకోదగ్గది.

శ్రీ వి రాజే ఫం డి ట్ దు ర్గా ద త్ శ ర్మ,

వైద్య వాచస్పతి ప్రపంచ ప్రసిద్ధి చెందిన ముందును

ప్రపంచమునకు అందించిరి.

* నవరత్న - కల్ప *

నజ్రములు, నిలమణులు, నిలవలు, మొదలగు తొమ్మిది విలువైన రాళ్లమిశ్రమము.

అన్ని ఋతువులలో, అన్ని వయస్సులలో అందరిచే శక్తివాడబడవచ్చు. విషపూరితము కాని, ప్రమాదము లేని చికిత్స

నరముల బలహీనత, అజీర్ణ వ్యాధులు, బోదకాలు, భగందరము, బొల్లి, నాడీవ్రణము, ఘూలవ్యాధి, ఉబ్బినములకు చికిత్స.

వి వ ర, ము ల కు వ్రా యం డి :

మే నే జ రు

నవరత్న కల్ప ఫార్మసీ,

జాలందర్ సిటీ, (ఇండియా).

తంతు "NAVRATNA"